

ئەنۋەر حسين (بازگر)

حىكايەتى مروّقە ستەملىككە ئۆزگەرنىدى

2016

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پہرہی شہر می کتابی PDF

Public Figure

لڑہ

باشترین و ہمسودترین و پر خولہترین گلبہکان

ہہ خورانی و ہہ شلوک PDF داگرہ

Ganjyna

لیلکی کلبہکان 🌟 ہم لیکہ ہگرہوہ ہو داگرلی گلبہکان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo

Ktebi_PDF

ناساندنی روحی کتیب

کتیبه به به هاگان، کتیبه گرگ و بهرخهگان زورن ده
له ژیا نمندا قیری نه زمونی باش و ههنگاوی گهوره مان دهکهن،
به لام مه خابن که ناتوانین هه موویان بخویننه وه و بینین، به نه لها
هه ندیکیان نه بیت.

به لام زورجار ده کورت ناگاداربین له تازه ترین کتیب و بلاوگراوه
به هووی خستنه پرووی نه و بلاوگراوانه، یان نوسین له سه ربان،
به کورتی نه م حاله ته م له لای جورج ته رابیشی له روژنامه ی الاحیات
و گوڤاری نه ندیشه ی فارسی له تیران و له ناو میدیای گوردیش نازاد
حه مه له روژنامه ی باس بینوه.

رهنگه خویندنه وه یه کی کورت و خیرا نه توانیت تیونیتیمان
بشکینیت بو کوی به رهه مه که، به لام ده توانیت سه رنجه مان
رابکیشیت بو به دواداچوون و ناشابوون به و کتیبه یان بلاوگراوه یه.
به م پشه کیه کورته، ده مه ویت بلیم نه م ههنگاوه ی نیمه ش
شتیکی له و بابته و له و پیناوه دایه، که نه کهرچی به کورتی
خویندنه وه مان کردووه بو نه م کتیبه نه ش که رهنگه مافی ته واومان
به ناوه روکه که ی نه دابیت، به لام لانی که م ده توانیت سه رنجی
خوینهر بو نه م کتیبه نه راکیشیت، که خویندنه وه یان ده توانیت به
کتیب و نوڤلیت و رومان ناشابکات.

بیگومان نه م کتیبه نه ی که لیره خراوته روو زورترینیان رومان
و نوڤلیتن و به تایبه تی سه رنجه مان له سه ر نوسینه گانی عه تیق
ره حیمی و جهنگیز ئیماتوفه.

به و هیوایه ی نه م کتیبه نه ش بتوانیت خزمه تیکی بچووک بکات
به ناساندنی نه م کتیبه نه، که له ناو کتیبه نه ی کوردی دان و
وه رگپر دراون و خوینهر بتوانی بیناسیت و بیان خوینیتته وه و سودی
لی وه ربگریت.

نه نوهر حسین (بازگر)

بەردى سەبوورى

دانیپدانانەکانی ژنیک

ناوی کتیب: بەردى سەبوورى

بابەت: رۆمان

نوسەر: عەتیق رەحیمی

وەرگیرانی لە فارسیهوه: نارام سوڤی

سالی چاپ: 2010

لاپەرە: 143

- ژنه که له پښت سهری پیاوړه که ووه ووستاوه ده لیت»
 به لې به ردی سه بوری من، نه و دوو کچه هی تونین»
 - تا ده لیت» خوشت ده زانی بوچی و چوڼ، نه ووه
 توبوویت که نه زوک بویت نه ک من...؟!«
 - دایکت ده یو یست تو ژنیک تر بښیته ووه، نه وکاته من
 چیم به سه رده هات...؟!
 - به لام ناچار بووم نه ووه به دایکت بلیم، که هه کیمیک
 هه یه موعجیزه ده خولقینیت...!
 - تو نازانی له ریگا، دایکت هه رچی به زاریدا هات
 به منی وت...!
 - دایکت وتی؛ نه مه دواين چانسی تویه...! نه زانی
 مانای چی...؟!
 - به لام، پاش نه ووهی چهن دین جار چووم بولای
 هه کیمه که و سکم پر بوو، به حساب سیحرو جادووه،
 به لام نه و هه کیمه هاوده ستی پورم بوو.
 - ... هه کیم منی له گه ل پیاوړیکدا خه واند که چاویان
 به ستبوه ووه، نه و پیاوړه مافی نه ووهی نه بوو، قسه م له گه ل
 بکات و ده ستم لی بدات...!
 به لام من نه مده ویست گونا حکار و به دکاربم،
 ده مویست له وکاره ده سته لگرم، به لام درهنگ بوو،
 ده گریام و به کو ل ده گریام و هه ستم به گوناوه ده کرد.

رقم له گشت كه سټك بوو، ټيوهم به نه فرخت ده كرد تو و
خيزانه كه ت...!، له وانه ش به دتر ده بوو شه وان له گهل تو
بخه وم.

- «ناه به ردی سه بوری من، کاتیک ژن بوون سه خت بیت،
پیاو بونیش سه خته»

نه وه نه و دانپیانانه یه که ژنه که بو به ردی سه بوری
ده کات.

له م پهره گرافه ی ناو رومانه که، یان له م پهره گرافه ی ناو
چیرۆکه دا، که نازانری نه و ژنه کی یه؟ ناوی چی یه و له کوئی
دایه، له چ روبه ریکی جوگرافی قسه ده کات و به ناوی کام
له و ژنانه وه قسه ده کات.

به لام به سه رهاتیکی خوئی ده گیریتته وه به هوئی دهردی
ژن بوونه وه.

ده ردی ژن بوون له م چیرۆکه دا هینده به ئازاره، کاره که ر
یان گیره ره وه ی سه ره کی رومانه که که که سی یه که مه، له ژیر
فشاری خه سویدا که ده یویست به هوئی منال نه بوونیه وه
ژنیکي تر بو کوره که ی بینیت، له کاتیکدا کوره که ی خوئی
گرفت ی هه بوو، به لام به ناچاری بوئته وه ی ژنی تری به سه ر
نه یه ت، جاریک به هوئی ژن بوونی و جاریکي تر به هوئی
نه چه و سانه وه ی له لایه ن ژنیکي تری هاوړه گه زیه وه،
نه چه و سیتته وه، ناچار په نا بو کاریکي قیزه ون ده بات.

سكى له كه سيك كه حه كيم چاره سهرى ده كات
پرده بيت، دوو كچى ده بيت. كه زولن يان كچى ميړده كهي
نين.

بيگومان هم چيروكه چيروكي ژنانى روژه لاتيه،
عه تيق ره حيمي، چ وه كو نوسه ر چ وه كو فليمساز و
دهر هينه ر.

ته وزيفى كړدووه

يه كيكي تر له چيروكه كانى كاره كته ر، (كاره كته رى
ژن) ده گيرنه وه و ده لټ، «من هيچم به تو نه وت، توش
واتزانى ته و خوينه نيشانه ي كچوونى منه..»

ده لټ» به ديتنى خوينه كه كه تو سهرمه ست و پر

غورر بويت...»

به لام له راستيدا من ته و خوينه م هي بى نويزى بوو،
ته وه ش يه كيكي تره له دهردي ژن بوون، عه تيق ره حيمي،
دهردي ژن بوون له سهر زمانى خويانه وه ده گيرټه وه.

ته گهرچى ئينسان واده زاننى به ته نها پياو قوربانويه
له م رومانهدا، به لام له راستيدا وانويه، به لكو هه ردووكيان
(ژن و پياو) قوربانين، قوربانى كومه لگه، كلتور، داب
و سوننه تى كونخواز و نائينسانى، چونكه كاره كته ره كه
ته وه ش ده گيرټه وه «من كچيكي هه قده سال بووم،
ده ستيگرانى قاره مانتيك بووم مه راسيمى ماره برين ريكرخرا

بەبى ئامادەبوونى زاوا، بەلام دايكت هاش و هوشى
ئەوھى دەکرد كە بارودۆخەكە باشە...

پاش سى سال دايكت وتى، جوان نىيە كچىكى مارە
براو لەمالى دايك و باوكى بىت.. بۆيە لەجەژندا بى
ئامادەبوونى تۆ لەگەل وىنەكەت و خەنجەرەكەت،
زەماوەندىم كىردو دەبوو شەوان لە تەنىشت دايكتەوھ
بنوستمايە.

ئەم رۆمانەى عەتىقى رەحىمى. ھەرۈەك رۆمانەكانى
ترى «ھەزار مال لەخەون و ترس» چىرۆكى مەينەتى
ئىنسانەكانە.

ئەم رۆمانە گىرانەوھى حىكايەتە ھىچەكانى ژيان و
ژن و ئىنسانەكانى سەر گۆى زەوى و بەتايىبەتى ئىنسانى
ئەفغانىستانە، كە چۆن گىريانىخواردوۋە بەدەست كۆلتور،
دابونەرىت، شەرو شۆر، مالویرانى ھىزە بەناو كۆمۆنىستە
دژە ئىنسانىيەكان و ئىسلامىيە توندپەرەوھەكانەوھ. كارەكتەر
دەلىت وامدەزانى « تۆ رۆژىك دىت دەمبەخشىت
لەبەرخاترى ئەو شتانەى كىردومىن، بەلام ئەمپۆ كاتىك كە
بىرى لىدەكەمەوھ گەر تۆ بتزانىايە يەكسەر دەتكوشتم
ئەم قسەيە، رىك جوانترىن ئىعترافى ژنى كارەكتەرە.

ئەم رۆمانەى عەتىق رەحىمى، چىرۆكى ژنىكە، بەلام
واقىيى ژيانى زۆربەى ژنانى ئەفغانىستانە، بەلام لەگەل
بەردى سەبورى «سنگ صبور» دەرى دەپرىت.

ديالوگ و مەنەلۆگى بەردى سەبورى، پريەتى لەژان و
دەردەسەرى و چەرمەسەرى ژنان.

ھەربۆيە عەتيقى رەھىمى رۆمانەكەى پيشكەشكردووہ
بە روحى «ناديا ئەنجومەن» ئەو ژنە شاعيرەى كە
نامرۆڤانە بەدەستى ھاوسەرەكەى كوژرا
عەتيق خويشى لەو رۆمانەدا دەلييت:
«مەن دەربارەى ژنانى ئەفغانستان و سەرچەم ژنانى

جىھان دەنوسم»
واتا جىھان و ھەموو رەگەزى مينيە ھاتۆتە گوو
قسەدەكات.

ناوى (بەردى سەبورى) ئەفسانەيەكە، كە بۆ دەربەرىنى
غەم و كەسەر، كە كەسيك بىھويٹ دەرى بېريٹ:
پياويك راکشاوہ.. ژنيك بەسەر سەريیەوہ تەزبىحات
دەكات.

دەيەويٹ ژيان و بەسەرھاتەكانى بۆ ميڤدەكەى
بگيريٹەوہ. دەكەويٹە باسكردنى خۆزگە و ئاواتەكانى
ژيانى و ئاشكراكردنى نەيئيىيەكانى رابردووى.
رۆمانەكە بەسەرھاتى ژنيكە لە (99) رۆژدا، چونكە
مەلایەك فەرمانى كردووہ بە ژنەكە، كە ھەر رۆژەى يەكيك
لە (99) ناوہكە خوا بەسەر جەستەى پياوہكەيدا بخويئيٹ
و بەزكرى ناوہكانى خوا (يا قەھار) دەستپيڤدەكات بە

(يا سه بور) كۆتایدیت، سه رجه م يا زۆرترين نه هاتی و
نه گبه تی و قوربانیبوون ژنه له م رۆمانه دا، واتا ژن قوربانى
یه که م و کۆتایی رۆمانه که یه و بالنده کۆچه ره کانیش
له سه ر جه سته ی خویناوی ژنه که ده فرن.

عەشقى داليا

كوشتنى عەشقو
جەللادبوونى جەللادەكان

ناوى كتيب: نۆرما خۆرى

بابەت: رؤمان

وەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەو: ئەيوب نورى

سالى چاپ: 2004

لاپەرە: 184

عشقی دالیا، رووداوه‌کانی ناو نهم رۆمانه،
کاره‌کته‌ره‌کانی، ژیانی ئینسانه‌کانی ناو نهم ولاته‌و
ولاتانی جیهانی سییه‌م و هه‌ژار، پراو پرن له واقع، ته‌نها
نه‌وه‌نده‌ی ده‌وێت که‌سانی وه‌کو (نۆرماخۆری) بیهینه‌سه‌ر
کاغه‌زو به‌ سه‌رجه‌م ئینسانیه‌تی نیشانده‌ن.

نهم رۆمانه، له‌و چیرۆکه‌ واقیعیانه‌ی ژیانی ژنان و
کچانی نهم سه‌رزهمینه‌یه، که‌ له‌ژێر جوهره‌ها ناو و سیناریۆدا
سوکیه‌تیان پیده‌کری‌ت و ده‌کوژرین و ده‌چه‌وسیندرینه‌وه‌و
له‌ سه‌ره‌تایترین مافه‌ ئینسانی و ئازادیه‌کان بیه‌ری ده‌کری‌ن.
ده‌بی بلی‌م رووداوه‌کانی ناو رۆمانه‌که، سه‌ره‌تای ده‌یه‌ی
نه‌وه‌ده‌کانه‌و شوینی رووداو (عومانی پایته‌ختی ئوردن)ه،
به‌لام نوسه‌ر کتێبه‌که‌ی دابه‌شکردۆته‌ سه‌ر چه‌ند به‌ش.

له‌ به‌شی یه‌که‌مدا هه‌ولێکی ژنانه‌ باسده‌کات له‌ پیناو
به‌ده‌سته‌ینانی ئازادی و ئابووری، که‌ دووپایه‌ی سه‌ره‌کی
زینده‌گی و سه‌رکه‌وتنی مرۆفایه‌تین (نۆرما و دالیا) دوو کچه‌
هاورپن و له‌ ته‌مه‌نی (25) سالی‌دان.

زۆر سیناریۆ ده‌چنن بۆ ده‌رچوون له‌ چوار دیواری
مال و ئازادی، به‌لام دوا‌جار له‌سه‌ر نه‌وه‌ ریکده‌که‌ون که
ئارایشتگه‌یه‌کی تایبه‌ت به‌ کچان و کوپان بکه‌نه‌وه.
له‌ به‌شی دووه‌مدا عشقی دالیا و مایکل رووداوه‌کان
به‌ره‌و ئاراسته‌یه‌کی نادیار ده‌بات.

نوسەر له بهشی دووهمدا باس له سن خالی سهرهکی دهکات، که سهرنجی خوینهر بۆ لای خۆی رادهکیشیت. نهوانیش باسکردن له مهزههه، که چ رۆلکی نینگهتیف و پۆزهتیف دهگیریت له کۆمهلهکهدا، بهتایبهتی که عهشقیك لهگۆریدا بۆ و دوو ئینسانهکانیش ههریهکهیان خاوهنی ئایینیکی جیاوازی بیت، وهکو ئهوهی که دالیا موسولمان و مایکل مهسیحیه...

دووهم خال، بوونی جاسوس و چاودێر بهسهر ژنان و کچانهوه، یهکیکی تره له دیاردهکانی کۆمهلهکی خێل و فیودیالی و دواکهوتوو، محهمهدی برای دالیا، ههموو رۆژ به ئۆتۆمبیل دالیاو نۆرما دهباته ئارایشته و ئیوارانیش بهههمانشیوه بۆ مالهوه.

سییهم خال، جهختکردنهوه لهسهر کهسیتی پلهدووی ژنان و کچان بهوهی، که تهنهت لهوجۆره کۆمهلهکهیانهدا کچان بۆیان نییه بینهسهر سفرهی نانخواردن و دووبارهکردنهوهی ئهوهی که (شهرهفی ژن) یهکجاره که لهناوچوو، چیدی ناگهپڕتهوه...!!

له بهشی سییهمدا، نوسهر دهیهوێت توانای ژنان له کارهکتهری رۆمانهکهوه بهرچاوبخات، دالیا ههڵدهستیت به ئامارکردنی ئهو ژنه دووگیانانهی که دینه لایان و دواتر دهردهکهوێت که له (193) ژن تهنها (15) ژن دهیانهوێت

كچيان بېيت (87) كهى تر كور؟ وروژاندنى نهم مهسه له يه
بو ته وه يه نوسه ر پيمان بليت: ژنان كاتيك كه كور يان
ده ویت له بهر خاترى پياوه كانيانه، چونكه پياوان به بى
كور ژن به (زړ) و بېبه ره هم ده زانن و كچان به كه م
سه يرده كهن.

هه موومان ده زانين كه نهم به سه رها ته هه رتيستاش
له كوردستاني خوشمان چ ره و اجيكي هه يه، پياوان كاري
پنده كهن و چه ندان يان ژنى دووه ميان هيناوه - يان ژنه كانيان
ته لاقداوه...

نوسه ر باس له وه ده كات، كه خه ته نه كردن و
زينده به چال كردن له نوردن و به تايبه تى لاي بيابان نشينه كان،
كارى كى زور ناسايى و ساده يه، خو ده توانين بليت ليره و له
ولاتانى دواكه و تووش هه مان كيشه و گيروگرفت هه يه.

له به شى چواره م و پيښجه مدا، دريژه به بى مافى و سته م
دژى ژنان دراوه، باس له و ژنه ي ناصر ده كات كه له ماوه ي
(9) مانگدا ته نها چوار جار له مال چووبووه دهره وه.

له م په ره گرافه دا ده توانين ليكچوونيك له نيوان
ته فغانستاني سهرده مى تاليبيان و نوردندا ببينين،
به شيويه ك له سهرده مى تاليباندا ژنان دوو جار بو يان
هه بوو بينه دهره وه، جاريك كه شوو ده كهن و جاريك كه
ده يان بردن بو گوړستان.

له بهشی شه شه مدا، رووداوه کانی عه شقی دالیاو مایکل
به نهینی به رده وامه، جگه له وهی باس له یه کیک له خوشکه کانی
مایکل ده کریت، که به بن تاره زووی خوی دراوه به کوپیک که
خویش نه ویستوو، نه مهش تاتیستا سوننه تی کومه لکه کانی
دواکه وتوو و پره له قهیران و کیشه، یه کیک تر نه و مافیه
که بو کوپانی ئوردن ناساییه، نه ویش خواردنه وه و چوون بو
بارو شوینه کانی سه ماو دیسکو و باره سینکسیه کانه.

له بهشی هه وته مدا، باس له دهقه کانی قورئان و ئیسلام
ده کات که چهنده دژی مافی ژنانه، ئیسلام چهنده رژیمیکه
توتالیتاره، نه و ده لیت: میکیاژو بویه کردن قه ده غهیه و
نویژکردنی ئیجباریه، نه مهش ته نها له ئیسلامدا ههیه و
ته نانهت له بهشی هه شته مه دا له سه ر نه و جیاوازی نه
به رده وام ده بیت، که له نیوان دوو جیهانی مه سیحی و
ئیسلامدان و به رته سکردنه وهی مافه کانی ژنان له ئیسلامدا
زۆرباش ههستی پی ده کریت.

بهشی نۆیه م و دهیه م، دۆزینه وهی ریگایه کی تره بو
بینینی دالیاو مایکل له روژانی ههینی، له یه کیک له رسته کانی
نه و به شه نۆرما ده لیت: بو ماوهی چهن دین سال من و دالیا
وامانده زانی، که نه گه ر لیوی پیاویک ماچ بکهیت نه و به کسه
دووگیان ده بیت، نه وه نده به خراپی سیکسمان بو باسکرا بو،
که هه میشه لیتی ده ترساین...!!

هېشتا له زۆربهی ولاتانی دوانه وتوو چېکه له کلتوری
داسه پايوی ئیسلام و خېزان به سهر کچان و ژاندا که ههموو
شت عهیب و شوره یییه، به لام هېشتا زور له کچان هېچ
شاره زاییه گیان نییه سه بارهت به گه وخته سهر خوین (عاده)
بوون، سهره تا تووشی شوکیکی گه وره ده بن... نه مه چېکه
له وهی سیستمی په روه رده له م ولاتانه، هېچ کرنکییه کی نییه
له م باره یه وه.

له سې به شی دواتر، ههموو هه وله کانی نورماو دالیا، بو
نه وه یه مایکل ببین و عه شقی هه میسه بیان بکه نه واقع،
بویه له نه نجامی سه فهری هه ردوو مالی دالیاو نورما بو
عه قه به و سهره دریای مردوو، دالیاو نورما له مالی نورما
جیده هیلن و نه مه ش یه که م دهر فته به بو چونه دهره وهی مایکل
و دالیا بو سه ماو دیسکوکان، له م ماوه یه دا بو یه که مجار دالیا
رایده گه یه نیت که مایکلی خوشده ویت.

له به شی چواردا، نورما ده لیت: باوه ږم وایه گهر
به هشت هه بیت، نه وا دالیا دوزیویه تییه وه...! مه به ستی
له مه دوزینه وهی عیشه، که ده توانی به هشت بو ئینسان
بخولقی نیت، بویه ئیستا هه وله کانی هه موویان بو دهر باز بوون
له قه فهس و دیلی و چه وساندنه وه بو رزگار بوون له کوټ
و بهندی مه زه بهی و ریگری ثانی، هه لاتنه له ولات و
دوور که وخته وه له نوردن تا ژیانیکې خیزانی به سهر بهرن...!
به لام ثایا نه مه ده کریت...؟

له به شه کانی دواتر دا خوښاماده کردن بو دهرچون له
ولات له جيبه جی کردندایه، به لام یاسا کانی نوردن پیوستان
به دهفته رچه ی باوک هه یه بو دهرهینانی پاسپورتی
منداله کانیان، جگه له وهی گومان و نیگه رانی سهرتاپای
دالیای داگرتبوو، هه میسه دوودلی و ترس بهروویه وه
دیاربوو، که ده بی ناکامی نه می عیشه چی لییت.

له به شی حه فده یه مدا: (ئیسعافیک له بهردهم مالی
دالیا وه ستابوو لایته سوره کان ده سورانه وه) که گه یستمه
بهردهرگا که ئیسعافه که دهرچوو، تیگه یستم که سیکی
تیدایه، زوربه ی دراوسیکان سهیری مالی دالیایان ده کرد،
پرسیم دالیا له کوئییه...؟

باوکی وتی: له کوئییه؟ لهو شوینه یه که شایه نی بوو...!!
دواتر چوومه نه خوشخانه و له دکتوره که م پرسی؟
پتی گوتم: دالیا به مردوویی گه یشتوته نه خوشخانه،
ئیمه هیچمان پی نه ده کرا، چونکه دوانزه چه قو درابوو
له سهر سنگی...!

دواتر چوینه مردوو خانه که، په رستاره که چه رچه فه
به خوین سوره که ی لابر، ده مووچاوی دالیا ده رکه وت.
ئهمه ی سه ره وه، قسه کانی نورما بوو، سه بارهت به وهی
که روویدا له بهرته وهی له خیزانیکی وادا که ئیسلام و
خبیل بالا دهسته، عه شق قه ده غه یه، بویه پاش نه وهی دالیا

ده کوژریت، تۆمه تی نه وه شی ده دریته پال که نه و کچی
له شفرۆش بوو و به سزای خۆی گه یشتوو، به لام هیشتا
مه ترسی نه وه لای نۆرما هه یه گهر بێتوو دالیاو مایکل
سیکیان کردبی، مایکلش به ده ردی دالیا ده چیت.

نهم پهره گرافه سه ره پای سوننه ت و ته قالیدی کۆمه لکه،
تا نه وه پهری حه قیقه ت باس له پاکی و راستگۆیی هاوپی
ده کات، دلسۆزی نۆرما بو دالیا تا نه ورا ده یه یه که سه ره پای
نه وه ی نۆرما له ژیر فشاری باوکی و ماله وه دایه، به لام
هه ولده دا په یوه ندی به مایکله وه بکات بو ده ربازبوون.
هیشتا نۆرما له سه ر نه و باوه پیه که ده بی دلسۆزی
خۆی بو دالیا به مینیت، بۆیه به لێن ده دات تۆله ی خۆی
بکاته وه.

به لام هیشتا ته رمی دالیا له مردوو خانه یه و نۆرما چاوه ری
ده کات و ده پرسى چی لیده که ن؟ پرسه ی بو دانانریت.
پاشان هینایان بو سه رقه بران، به لام له تابوتدا نا، چونکه
له سه ر شه ره ف کوژرابوو، دواتر به خا که ناز خۆلیان کرد
به سه ریداو دایانپۆشی...

کۆتایی رۆمانه که به هه لاتنی نۆرما کۆتایی دیت- بو
یۆنان و به لێندان به ته واو کردنی کۆلیژی یاسا، تا تۆله ی
خۆی له مه حمودی باوکی دالیا به سینیتته وه، مایکلش هیشتا
له ئوردن خزمه ت به توژی ژنان ده کات.

ئەوئى كە گرنگە، ئەوئەيە ئەم رۆمانە رووداويكى
 واقىيى دەئوسىتەوئە كە ئىمەي كورد رۆژانە شاھىدى ئەو
 واقىيە و سىتارىيوانەين، كە لە پشەدەر و شارەزوور سۆران و
 شەقلەوئە...هتە، روودەدەن، بۆيە گرنگە ھەموو كەسنىك
 ئەم رۆمانە بخوئىتەوئە دەنگى بخاتە پال دەنگى نۆرما-
 ئەگەرنا ھىشتا مەروۇف گەلىكى زۆر لە ژنان و پياوان، كچان و
 كوران لە ژۆر ھەرەشەي مەرگدان بە تاوانى خوئەويستى،
 بىگومان جياوازيەك نىيە لە نىوان ئوردن و كوردستاندا،
 چونكە عەشق لە ھەردوولا ھەر تاوانە، ئەگەرچى دەبى
 ئەوئە بلىم ئەم كىتەبە لە زنجىرە بلاكراوئەكانى خانەي
 چاپ و بلاكردنەوئەي قانع-ئەو لە نوسىنى نۆرماخورى
 و ھەرگىرانى لە ئىنگلىزىيەوئە ئەيوب نورى-يەو جىگەي
 دەستخوئىيە.

تەنھا خالىكى بچووك ئەوئەيە، كە رۆمانەكە ھەلەيەكى
 چاپى زۆرى تىدايەو سەر لە خوئەنەر دەشيوئىت.

بەبى خوين

دۆزىنە ۋەي نەينىيەكانى
خۆشەويستى لەناو جەنگدا

ناوى كتيب: بەبى خوين

بابەت: رۆمان

نووسەر: نەيساندرۆ بارىكو

ۋەرگيرانى لە ئىنگليزيە ۋە: نازاد بەرزنجى

چاپى يەكەم 2007

لاپەرە: 129

كورنەي چىرۈكەكە:

بەشى يەكەم «دىالۇگىكى نىنۇن دىكتۇر و سىن چەكدارە»
«دىكتۇرىنك كە لايەنگىرى حكومەتە لە ئىنگە يەكەكە لەكەن»
كوپرو كچەكەيدا (نىنا) دا دەژىن. دىكتۇر زۇر لەو چەكدارە
شۆرشىنگرانەي بەئەنقەست ژدەر خواردوو گىردوود و
كوشتوود، كە بەرىندارى كەوتونەتە ژىر دەستى بۇ
چارەسەركردن»

«لەئىوارەيەكى درەنگدا، سىن چەكدارى گروپىنگى چەپى
شۆرشىگىر دىن بۇ كوشتىنى دىكتۇر، كەيەكىك لە چەكدارەكان.
برايەكى بەدەستى دىكتۇر كوژراوود.
پاش شەرىنگى كورت، دىكتۇرو كوپرەكەي دەكوژرىت و
كچە بچكولانەكەشى (نىنا) كەخۇي شارد بووود رزگارى
دەبىت.

بەشى دووودەم» دىالۇگى بەردەوامى نىنا و ئىتويە
ئەو كچەي كەئەو شەوود رزگارى بووود (نىنا) بەھۇي
ئەسپ سوراىكەوود دەبرىتە مالى خۇي و پاشان لەقوماردا
دەيدۇرىنى و دەبىتە خاوەنى سىن مىندال.
ئەو كچە پاش گەورەبوونى و پاش سەركەوتنى شۆرشى
گروپە چەپەكە، دەكەوتتە دواي چارەنووسى ئەو سى
چەكدارەي باوكيان كوشتوود، بۆيە سەرەتا (سالىياس) كە
باوكى كوشت دەكوژرىت، پاشان چەكدارى دووودەم (تېل

گۆرى) ده كوزيت و بهردهوام ده گه پريت به دوای چه كدارى
سيهه دا، به لام چاره نووس سه رنه نجام له جياتى (تيتو-
پيلارو) ده بنه دلدارو ژن و ميرد.

« هيچ شتيك له وه جوانترينيه كه به دژه كهت بگهيت،
چونكه ههر ئه ويش خوت پى ده دوزيته وه »

رومانى (به بى خوين) جگه له وهى له سه ره تادا
رووداو يكممان بو ده خاته پروو كه به تراژيدى كوشتن
ده ستپيده كات، به كلتورى تو له، به چه مكى كوشتنى رهوا
له پيناو به ديهينانى يه كسانى و عه دالهت و خوشگوزه رانى
به و پيوه رانهى، كه گروه چه پ و ماركسى و ريكراره
ئوپوزسيونه كان كاريان پيكردوه.

له به شى يه كه مى ئه م رومانه دا دىالوگيكي ساده و پر
مه ترسى له نيوان دكتور (مانويل روكا) كه سه ر به حكومه ته و
سى چه كدارى گروه پيكي ماركسى ده ستپيده كات.

دكتور له پيناو حكومه تدا، چه ندين چه كدارى ئه م
گروه ي ژه هر خواردوو كردوه، كه يه كيك له كوژراوه كان
برا يه كى يه كيك له م چه كدارانه يه، ههر بويه براى كوژراوه
كه (ساليناس) ه به دكتور ده لپت « تائيسا دوو جار ته قه م
كردوه، يه كه مجار شه ويك به ئاسمانداو دووهه م جار كه برا
شورشگيره كه مت كوشت، به لام ده مه وييت بيكه مه سيهه مين
جارو توش بكورم...!

ئه م دىالوگه ههره چه نده ساده يه، به لام جيا له وهى

حەقىقەتتە مېژووى سىياسىي و پېر تراژىدىيى ئىوان دەۋلەتتە
داگىركەرەكان، ئۆتالىتارىيەكان، گروپ و رىئىخراۋە سىياسىيە
ئۆپۆزسىۋنەكانمان بۇ دەگىرپىتەۋە، لەژىر ئاۋى خەق و
عەدالەت و شۆرشدا.

جەنگ لەكورتىن مانادا ھىچى جۋالى لىيەرھەم ئاپەت،
جگەلە كوشتن و بى ماناگردنى جۋانىيەكان.

ھەرچەندە لەژىر ئاۋى ئازادى و عەدالەت و مافدايىت،
ھەر بۆيە (ئەلىساندرۆ بارىكو)ى نوسەرى رۇمانەكە كۆتايى
رۇمانەكە دەسپىرېت بەخۆشەۋىستى، گىرپانەۋەى چىرۋەكەكە
بە تۆلەكردنەۋەى خۆشەۋىستى لەجەنگ كۆتايى دېت.

لەناۋ دىالۆگى بەردەۋامى رۇمانەكەدا، ئاگە شىنك
تاساتى كۆتايى رۇمانەكە ونەو وجودى لىيە بوۋلى عەشق
و خۆشەۋىستى و ئەۋىنە، گەرچى ماناى ئەۋەلىيەكە
نوسەر نايەۋىت ئەم فەزايە بخولقىنىت و چەمكى عەشق و
خۆشەۋىستى تىكەل بەرووداۋەكان بكات.

نەخىر ئەو فەزاي جەنگ و شەرو كوشتارە بالى
كىشاۋە بەسەر ۋلاتداۋ شەرو جەنگ بۆتە ھەموۋىشت،
ھىكايەتەكانى ناۋ ئەم رۇمانە، رەنگە بۆ مېژووى بەشەرەت
و بەتايىبەت بەشى يەكەمى رۇمانەكەكە پىرپەتى لەتراژىدىيا
بەرھەمھىنەرەكانى جەنگ نموۋنەى دكتور (مانوئل رۇكا)كە
پىاۋى حكومەتەو دژى چەكدارە شۆرشگىرەكان بوۋەو ژەھرى
داۋەتە برىندارەكان، بۆ ئەۋەى بيانكوژىت، نامۆنىيە.

كوشتنى منالى دكتورو ھاۋكارانى رژىمىش نامۆنىيە.

ئەگەر ئەۋەش بزانىن خودى شۆرشى چەكدارى

و پارتیزانانی له سهر بونیادی تۆله و جهنگ و كوشتار
 بونیادده نریت. جیكایهك بۆ بوونی جوانی و ره تگردنه وهی
 نه و رهوشه ناهیلیتته وه. له ناو چیرۆكه كه دا هه ندی و ته و
 دهسته واژه ده بیینی یه كسه ر هه ست ده كه ی نه مه هی
 رینكخراوه ئۆپۆرسیۆنه كانه له مباره یه وه (له لاپه ره 29) دا
 ده لیت» ده تنیرم بۆ دۆزه خ، هه ی زۆل- یان له هه مان لاپه ره
 ده لیت: نه م كۆری قه حبه یه ده یه ویت چی بكات- دیاره
 مه به ست له دكتۆره.

نه گه رچی نه م كۆلتۆره هی خودی سیستمه سیایه
 دیکتاتۆریه كانه و خودی گروپه كانیش كه زاده ی ناو نه م
 سیستمه مه ن زۆربه ی شته كان كۆپی ده كه ن و ده یلینه وه،
 (تیل گۆری) چه كدار ده لیت» سێ سأل له وه وه به ر بینیم
 ژنه كه م به خنكاوی هه لواسرابوو، كچه كانیشم سه ریان
 تاشراوه و رانیان له خویندایه»

بێكومان نه م به سه رهاته كه سی ناسایی به ره مه منا هیتیت،
 هه ربۆیه تیل گۆر ده بیته چه كدارێك، وه كو له دیالۆگ
 كۆتایی رۆمانه كه شدا (له لاپه ره 106) ده لیت» من له هه یج
 په شیمان نیم، ده بوایه شه رمان بكردایه و كردمان»
 یان له لاپه ره (100) دا ده لیت: ئیمه جه نكاوه ری
 ناوجهنگ بوین... تا ده لیت» ئیمه باوه رمان به هینانه دی
 دنیا یه کی باستر هه بووه»

«سه بارهت به نوسه ران زۆرجار و تراوه هه منگوا ی كاتی

لە دنیا تێگەشت کە زانی دەریا چییە، هەلاج ئەو رۆژە
خوای ناسی. بۆ دلێر لە بەفرەت و هەلە تێگەشت»

دەمەوێت بڵێم» ئەلیساندرۆ باریکۆ» ئەوکات
نەینییەکانی خۆشەویستی دۆزیەو، کە لە جەنگ
تێگەشت» هەربۆیە لەناو دای جەنگدا لەناو تۆلەو
کوشتاردا عەشق و خۆشەویستی دەکاتە رایەلەئی نێوان
بکوژو کوژراو، نێوان رق و تۆلە، نێوان رابردوو داهاوو»

هەولێدان بۆ سەرینەوێ پاشماوەکانی جەنگ و رق و کینەو
تۆلە، دیکەت بەدەن لە لاپەرە (43) ی رۆمانەکەدا باریەکی
(سالیناس) کە بە برینداری کەوتۆتە دەست حکومەت و لەو
نەخۆشخانەیی دکتۆرە، کاتیک سالیناس و گروپێکی هاوڕێ
دەچن بۆ رزگار بوونیان، باریەکی کە بریندارە بە سالیناس
دەلێت» تکیە بکوژە، سالیناس لە لاپەرە (46) دا دەلێت»
لوولەیی دەمانچە کەم کردە ناوچاوانی باریەکی و تەقەم لێکرد
و کوشتم»

تا لە لاپەرە (48) دا سالیناس بە دکتۆر دەلێت» بەلێ تۆ
ئەوانت کوشت»

بۆیە سالیناس پێ دەلێت» (300) کیلۆمەترم باریە تا
بگەینە لای تۆ، دەتکوژم، دەتکوژم، دەتکوژم...

سەرئەنجام ئەم دۆخە دژوارە بە کوشتنی دکتۆر و کوپەر
بچکۆلەکەیی کوئایدی و دوا تەقەیی کوئای شەرەکش
بە کوشتنی مرقیکی تر کوئای دیت.

» نوسەرێک دەلێت» لەو زەحمەتر نییە کە لە تەمەنێکدا

دەست بە نووسین بکەیت خەلک نیدا لەوتنی هەموو شت
بویتەوه» رەنگە ئەمە راست بێت بۆ (باریکۆ) بەو دەلیلی
ئەو لەسەر هینلێک دەنوسیت تارەیه و جیاوازی لە نووسراوەکانی
پیشخۆی.

گەرچی ناسینی ئیمە بۆ نووسینەکانی باریکۆ تازدیە، بەلام
خودی نووسینەکانی باریکۆش لە میژینه نییە.

رەنگە یەکیەک لەخاڵە گەنگەکانی نووسینی باریکۆ چنیە
جوانەکانی بێت، پاش ئەوێ دکتۆرو کۆرەکە ی کۆژران، نینای
کچی کەخۆی شارەبوو و یەکیەک لەچە کدارەکان بینیشی،
بەلام نەیکوشت و پاش سوتانی خانوو کەشیان، پاش سێ رۆژ
کابرای ئەسپ سوار دەبات و دەروا.

تا ئەو کاتە ی نینا دەچیتە هەتیوخانە یەک و پاشان پیاوێک
هەلیدەگریتهوه، دواتریش لەقوماردا نینا دەدۆزینیت و
دەیفروشت بەپیاوێک بەناوی (کۆنت) پاش ئەوێ سێ کۆپی
لێ دەبێ و ناوێکە ی دەگۆریت و دەیکات بە (دۆناسۆل).

بەشی دوووەمی رۆمانە کە پاش (52) سالی، بەلێ پاش (52)
سالی دیالۆگێکی سەیر لەنیوان (تیتۆ) ی چە کدارکە ی کاتی
خۆی (نینا) ی نەکوشت لەگەڵ (نینا) دا، دەستیندەکات.

لەم بەشەدا شتیکی گەنگ سەرنجمان رادەکیشیت،
ئەویش ئەو تراژیدیا بێ وینە یە کەدژی ژن لەکۆمەلگەدا
پەڕەودەکریت و لەناوخۆی رۆمانە کەشدا رەنگدانەوه هەبە.
(نینا) کەرمزی ژنە لەناو رۆمانە کەدا، هەر لەسەرەتاوە

چارەنوسی نادیاره، پاشانیش دەریتە هەتیوخانە و
دواتریش ریکاردو تۆریه دەبیاتە لای خۆی، جیا لەوێ
دەبەوێت دەستدریژی بکاتەسەر و جنسی لەگەڵ بکات،
کەهێشتا نینا تەمەنی (11)سالة، دواتر شەویک لەقوماردا
دەیدۆرینیت و دەیفروشینت بە(کۆنت) پاش مردنی کۆنتی
مێردی، بۆ بێ بەریکردن لەسەر وەت و سامانی مێردەکە
خزمەکانی بەبیانویی شیتبوونەو دەری ئەکەن.

بەلام دواجار لەسەر دەستی باریکو، ژن دەبیتە پالەوانی
سەرەکی رۆمانەکە و نینا وەک رەمزی ژن دەبیتە کارەکتەری
سەرەکی عەشق و لیبووردن و پێشنیاری خۆشەویستی
و سەرینەوێکی کلتوری جەنگ و کوشتار عەشق و جنس و
خۆشگوزەران، بەلام باریکو زۆر بەوردی رۆلی ژن جاریک
وێکەو غەدرلیکراو جاریک وێکەو بەخشنەو بێسەکات.

جیالەوێش 'بەشی دوو مەدا هەردوولا هەم
(تیتۆ- پیدرو) و هەم (نینا- دۆناسۆل) دان بەگشت
حەقیقەتەکاندا دەنێی و ئەمەش گەورەییە.

لەلایەن (100)دا جاریکی تر حیواری نێوان تیتۆ و نینا
دەستپێدەکات.

- نینا دەلێت: خۆت بەچاوی خۆت بێنیت براکەم

دەکوژریت، چۆن شتی وادەبیت...؟

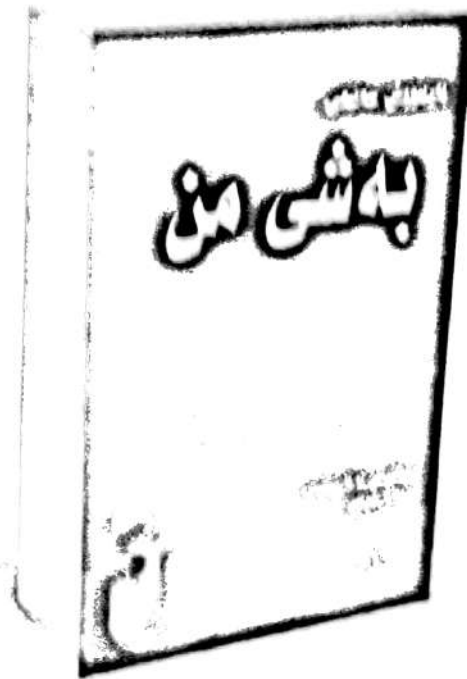
- تیتۆ دەلێت: ئیمە سەربازبووین، باوەرمان بەدنیاوەکی

باشتر هەبوو، من لەهیچ پەشیمان نیم.

سەرئەنجام (نينا) وهكو (حهوا) جاريكى تر له عادات و
 تهقاليدى زه ميني و خوايى و ئاسمانىيه كان ياخى ده بىت و
 دهيه وىت همموو ئاسه واره كانى جهنگ و تۆله بسرىته وهو
 سهركردايه تى ياخييونىكى نامەنتىق بكات، بۆيه دواچار
 به تيتۆ ده لىت: هه زده كهى پىكه وه دلدارى بكهين؟ ئەم
 قسه يه شوپشيكه دژى ئەو شوپشەى چه كداره كان و
 حكومهت، كه كوشتنى ئىلهام به خشى بووه، ئەمجاره
 له سه ر ماچ و سىكس و عه شق و خوشه ويستى ده بىته
 ئىلهام و بۆهه يشه پىكه وه له باوه شى عشقدا ده بن.
 (خوين) يَك ده رژى له پيشه وه (به بن خوين) كۆتايى
 دىت، نه ك (خوين) يَك له پشته وه و ترسنوكانه.

بهشی من

مەخرومبووانی ژن
لەبچوکانی بەهاکانی ژیان

ناوی کتێب: بهشی من
بەبەت: رۆمان
نوسەر: پەڕیلووش سەلیعی
وەرگیرانی لە فارسی: ۵۵: رووناك شوانی
سالی چاپ: 2012
لەبەر: 5.35

ئەو كاتە چارەنوسى (مەعسومە) بەدبەخت بوو، كە مالىيان
لە (قوم) ھوۋە گواستە ھوۋە بۆ تاران.

ئەگەرچى باوكى رىگاي دا بېچىتە قوتابخانە، بەلام
قوتابخانەش جاريكى تر رېرە ۋى ژيانى گۆرى.

مەحمودى بىراى دەيوت چوئمان بۆ تاران خراپە و لەۋى
ئايىن و باۋەرى مەرۋف بە با دەچىت، بەلام ئەحمەدى بىراى
خوشحال بوو، بەلام ھەموويان كۆك بوون لەسەر ئەۋەى
كچەكانيان مەعسومە و فاتى، دەبنە مايەى دەردەسەرى
بۆيان.

بەلام ەلى بىرايان كە لە پۆلى سېھەمى سەرەتايى بوو،
وتى بۆ من مردووم...، سەرئەنجام مەعسومە چوۋە قوتابخانە
و پەروانەش كە تەۋاۋى ژيانى گۆرى، بوۋە ھاۋرى.

مالى مەعسومە، مالىكى دۆزخى، مالىكى مەترسیدار، ژن
ھىچ نىيە جگە لە بونەۋەرلىكى بچووك و مەترسیدار، شىعر
تەلەفزیۆن، گۆرانى و مۇسقىا و پىكەننن ھەرامە و تابۆيە.

*

رۆژلىكى درەۋشاۋەى پايز، مەعسومە و پەروانە دەچنە
دەرمانخانەيەك بۆ كرىنى چەسپىكى برىن، بەلام نىگاكانى
يەكەم جارى گەنجىكى دكتور ئىتر مەعسومە توشى عىشق
دەكات، سەعيد، قوتابى زانكۆ بوو لە بەشى دەرمانسازى،
يەكەم نامەى سەعيد بۆ مەعسومە ئىتر بەتەۋاۋى عىشقى
لەدلى ئەۋدا چاند و توند توند نامەكەى سەعيدى
بەسنگىيەۋە گوشى و بۆنى كرد.

لەم رۆمانەدا

سەرەتای چینی رودارەکانی رۆمانەکە بەو چارەنوسە
رەشە نوسراوە، کە خیزانیک دەیانەوێت هەمووی بچەنە
ملی کچەکەیانەو.

ئەو خیزانە، ئەخلاق و کولتور، شەرەف و سۆنەت،
هەموو بەهاکانی ژایانیان بەستووەتەو بە ژیان و ئەخلاق
و شەرەفی کچەکەیانەو، بۆیە شار و ژایانی پێ دەوا نابینن
لەچک زۆرەملییە، خوێندن حەرام و عەیبەیه.

ئەوان تەنھا شوکردنیان بۆ مەعسومە بە شایستە دەزانن،
ئەم رۆمانە کارەکتەری سەرەکی ناو روداوەکان، ژێتیکە کە
پەرە لەخۆزگە و تاوان، پەرە لەعیشق و میهرەبانی.

ئینسانیکە، پاک و بێگەرد، کچیکە وەک قەقنەسی
عاشق، وەک فریشتە بێگەرد، یەک دنیا حەزو خولیاو
خۆزگە لەچاوەکانیدا، بەلام بەسەرھاتی ئەو لە «بەشی
من» پەرە لەکارەسات، کە مەگەر تەنھا رۆمانیک بتوانێت
دەرەقەتی چینی بێت.

ئەمجارەش مەعسومە رزگاری بوو، کاتی بەناوی قەچ
ئێشانەو چوووە بۆ لای سەعید بۆ دەرمانخانەکە، بەزە
عەلی برای ئاگاداربوو، سوکایەتی و لێدان و ئابرووچوو.
گشت فەزای مائی مەعسومە گرت، هەرکامیان بۆخۆ
تۆمەتی ژنبوونی دەخستە پال، ئەویش بەناچاری ئیعتراز

له سه ر نه حمه دی برای کرد. چیه نه وهنده شه ره فته لاه
گرنگه نهی بو ده چیه مالی ژنه که ی دراوسیمان که
میرده که ی له مال نییه.

براکان و پیاوه کان هه میسه وه کو که سی یه که م و ناخیر
قسه ده که ن، کومه لکه ی سونه تی هه موو شتی بو پیاوان
هه لاله، به لام بو کچان هه رانه و تابویه.

نهم عاده ت و ته قالیده هیشتا له کومه لکه ی خوره هه لاتی
ره گی داکوتاهه، دلنیاشم رۆمانه کان واقعی کومه لکه کانیا
ده گیرنه وه، که پیموایه رۆمان، نوسه ران ده رقه تی نایه ن، تا
روداوه واقیعه کان و چیرۆکه کانی ژیان و ژنانی چه وسانه وه
بکه نه نوسین و رۆمان.

نهم رۆمانه روداوه لیکه رۆمانسی نین، به لکو ریالیزمین
و واقیعه تی کومه لکه ن.

مه عسومه ته نها کاره کته ریك نیه به لکو ملیونه ها
مه عسومه هه ن، که هیشتا رهنج و نازار و هاواریان ده گاته
ئاسمان، به لام نه کراوه ته چیرۆک و رۆمان، نهی کی و
چۆن، گوئی له هاوار و ناله ی نه و کچ و ژنانه نه و ئینسانانه
بگریت..؟

*

جانتاکه ی مه عسومه ی هه لپرشت و شته کانی خسته

سەرزهوی، بەلام دلی دەلەرزى، نامەكەى سەعید كەوتە
دەست عەلى و دەستى كرد بە خویندەنەوێ.

لێدان تا بێهۆشکردنى مەعسومە، سادەترین سزابوو
لەبەرانبەر خۆشەویستى بۆ سەعید، بەلام عەلى هەر بەو
نەوێست، چەقۆیەكیشى لە سەعید دا تا بریاریدا مەعسومە
بكوژن.

ناشكرابوونى نامەكەى سەعید لە جانتاكەى مەعسومە
هەموو شتىكى شێواند، ئیتر رێگایان نەدا سەر لەمال
بەریتەدەر و قوتابخانەكەشى كۆتایهات و پێیانوت سوپاسى
خوابكە، كە ئیستا زیندووێ.

مەعسومە دەلێت « هەموو ئارەزوێكم بینى سەعید
یان پەروانە بوو، چونكە دەمزانی چوونە دەرەوێم لەم مالهەدا
رۆشتنى یەكجارەكیە لەگەڵ پیاویكدا بەناوى مێردەوێ»
یەكەم دەستەى خوازبێنیکار سێ ژن و پیاویك بوون و
خۆشەختانە سەرى نەگرت و مالى پەروانەش لەو گەڕەكە
باریانكرد، ئەمانە هێشتا سادەترین نەهامەتیەكانى ژيانى
مەعسومەن تەنها لەبەرئەوێ كەسێكى خۆشەوێست.

پەروانە ویستى بۆ دواجار مەعسومە بینى و سەردانى
مالیانیکرد، بەلام داىكى رێگەینەدا، پەروانە، هاواریکرد توخوا
ئەوێندە ئازارى مەعسومە مەدەن بەخوا هیچى نەکردوو...

خوارزینیگری دوووم نه سغهری قه سابه، چه قوکیش،
ناره قحور و میبار.

پهروین دراوسیتیان و دوستی نه حمه دی برای مه عسومه،
یه کهم جاریوو باسی په یوهندی نهینی خوی و نه حمه دی
ده کرد، باسی نه وهی کرد که زور هه ولی داوه له گه ل
نه حمه د، به لام رازی نه بوه و ده لیت: ده بیت مه عسومه ههر
شوویکات، مه عسومه وتی، چیان پی خوشه با بیکه ن، به لام
بازانن له سه عید به ولاره ههر پیاویکی تر ده توانیت ته نها
دهستی له لاشه کهم بدات.

نهم حیکایه ته هی ژنانیکه، که نه ک ههر ریگیان لی
ده گیریت بو عیشق و خوشه ویستی، به لکو به زور ده یانه ویت
بیاندهن به شوو به که سانی که ژیان له گه لیان ناکریت.
رۆمانی «به شی من» زور به وردی په نجه ده خاته سهر
گرفته کانی ژن بوون له کومه لگه ی ئیراندا.

«به شی من» نه و به ش مهینه تییه که له زاری کاره کته ری
سهره کی مه عسومه وه باسده کریت، که ئینسان دلی توند
ده گوشت، که وا مامه له له گه ل کچیکدا ده کریت، وه کو
کویه و وه کو مهر و بزن ده یانه ویت کرین و فروشتنی
پیوه بکریت، نهم رۆمانه حیکایه تی دهر د و رهنج و نازاری
کچان و ژنانی کومه لگه یه، که وه خته دلیان ده ربیت بو
هاواریک، به لام رۆمانیکه به زمانی ساده و ساکار نوسراوه،

هه مووکه س ده توانیت په ی به نازار و مهینه تییه گانی ژنان
به ریت.

سپهه م خوازبینیکار، کوریکي زانکویه، به لام له دهره وودی
تیرانه و خوشکه که ی ته نها وینه یه کی همدی هیناوه تا
مه عسومه رازی بیت.

سهرته نجام مه عسومه درا به حمید، شه وده که ی زاوا،
حمید، مه عسومه ی به ته نها جیهیشت و پپی وت خوت نان
بخو و بخه وه، من دیمه وه.

... مه عسومه ده لیت، گويزانه که م هه لگرت شاده ماری
ده ستم بېرم، به لام نه و کاره م نه کرد، چونکه هیچ ناسوده
نه بووم، له گه ل حمید، به لام نه و باش له من تیده گه یشت،
بویه که له خه و هه لسام، که سم له دهور نه بوو

پاش چهند سال مه عسومه له گه ل حمید زیانیکي
سهری به ریکرد دوو منالی بوو سیامه ک و مه سعود، روژیک
په روین خویکرد به مالی مه عسومه و وتی مه عسومه ده زانی
کیم بینیه، سه عید...!

...

حمید هه فته یه ک ون ده بیت، که ده گه ریته وه دوو
خانمی چارشیبه سهر له گه لیدا بوون، که دیار نه بوو کي و
چین.

...

حه‌مید وتی؛ شاره‌زاد و مه‌هدی مائه‌که‌ی خو‌یان،
چول‌کردوو‌ه ته‌ن‌ها توانیویانه‌ نو‌سراو و به‌ل‌گه‌کان رزگار‌بکه‌ن.
-حه‌میدیش گومانی گیرانی عه‌باس و مه‌هدی ده‌کرد.
مه‌هدی یه‌ک‌ن‌ک بوو له‌ خو‌یندکاره‌ چه‌پ و ئازا‌کان له
دژی رژیم کاری ده‌کرد، به‌یانی ده‌نوسی و له‌سه‌ر دیواره‌کان
شتی ده‌نوسی.

...

حه‌مید داوای له‌مه‌عسومه‌ کرد جانتایه‌کی بداتی تا
چه‌که‌که‌ی تیدا بشاریته‌وه.
وتم، هه‌مید هیچ نه‌بی خو‌ت بشاره‌وه، هه‌وال‌ن‌ک هات
که‌ هه‌مید دیارنییه‌، به‌لام ده‌رکه‌وت له‌لایه‌ن هیزه‌کانی
رژیمه‌وه به‌هو‌ی کاری سیاسیه‌وه گیراوه.
حه‌مید، ژیانی مه‌عسومه‌ی ته‌واو گو‌ری به‌وه‌ی، که‌ ژیانی
مه‌عسومه‌ش ببوو‌ه ژیان‌ن‌کی سیاسی و نا‌ئارام و پر‌کیشه‌.
به‌لام مه‌عسومه‌ کو‌لی نه‌دا.
حه‌مید ئازاد‌کرا و ده‌ستی کرده‌وه به‌کاری سیاسی.
به‌هه‌و‌لی هه‌مید و هاو‌ری‌کانی شو‌رش سه‌رکه‌وت و
رژیمی شا‌روخا و رژیمی ئیسلامی هات.
حه‌مید، داوای حکومه‌تی شورایی ده‌کرد، به‌لام
مه‌حمودی برای مه‌عسومه‌ داوای حکومه‌تی مه‌زه‌به‌ی
ده‌کرد.

به لām سه رته نجام پاش چهند سال خه باب و شورشی
خه باتی مارکیستانه ی هه مید له سیداره درا و مه عسومه
وه کو بیوه ژن مایه وه.

تیستا سیامهك له نه لمان ده خوینی و له یلای کچی
په روانه ی هیناوه پاش نه وه موو گرفتانه.

مه عسومه، سه عید له ریگه ی په روانه وه ده دۆزیته وه.
به لām تیستا، مه عسومه دوو مندالی گهره ی هه یه.
سه عید داوای ژیا نی هاوسه ری له مه عسومه کرد،
مه عسومه وتی با بیربکه مه وه.

مه عسومه وتی، ئاخو له م ته مه نه دا عه یب نییه
شوبکه مه وه، بو دوا نی جار سه عید و مه عسومه یه کتریان
بینی و مه عسومه وتی: تازه ناتوان نی پیکه وه هاوسه رگیری
بکه نی، چونکه منداله کان رازی نی.

سه عید وتی، هه موو ژیا نی له پیناوی تو دانا وه، مه عسومه
وتی له ژیا نه دا که سیك نه بوو که خو ی بو ئیمه دانا ییت،
هه رکه سیك هات ته نیا ئیمه ی بو خو ی ویست.

رومانی «به شی من» هه م سیاسی، هه م کو مه لایه تی و
به سه رهاتی ریالیستی کو مه لگه ی ئیران و ده ورا یی شا و
کو ماری ئیسلامیه.

رومانه که له دوو سه رده می جیاواز، له دوو سیستمی
سیاسی جیاوازا نو سرا وه، باس له دوو سیستم و ده سه لات

ده کات، به لام هه ردووکیان ته لها مه عسومه و حمید و
ئینسانه کان ئییدا زه ره رمه ندبوون.

رۆمانی «بهشی من» بردنی خوینه ره به ره و ئیجساسی
ئینسانی و سیاسی، به ره و جاویدانی و مهی هه سترکردن به
به پرسیاریتی و شوپشکیری، له لایه کی تریشه وه ئاواره بوونی
به هاگانی ژنه که، که خوی له مه عسومه دا ده بینیتته وه.

مه عسومه چه وایه که له عیشق، له نه هامة تی و
له خۆزگه یی، له جاویدانی، حیکایه تی ژنانیکه که هه موو
ژیانیان له پیناو خوشه ویستی ئینسانی و نیشتییمان دانا.

رۆمانی «بهشی من» چرکه یه که له ژیا نی ئینسانه کانی
کۆمه لگه ی ئیران له دوو سه رده م و دوو حکومه ت
و بارودۆخی جیاوازا، به لام ئه وه ئینسانه کانی وه کو
مه عسومه و حمید و په روانه ن که هه میسه براوه ن...

مه عسومه ئیستاش له خه یالی هه مواندا وه ستاوه
و هاوارده کات نا بو سیستمی خیله کی نا بو سیستمی
مه زه به یی، نا بو چه وسانه وه و به سووک سه یرکردنی ژنان، نا
بو به ره به ستی ئازادییه کان. به لئ بو عیشق و ئازادی، به لئ
بو ره ها بوونی زنجیره کان.

رۆمانی «بهشی من» حیکایه تی کۆی مرۆفایه تییه له م
سه رزه مینه، به تاییه تی له ناو ئه و مآل و خیزان و شار و
حکومه تانه ی، که هه ناسه ی ئازادی تیا یاندا نییه و پره له
سته م و دیلی و چه وسانه وه.

پەر ئەو پەرى عىشق

وینەى قوربانیدانى پیاو
لەبەرامبەر عشقى ئافرهتیکدا!

(چەند سەختە بەتاسەى خوشەو یستییه که وه مەرى،
که ئەزانى هەرگیز پیتی ناگەى)

ناوی کتیب: پەر

بابەت: رۆمان

نوسەر: س.م. ماتیس

وەرگیرانی: غەریب پشدهری

سالی چاپ: 2009

لاپەرە: 217

عەشق و خوشەویستی وادەکات ئینسان پەنابەریتەبەر
دزی، بکەوێتە زیندان و سەری خۆی هەلگریت و لە
کۆتایشیدا هەر لەپیناو ئەو عەشقه دا بمریت.

ئەم پیشەکییە ناواخنی رۆمانی «پەر»ە، ئینسان کاتی
ئەم رۆمانە دەخوینیتەوێت خۆی لە بەردەم گەورەیی و
میهرەبانی و سەرسەختی پیاویکی عاشقدا دەبینیتەوێت، لە
پیناو ئافرەتیکدا کە خوشیدەوێ.

«کاتی دادگا» رۆجەر دالتۆنی «بەتاوانی دزی بە سی
سال زیندانکردنی تاوانبار کرد، دادوهرەکان زۆر هەولیاندا
بزانن دالتۆن بۆچی ئەو (1200) لیڕەیهی دزیبوو...! ل 1»
«دالتۆن دەلیت» من لەتەواوی سی سالی زینداندا،
نهیینیە کەم پاراست و نەمدرکاندو هەرگیز ناوی «ماویس»م
نەهینا (کە لە پیناوی ئافرەتیکدا) دزیم کردوو ل 152-
153»

«ماویس بە دالتۆن دەلیت؛ خوشەویستە، ئازیزە کەم
چۆن بوو، دووبارە هاتیتەوێت لام (پاش سی سالی) مەینەتی؟
- چونکە هیچی دیکە بەرگە ی دووریتم نەدەگرت.
- ئەدی ئەو سی سالی چۆن توانیت؟

- ئەو ھەلە دەست مندا نەبوو، بەناچاری؟

ماویس دەلیت: لەگەڵ ئەو ھەشدا سێ سالان خۆت لێ
ونکردم و ھەر پێشت نەوتم لە کوێ بووی، بەجیمیدی،
ئینجا دیتەو، دەلیت منت خۆش بویتەو، با ھەموو
شەکان وەك جارانیان لیبیتەو «ل 188

بەرنارد کۆترل پیرە پیاوی میردی «ماویس کۆترل»ی
شۆخ و شەنگی تەمەن بیست سال، کە مائی لە خانووی
ژمارە (19) دا بوو، مردوو.

پۆلیس، لیکۆلینەو لە مردنی بەرنارد دەکات، بەلام
ھیشتا گومانێ لە مردنی ئەو پیاو ھەیه، بۆیە دکتۆر ریگای
نەدابوو بنیژریت و رۆجەر دالتۆنیش کە لە کۆمپانیای بیمە
بوو، بەو ھۆیەو کە بەرنارد ژیانی خۆی بە پارەیهکی زۆر
بیمە کردبوو، فەرمانگە ی بیمە، بپاریدا رۆجەر بنیژت بۆ
لیکۆلینەو.

ئەو پێی سەیربوو، ئەم کچە منالا و شۆخ و شەنگە ژنی
بەرناردەو بەتەنیا لەوماڵە دەژی.

لیرەو سەرەتای عەشق و خۆشەویستی دالتۆن، بەرامبەر
ماویس دەستپێدەکات، لەکاتی کدا ئەو خاوەنی ژن و منالیک بوو.
نەبوونی خۆشەویستی لە نیوان (رۆجەر و ئەیوای)
خیزانی، فاکتەری سەرەکی بوو تا ئەو عەشق و ئەوینە ی
نیوان رۆجەر و ماویس دروستبیت و دوو خیزان تووشی
کێشە و گرتی زۆربن.

چونکه بهه مانشیوه بههوی نه بوونی خوشه ویستی
و جیاوازی زوری ته مهر و کیشه و گرفتگی خیزانی له نیوان
به رناردو ماویس وایکرد، ماویس هه به دهستی خوی
میرده که ی ژهرخوارد بکات و بیکوژیت.

له دواين درکاندن نهینه یه کانی ئه و کوشتنه دا، ماویس
بو روجه ری گیرایه وه، با شتیکی نیه نیت پیلیم «ئه ویش
کوشتنی میرده که یه تی به ژهر، چونکه خوشم نه ده ویست
و له سه ره موو ئه وانه شه وه هه شه وه هاوړی و که سیکی
ده هینايه ماله وه، تا همکاته نیچری ئه وان، واتا ده ویست
همکاته له شفرۆش و پارهم پی په یدا بکات، بویه کوشتم!

ئه وین هه میسه ریگا کانی خوی ده دوزیته وه، هه ربویه
ئه وه ی له رووداوه کانی ئه م رۆمانه دا ده یخوینیتته وه
جگه له وه ی له سه ره رووداویکی ساده ی کۆمه لگه وه ستاوه،
که ئه م رووداوانه هه ریئستا له کۆمه لگه خوره لاتی و
کوردستانیشدا هه ن.

به لام به رزی ئاستی ته کنیکی رۆمانه که و چینی
رووداوه که ئاماژه به توانا و بالادهستی نوسه ره ده کات، که
چۆن ده ستیداوه ته چینی ئه م رووداوه.

بیگومان عه شق و خوشه ویستی، وه ک پیوستیه کی ژیان
بو ئینسان، به تاییه تی له ناو خیزانه کاند، رۆلی گرنگ ده گیریت
و ده توائت خوشبخه تی ئاسوده یی و ئارامی دابینبکات.

عه شق ده توانیت مروقی درنده هیمنکاته وه و نیگه رانی
بره وینیتته وه، وه کو چۆن (ماویس) ی بیوه ژن ئاماده ی

هه موو قوربانیدانیکی بی وینه بوو، له پیناو رۆجهری
خۆشه ویتیدا، له کاتی کدا هه ر ئه م ماویسه بوو، له
نه بوونی عه شق له گه لا میرده کهیدا کوشتی، تا رزگاری بی
له سوکایه تی و عه زابی رۆژانه ی میرده کهی.

ئه مه بو رۆجهریش راسته، ئه و خۆی ده لیت: تاقه تم
نه بوو بچمه وه ماله وه بو لای ژنه که م و کچه که م، تا ده هات
توره و بیتارام و بی حه وسه له ده بووم و بیانوو به ره بینگم به
ژنه که م ده گرت، تا واملیهات زۆر شه و نه ده چومه وه ماله وه.
ئه م ئیعترافه ی رۆجهر پره له راستگویی له غیابی عه شقا
له گه لا هاوسه ره کهی، هه ربۆیه رۆجهر ده لیت: «جاری وایه
عه شق ئاده میزاد ترسنۆک ده کات»

مه به ستی ئه وه یه له پیناو عشقی ماویسا زۆر شتی
له ده ستداوه، به لام گرنگ له جوانیه کهیدایه.
رۆجهر تا ئه وپاده یه له خیزانه کهی بیزاره تا وا وه سفی ده کات
« که سیکه دیکتاتور، نه یسه لمین و ئه وه ی وستی و بریاریدا
هه رئه وه یه و هه رگیز له راو بوو چوونی خۆی نایه ته خواره وه»
به لام ماویسی بیوه ژن، هیمن و له سه رخۆ گوئی بو
رازه کانی ده گریت.

واتا فاکته ری سه ره کی تیکچوونی ئه م دوو خیزانه،
نه بوونی عه شق و خۆشه ویتیه له ناو دلّه کانیاندا، ئه وه تا
تا ئه وپاده یه له ده ستی هاوسه ره کهی بیزاره و عه شقی بو
ماویسی بیوه ژن هه یه که ده لیت «بریا هه رزوو ماویسم
هه لگرتایه و برۆیشتمایه»

كۆمهلگەي كوردستان، شاھەتەي بەشەك لەم ھەلگرتن و
رەدوگەوتنەنە، بەتایبەت لە ھەندى ناوچەدا، ئەگەرچى
مانا و مەغزاو باگراواندى كۆمەلایەتەي زۆرى ھەيە، بەلام
لە كورترین مانادا، ئەم فۆرمە لە عىشق «رەدوگەوتن»
بەشەكە لە پڕۆسەي عىشق و بەدەستھێنانى ئەوى تر لە
پێناو گەشتن بە ئەویندارەكەي.

ئەگەرچى مانا كۆمەلایەتییەكان، وا نالین و بەشكاندن
بەشەك لە ئابرو و شەرەفی كۆمەلایەتەي خێزانى دەزانن.
بۆيە رۆجەر گەشتیۆتە ئەو قەناعەتەي كە ماويس
ھەلگري پڕواو چش لە ھاوسەر و كچەكەي.

سەودای عىشقى ماويسى بێوژن، دالتوونى تووشى
سەوداسەریەكى سەیركردبوو، ئەو خاویار بوو شەو و
رۆژ لای خۆشەويستەكەي بێ، لە بەیانییەو تا ئێوارە،
شەویش لای بێنیتەو، چش لە ژن و كچەكەي و ھەمیشە
بە ماويسى دەوت، كە لەگەڵما بە ئەمەك و بەوفا بێت،
لە بەرامبەر ئەو عشقەي دالتوندا ماويس دەيوت «من
تەنیا تۆم خۆشدەوى و دواي تۆ ھيچ پیاويك ناتوانیت
دەستم بۆ بێنیت...، دواي تۆ ھەر كەسێك پەنجەيەكم بۆ
درێژبكات دەيكوژم، ل 141»

بێگومان ماويس بە وەفادارى ماوەو بەرامبەر ئەو
قسانەي بۆ خۆشەويستەكەي كرد، تا بۆ ئەبەد، كەسى
خۆشەويست نەشەھێشت ھيچ پیاويك لێى نزىك بێتەو،

تا ئه وکاتهی دالتون به عه شقی ماویسه وه سهرده نیته وه و ده مریت.

ئه وکاتهی ماویس ده یویست له هه ژاری و به دبەختی رزگاری بیت، بیریان له وه کرده وه بچیتته خولیکی گۆرانی لای (سینۆر)ی شاره زای مۆسیقاو گۆرانی، به لām دوا جار ریککه وتن به (1000) لیره که هیچیان نه یانبوو.

ئه م خولیا به وای له دالتۆن کرد، ده بی ئه م پاره به په یدابکات، به لām چۆن، به ناچار په نای برده بهر دوو برا که ی (جۆرج و مارك) که له شاریکی تر ده ژیان و چهند سالā بوو قسه یان نه بوو، یه کتریان نه بینیبوو ته نها به خاتری ماویس. شتیک که رۆجه ر، دالتۆن چاوه پری نه ده کرد له دوو برا که ی روویدا، ئه وان هه ردووکیان ده و له مه ند بوون، به لām به دلشکاوی، برا که یان نارده ده ره وه وه هیچ کامیان ئاماده نه بوون پاره که ی- ته نانه ت به قه رزیش بده نی.

دالتۆن ئه وکات هه ستیکرد دلشکان مانای چی و گه وره یی عه شق واتای چی، بۆیه بریاریدا واز له وکاره نه هینیت و ئه وه ش که بریاربوو (ئه یوا) ته لاق بدات، دوا یخات تا کاره که ی (ماویس) جیبه جیده کات.

دیقه ت بده ن، ئه م عه شقه چهند سه رکیشه و مروّف تووشی خه ونی سه یر ده کات موعجیزه ی سه یری پی ئه نجام ده دات، ناچار رۆجه ر په نا ده باته بهر دزینی (1200) لیره له بانک و ئه نجامه که شی ئه وه به هه ر خۆی خۆی ته سیلمی زیندان ده کات و سی سالā له زینداندا له بهر

خاتری ماویس دەمییتهوه، بهبی ئهوهی ماویس بزانی له
کوئییهو بوچی لهکاتیکدا ماویس خهریکی کاری هونهری
خوی دهییت و بوته هونهرمهندیکی باش.

دواین سات و دیدارهکانی پیش زیندانی رۆجر ئهوهبوو
که ماویس باسی نهیینی کوشتنی میردهکهی به رۆجره
خۆشهویستی وت، وتی: بهلێ من ئهوم کوشت، لهبهرنهوهی
پیاویکی بێ شهرفی سهرخۆش بوو و لییدهدام، دهیویست
ناموسی من بفرۆشی، بۆیه دهزمانخواردم کردو کوستم،
ئیستاش ههر پیاویکی تر بیته لام دهیکوژم... ل141»

پیشتر باسی ئهوهمان کرد، که فاکتهری جیاواز، جیاواز
ههبووه بۆ شکستی پهیوهندی دوو خانهوادهو ژن و میردو
تیکچوونی شیرازی خیزان، که گرنگترینیان سوکایهتی و غیابی
عهشقه لهم پهیوهندیانهدا.

بهلام کاتیک عیشقی راستهقینه خوی دهوژیتهوه، ههموو
لهمپههکان دهشکینی و جیی ههموو ناخۆشی و گرفتهکان
دهگریتهوهو ههردوولا ئامادهن قوربانیدهن له پیناو
عهشقیکدا که پره له ترس و نیگهرانی.

تا ئهوپادهیهی ئینسان پهنا بهریتهبهه دزی و ههرخۆشی
خوی بداته دهست دادگا و دوا قسهش ئهوهبی «خۆم له
عیشق ناگوزهرکه- لیگهریم با ماویس بۆ خوی بژی... ل148»
کێ ههیه ئهوهنده ئازابی، پاش ئهوه ههموو خهون
و ئازارو مهینهتییه، که له پیناو ژنیکدا چهشتویهتی له
پیناو عهشق و هاوسهههروندا بۆ داهاتوو، بهلام له پیناو

خۆشبهختی عاشقه كهیدا، سى سالا زیندان بچیژی و دوايش
بلى با ئه و به خۆشى بژی.

رۆجهر دهلیت: ئه وه به سه رهاتی من بوو له زینداندو
سى سالا كه س نه هاته سهردانم، ته نانهت ئه یواى خیزانیشم
یه كجار نه هات، ته نانهت براكانیشم نه هاتن بو لام، به لام
هه ر چۆنیکیت، نهینیه كه م پاراست و نه مهیشت كه س
بزانی بوچی گیراوم و بوچی دزیم کردوووه و باسی ماویسم
هه ر نه کرد.

ئه و شه وهی كه ماویس كوترل یه كه مین كوئسیرتی
خوی ده گیریت «دالتۆن ئه و شه وه ئاماده ی ئاههنگه كه
بوو، به بی ئه وهی ماویسی خۆشه ویستی بزانی ئاماده یه و
پاش سى سال زیندانی له پیناوی ئه ودا، به لام ئیستاش هه ر
عه شقی جارانی قولپ ده دات بو ماوسی»

دالتۆن تا ئه و راده یه خۆشه ویستی بو ماویس هه یه،
به لام دهلیت: ئاماده نیم جاریکی تر بچه وه لای و بمینیت.
من ناموس و شه ره فی ماویسم ده وی و ئاماده شم
جاریکی تر قوربانى زیاتری بو بده م «به لام ئیستا هه ی
شتیکی هاوبه شمان له نیواندا نییه، گه ر خۆشمبوئ ده بی
لی دووربم»

دالتۆن هه موو ژیانى خوی له پیناو ماویس دانا، كه چی
ئیستا ئاماده نییه، بچی بینى و پى بلى ئازیزه كه م، ئه وه
منم دالتۆن، سى سالا زیندانیم له سه ر تو، ئیستا هاووومه وه.

دالتۆن، ئامادەبوو ھەرى، بەس ماويس بەختەوەر بېت.
بۆيە بېرارىدا لە ئىنگلترىا بېروا سوارى كەشتىيەك بوو،
بە يەكجارى سەرى خۆى ھەلگرت و ژن و كچەكەشى
بەجىھشت، تەنەت بەبى ئەوەى ماويسىش بزانى لە
كوئىيەو بۆ كوئى چووە.

رۆژىك دەمەو عەسر زەنگى تەلەفۆنەكە لىيداو
ئەفسەرىكى پۆلىس، وتى «تۆ ھاورپى دالتۆنى و ناوى تۆ
لەسەر نامەيەك ھەيە».

ھاورپىكەى وتى «چى بوو؟»
ئەفسەرەكە وتى: «رۆجەر دالتۆن لە وىستگەى فىكتۇرىا
ژىر شەمەندەفەر كەوتوووەو مردوووە».

ھاورپىكەى دەلىت: «مىيان بىردەسەر تەرمەكەى لەسەر
تەختىكان درىژكردبوو، چاوەكانى نووقابوون، رووخسارىكى
پاك و ئارامى ھەبوو.»

دالتۆن مرد، بى ئەوەى ماويس بزانى.
بۆيە شەوىك وىويانى ھاورپى دەچىتە لای ماويس و
پى دەلىت: ھەوالى دالتۆن دەزانى.

ماويس «ئاغا ئەو گەفتى بەمندا قەت بەجىمنەھىلىت، سى
سالە كەس نازانى لە كوئىيەو ھەوالى چىيە، من لەساتىكدا
شتىكى گرنگم بۆ دركاند، بەلام ئەو بەجىي ھىشتم...

نا...، وانىيە ماويس ئەو لەبەر تۆ سى سال لە زىنداندا

بوو

ئەو پارەى دزىبوو لە پىناو تۆ خرايە زىندان

ئى- ئى چىتر؟

- ھاوريكەي دالتون وتى: خاتوو ماويس

- دالتون مرد.

ماويس وتى، مرد، مرد، كهوته زهوى

ھاوريكەي وتى: ويستم بو كفن و دفنى مېردهكەي

خوى و كچهكەي ئامادهبنو پاريزهريكم نارده لاي ئهيوانى

خيزانى، بهلام ئهوان وتيان ئيمه ئامادهنابىن- هيچ ههقمان

نييه بهسهرىهوه.

روژى دواتر روژنامهكان نوسيان، مادام ئهيو بيوهژنى

روژهرد دالتون دلى راوهستاو مرد.

بهمشيوهيه مردن له پيناو عشقيكدا دهبيته سادهترين

چركهسات، ئهوهي قوربانى بوو له پيناويدا كرا، بهلام مهرگ

دواين چاره نووسى هه موو شتهكانى ديارىكرد.

خاك و خوڤله مېش

خاپور كړدنى روحي نه فغانىيه كان

ناوى كتيب: خاك و خوڤله مېش

نووسينى: عه تيق ره حيمى

وهرگيرانى له ټينگليزيه وه: نازاد بهر زنجى

بابه ت: نوډليت

چاپى يه كه م: 2011

خويندنه وه: نه نوهر حسين

چوار سال له مه و بهر، كوره ناره س نه كه ي به عقوب شا
ويستی بچيته بنكليشه ي ژنه كه ي موراده وه و فريوي بدات
و نه و يش نه مه ي به موراد وتبوو، موراديش ريک چووه
به رده م مالى كوره كه ي به عقوب شاو بيليكى كيشا به سهريدا،
نه و انيش چوونه دادگاو شكاتيان له موراد كړدو شش مانگ
حه پس بوو، پاش نازاد بوونيشى موراد لاديكه ي جيهيشت و
رويشت بو كانه كه.

رومانى (خاك و خو له ميش) ي عهتيق ره حيمى باس
له گوند ده كات، چيروكه كه باس له رهنج و نازارى خيزانتيك
ده كات له نه فغانستان، به لام وهك هه موو رومانه كانى ترى
عهتيق، كيشه ي كوومه لايه تي غايب نيه، فاكته رى سهره كيش،
بوونى كيشه ي زورو زه وه ندى كوومه لايه تيه، جگه له فاكته رى
تابوورى و كلتوورى، فاكته رى سياسيش هه وللى زوريان
هه يه له خولقاندنى نه و كيشانه.

عهتيقى ره حيمى پيوايه هه موو كيشه سياسيه كان كاريان
له سهر چه وساندنه وه ي كوومه لكه ي نه فغانستان كړدو وه و
هه ژاران چه وسينراونه ته وه.

سيوه، له ناو رومانه كه دا، له لايه ن باوكى موراده وه زور
به كارها تووه، كه ناماژه يه بو ميژووى مروفايه تي و ململاني
نه زه لى مروفايه تي له نيوان خواو ناده م و حه وا، كه چون
پيانوايه ميژووى ياخي بوونى ژنه كه حه وا له به هه شت
ده رده كريت.

عهتيق، نه م ململانيه ي له ناو رومانه كه يدا ته وزيف
كړدو وه، خه م و چه وساندنه وه ي به رده وامي خه لك واكړدو وه
كاره كته ره كانى ناو رومانه كه هه ركاميان بو خوى چيروكيكى

هه بېت، يه کيکيان ده لېت: «ده زانیت باپیره خه م، يان ده بېت به ئاو له چاوه وه ده پړژيت، يان ده بېت به شمشيرو ده که وېته سهر زمان، يان ده بېته بۆمبېک و روژېک دېت ده ته قېته وه و وېرانی ده کات».

ئهمانه قسه ی فاتحی پاسه وانه بۆ باوکی موراد.
حیکایه ته کانی خه لکی نه فغانستان زۆرن، به ده ست جه ورو سته می سوپای سوورو کۆمونیسته کانه وه که مومکین نییه، ئهم حیکایه ته درندانه که نوسینه کانی عه تیق ره حیمی و خالیدی حوسینی و زۆربه ی نوسه رانی نه فغانی نه بینی و نه بیستی، چونکه نه وه دیفاکتویه، که نه هامه تییه کانی نه وان ئۆبالی سهره کی له نه ستوی نه واندایه، بویه دیسان عه تیق ره حیمی له رۆمانی خاک و خۆله میش دیمه نیکي درندانه ی سوپای سوور باسده کات، که چۆن دین و گونده که یان ته خنده که ن به بیانووی نه وه ی گه نجه کانی نه و گونده بۆ سهر بازی به رن و مل ناده ن.

سهر بازه روسه کان ده که ونه ئالانی مالانی گونده که، له به رامبه ردا گونده که ته خنده که ن، میرزا قادر ده یگېرېته وه که «گونده که یان خاپورکراو، بووه، گۆرستانی ژنه که ی و کوره لاوه که ی بېده نگ ده بېت و فرمېسک به چاوه کانیدا دېته خواره وه، ته نها ئهم کوره زایه م ده رچوو، هه موویان مردن و یاسینی کوره زام ده رچوو، به لام که پربوو، له وه ش ناخۆشتر خیزانی کوره که شم تیاچوو، ئیستا موراد به مه نازانیت له داخی زهینه بی خیزانی».

داستاگیری باوکی مورد ده گاته کانه که ی مورد که کاری
لیده کات، تا حیکایه تی تیاچوونی هه موو خیزانه که ی پیلیت
و بلیت نه وه یاسینی کوپیشتم بو هیناوی، به لام حه یف
نه ویش که پر بووه.

سه فهریکی دوورودریژی داستاگیر بو وتنی ته نها
مه رگه ساتی خیزانه که ی به موردی کوپی، به لام سوڤیتییه
کومونسته کان هه م قه تلوعامی ژن و دایک و براکه یان
کردوو هه م ناهیلن باوکی حیکایه ته که به مورد بلیت.
نوقلیتی خاک و خو له میش وه کو عه تیقی ره حیمی ده لیت
«که سالتیک خه ریک بووه، به لام رووداوه کانی ناو رومانه که
له یه ک روژدا ده سوپیتته وه، که ده یه ویت دیمه نی جه نگ
بگیریتته وه».

جه نگی کومونسته کان له نه فغانستان هه موو ژیا نی نه و
ولاته ی شیواندوو ه.

عه تیقی، له رومانه کانی «به ردی سه بووری و هه زار مال
له غه رق و ترسی خاک و خو له میش» باس له شوینه واری نه و
جه نگه ده کات.

جه نگ، مردن، نه هامه تی ژنان، زوربه ی کاره کته ره
سه ره کی رومانه کانی ره حیمییه، ته نانه ت ده گاته نه وه ی بلیت
«نه وانه ی مردون به خته وه رن، نه وانه ی ماون له عه زابدان».
جه نگی سوڤیه تی ئیسلامیه کان، ده سه لاتی تالیبان و
ئیسلامیه کان، چ ولات، چ تاکه کانی نه فغانی وردوخاشکرد،
نه هه ماتیه کانی خه لکی نه فغانستان به شیکن له و کارانه ی

عەتيقي رەحيمي، بەلام رەنگە لە گەورەیی کارەساتی ئەو
ولاتە بێت بۆ نوسینی رۆمانەکان، عەتيقي رەحيمي و خالید
حوسینی گەورە کردبێت رەنگدانەوێ باشی هەبووبێت.

خاک و خۆلەمیش، گوندیکی خۆلەمیش ئاسا، هیچی
نەماوە، نە شوینەوار، نە مال، نە خەلک، هەمووی کوژراو
وێران بوو.

خاکیکی سوتماک جیماوە، بەلام هەرگیز نەفەوتاو، چونکە
هیشتا ئەفغانییەکان بەئومێدەوێ دەژین، ئەگەر چی ترسیان
لەسەرەو دەلیت «دووبارەبوونەوێ خاک و خۆلەمیش
هەیه».

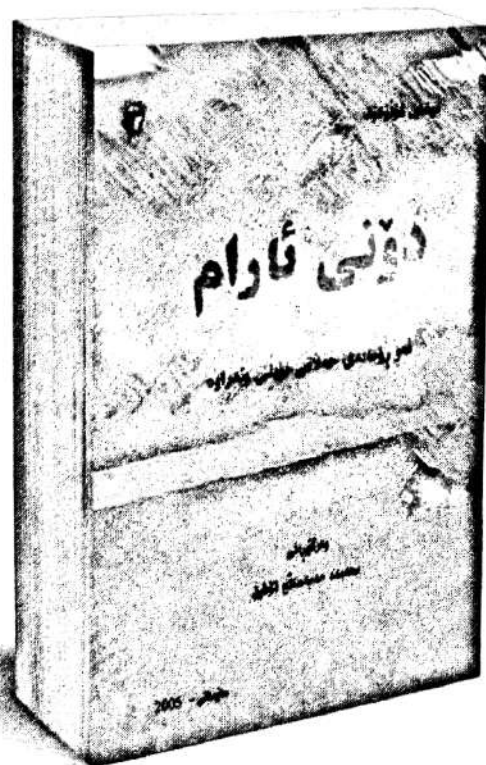
خاک و خۆلەمیش رووداویکی زۆر دوورن لە میژووێ کەیان،
هی سألانی هەشتاکانە، بۆیە دووبارەبوونەوێان ئەگەریکی
نزیکە، بەلام ئیستا خاک و خەلکی ئەفغانستان هیشتا
زیندوون.

دۆنى ئارام

مىلانىي نىوان خىانەتو ۋە شىقو جەنگ، قوربانىبوونى ژن ۋە پىاۋ

«رۇماننوسى سەركەۋتوۋ پىاۋىكە بە راستگۆيەكى
سەيرەۋە درۆدەكات- يان درۆزنىكە ۋە راستىيەكان دەلىت»

ئەھلام مستىغامى

ناوی کتیب: دۆنی ئارام
بابەت: رۆمان
نوسەر: میخایل شۆلۆخوڤ
وەرگیرانی لە ئینگلیزییەوه: محەمەد حەمە سالح توفیق
سالی چاپ: 2005
لاپەرە: 563

«جەنگ ولاتی کردۆتە کابوستان و لاوان رەوانە ی بەرەکانی
شەپکراوان.

ژنان کە وتونەتە رابواردن، بووکەکە ی ئەم مأل لە گەڵ
مێردی ئەو ژنە رادەبویڕی و دەستی تیکە لکردوو، ژنی ئەو
مأل رەدووکە وتوو و ئابروی خێزانەکە ی بردوو، ئەو پیاو ژنی
یەکیکی تری هە لگرتوو، بووک لە گەڵ خەزوری رادەبویڕیت،
کێشە کۆمە لایەتیەکان سەرتاپای گوندی گرتۆتەوه و جەنگ
دەیان کێشە و گیروگرتی دروستکردوو، هەژاری و نەداری
ولاتی وێرانکردوو و ئارامی نەهێشتۆتەوه»

ئەوانە ی سەرەوه پانۆرامای رۆمانی «دۆنی ئارام» ی
«میخایل شۆلۆخوڤ» ی نوسەری گەورە ی روس و خاوەنی
وەرگری خەلاتی نۆبلە.

ئەم رۆمانە، کە رۆمانیکی ریا لیزم و واقعی میژوو ییە،
رووداوەکانی لە «تاتارسک» گوندیکی سەر رووباری «دۆن» ی
روسیایە، لە سالانی جەنگی جیهانی یە کەم روودەدات. باس
لە شۆڕشی ئۆکتۆبەری مەزنی لینین و شەری ناو خۆدە کات.
شەر وادە کات لە یە ک خێزاندا، دووبرا بکە ونە دووبەرە ی

دژبه يهك له جهنگداو ژنه كانيان توشى كيشه و قهيران و لادانى
سټكسى بن.

جيا له وهى ئهم رۆمانه، واقعىكى كۆمه لگه ى روسيايه،
تاييه تمه ندى جياوازيشى ههيه و زۆر نزيكه له عادات و
سوننه تى كۆمه لگه ى كوردى و كيشه كانى جهنگ و ژنان.

پياويكى به ته مهن ميليخوڤ له تاتارسك قوتبۆه، كه خه لكى
گوندى زۆر رقيان له خوڤى و ژنه توركه كه ى بوو، به مشيوهيه
پاش چهند سأل (منالكيان) بوو، دواتر ههردووكان مردن،
دواتر نهویش دوو كوپى بوو «پيتهرو گريگورى»

له م رۆمانه دا وهك پيشه ى هه ميشه ىي نوسه ره روسه كان
جيا له رىاليزم له كاره كانياندا، ويته ى جوان جوان و زمانىكى
ساده و لادى و وه سفى سروشتى هه ستيپده كريت.

نووسه رانى وهك شۆلۆخوڤ و ئيتماتوڤ، نموونه ى
كه و ره ى ئهم ئه ده ب و جوړه نوسينه ن، كه زمانى لادى و
وه سفى سروشتى و واقعيه تى كۆمه لگه پانتاييه كى كه و ره ى
ناو رۆمانه كانيانه، جيا له وه ى دهقه كان هينده واقعى و
كارى گهرن، ناكريت زۆربه ى كۆمه لگه گوندنيش و به تاييه تى
خۆره له تاييه كان له و واقيعه ته به دوور بن.

رووداوه كانى سه ره تا به راوه ماسى و مانگا دۆشين و كارى
گوندى ده ستيپده كات، كه به يانى زوو پانتلاو گريگورى كوپى
ده چنه راوه ماسى، له پيناو پهيدا كردنى بژيو ى ژياندا.

جهنگى زۆره مل ى سى لاوى گوند به ره و سه ربازى
راپيچده كات (پيتهر و ستيپان و كريستونيا).

هيشتا ستيپان نه پويشتوو، سه ره تا ى په يوه ندى عشق

و رابواردنی نیوان گریگوری و ئەکسینیای ژنی ستێپان
دەستپێدەکات و گریگوری دەلیت: خەمت نەبی میردەکەت
رۆیشتوو و کەلکم دەبێت بۆتان.

لێرەدا دیالۆگیکی چڕ لە نیوان هەردووکیان دەستپێدەکات
و سەرەتای عەشقیکی گومانای نیوانیان دەستپێدەکات،
نوسەر هەر لە سەرەتاوە دەیهوێت بلیت: ژن چەند پڕە
لە عەشق، هێندەش پڕە لە خیانت و هەرگیز وەفادار نییه
بەرامبەر میردو خۆشەویستەکەی، هەر زوو ئەکسینیا لە گەڵ
گریگوری دەستی تیکەڵکردو خۆی تەسلیم کردو عەشق و
وەفای میردەکەی لە بیرکرد.

بەمشێوەیە یەکەم خیانت لە سەر دەستی ژن، بەلام
بەملی جەنگ دەستپێکرد، دیارە نوسەر دەیهوێت بلیت
هەموو بەلاو کێشەکانی کۆمەڵگە، لەملی جەنگ و قەدەری
جەنگدایە، جیا لەوەش نوسەر دەیهوێت بلیت: تا عادات
و تەقالیدە کۆنخوازو سوننەتیە بۆگەنەکانی کۆمەڵگەی
فیویدیالی بێنیت ئەم کێشەو ئابروچون و خیانتیانە بەردەوام
دەبن.

چونکە ئەکسینیا هەر لەوکاتەی کە کچ بوو لە کێلگە
لەگەڵ باوکی کاری دەکرد، باوکی دەستدریژی کردە سەرو
کردیە ژن و ئەمەش وایکرد کۆرەکەیی و ژنەکەی بیکوژن و
پاش کەمتر لەیەک ساڵ ئەکسینیا شوودەکات بە ستێپان.
بەلام بەو پێیەی ژن شەرەفی خێزان و خێل و کۆمەڵگەیه،
نەمانی پەردە ی کچینی و بێن بوونی ئەکسینیاش ئەوەی
لێکەوتەووە کە ناشکرا بیت و ئابروی بچیت.
لەسەردەستی میردەکەی ماوەی هەژدە مانگ زیندانی

کراو ههردوو گوئی مه مکی سوتاندو به قامچی کهوته لیدانی،
چونکه پیشتر باسی نه وهی نه کردوبوو که کچینی نه ماوه.
نوسه ر لیره دا دهیه ویت سه رنجی خوینهر بو نه وه
راکیشیت، که ژن هه میشه قوربانیه و پیاویش جه لاده،
ژن و پیاو خیانه تکارن، به لام کومه لگه هه میشه بی ماف و
ناعه داله تی کردوو، به رامبه ر به ژن.

دووری نه کسینیا له میرده کهی، تا ئاره زوو سیکیسه کانی
دامرکینیتته وه و سۆزو خوشه ویستی بداتی، وایکرد
په یوه ندیه کانی له گه ل گریگوری دراوسیدا هه موو گوند بزانی
و به ئاشکراش به باوکی گریگوری بلیت: به لی خوشمده وی و
بنوسه بو ستیپانی میردم.

پانتیلا له سیکرو نهینیه کانی عه شق و خوشه ویستی
نه ده زانی، بویه هه ر زوو په لاماری هه ردووکیانی داو نه وهی
به ئابروچوون و له که داربوونی دراوسیکه یان ده زانی، نه مه ش
ساده ترین بیرکردنه وهی خیله که هه موو شتی به ئابروچوون
ده زانی و زور ریز له سوننه ت و ته قالیده کانی کومه لگه
ده گریت.

ئاخر نه وه دهیزانی نه گه ر ستیپانی میردی نه مه بزانی،
به زم ده قه ومیت، بویه هه ر واش ده رچوو، نه م هه واله له
ئوردوگای سه ربازی به ستیپانی میردی گه یشته وه و خه ریکبوو
شه ق به ریت.

په یوه ندی نیوان گریگوری و نه کسینیا، جیاله وهی پانتایه کی
زوری رۆمانه که ی داگیرکردوو له هه مانکاتدا کومه لیک ماناو
ره هه ندی جیاواز جیاوازی له خوگرتوو له بابته تی: عه شق،

خیانەت، شەپرو ئاژاوە، سێکس، نەینى، جوانى و ناشیرینى،
ئەمانەش لەسێفاتەکانى عەشق و خوشەویستین.

جیالەوێ مەسەلەى جادو و فال کە زۆرتر ژنان پشتى پى
دەبەستن، دەرخستنى روویەکی تری خورافات و سوننەتەکانى
کۆمەڵگەى خێلە، کەچۆن ئەکسینیا پەنا دەباتەبەر فالگرتنەو
تا خوشەویستەکەى ژن نەهینیت و تەنهاو تەنها بۆئەوبى و
داواى لێدەکات با هەلبێن بۆ شوینیکى دور.

راستى ئەکسینیا، جیالەوانە، ئەوکات دەرەدەکەوێت
کەستێپان دەگەرێتەووە بەئاشکر دەلێت، لێمە، لیت
ناشارمەووە نوقمى تاوان و گوناھم.

بۆیە، مێردەکەى بەردەوام لێدەداو هەردوو گۆی مەمکی
بەئاگر داخکرد، بەلام ئەمانە ئەوەندەى تر پەيوەندییەکەى
لەگەڵ گریگۆرى گەرمتەر دەکرد.

رووداوێکان زیاتر ئالۆزدەبن، کاتیک گریگۆرى بریار
دەدات ناتالیا بخوازی و پاش چەند روژ دەبێتە ژنى و بریار
دەدات لە بەرامبەر سۆزو خوشەویستى پیاوێکەى، پەیمانى
ملکەچى و دلسۆزى دەرەبەرى بۆ پیاوێکەى.

وێکەو عاداتى گوند، هەمیشە هەموو شتەکان حەرامەو
جینگەى قسەوباسە، بچوکترین شتى ناوگوندیش و ناییت،
بەتایبەتى مەسەلە کۆمەڵایەتیەکان.

هیشتا مەسەلەى گریگۆرى و ئەکسینیا گەرەمە کەکیشەى
میتکاو لیزاش هاتە سەرى، واتا وەزعی ژن لەم رۆمانەدا وێکەو
خۆى دەگێردرێتەووە، بەسادهترین شیوە.

پەيوەندى نێوان میتکای هەژارو لیزای دەولەمەند

واده کات، که هه رگیز ئەم دووانه به يەك نه گهن و باوکی
لیزا ده لیت: به میتکا بلین بروتاه دهره وه، هه ی کوری قه حبه.
واتا نوسهر ده یه ویت بلیت: له م کۆمه لگایه دا جنس
حه رامه، رابواردن حه رامه، عه شقی راسته قینه ش ههر حه رامه،
هه موو ئوباله که شی له ملی ژنانه، که پیاوانیش تیدا وه کو ژن
تاوانباری سه ره کین.

خیانهت و تاوان و ناپاکی له نیوان ژنان و پیاوانی ناو ئەم
رۆمانه بهردهوام له کێرفێکی هه لکشاو و داکشاودایه، نوسهر
ده یه ویت بلیت: هه ردووکیان دوو بونیادی ساده ن و خیانهت
و راستگۆیش له ههر دووکیاندا هه یه.

بۆیه چه نده ئەکسینیا ئافره تێکی خیانهتکارو هه وه سبازو
ئابرو به ره، که ستپانی میردی پیاوی راستگۆو باشه،
به پێچه وانه شه وه چه نده گریگۆری پیاویکی خیانتکارو درۆژنه،
ئه وه نده ش ناتالیا ی ژنی که سیکی راستگۆو پاک و عاشقه.

بۆیه له لایه ك عه شق و له لایه کی تریشه وه خیانهت
هه میسه پالده نیت به گریگۆری و ئەکسینیا، که دوا جار
بریار بده ن رابکه ن و ره دوو بکه ون، ئەمیان عه شقی پیاویك و
ئه ویشیان عه شقی ژنێك، پاشان هه لدین و ده چنه ئاوا ییه کی
تری دوور له گونده که ی خو یان و ده چنه لای پیاویکی
خانه دانی گونده که (مۆخۆف) و ئەویش په نایان ددها،
به لام به نا چاری و دلشکاوی ناتالیا گه رایه وه مالی باوکی و
وتی باوکه گیان له گه ل ئەو ژنه نه عه له تییه رویشت و منی
جیهیشت.

ئینسانی کۆمه لگه ی کوردی که ئەم رۆمانه ده خوینیتته وه

جیالەوێ باش لە فەلسەفەی ژیان تێدەگات، بەلام هەستدەکات
ئەم رۆمانە رووداوەکانی لادی و شارو شارۆچکەکانی
کوردستان، بۆ نموونە: دەیان کێشە و لەگوندەکانی
کوردستاندا روویداوە، دەیان رووداوی رەدوکهوتنی و
روویداوە، دەیان عشقی و ناکام خولقاوە، سەدان بنەمالە
توشی کێشە و شەرو قەیران هاتوون، بەدەیان ژنیش بونەتە
قوربانی و سەر لێشێواو مأل لێتیکچوون.

بۆیە ناکرێت ئینسان و هەستبکات حیکایەتیک
دەخوینێتەو، بە قەدەر ئەوێ هەستدەکات حیکایەتەکە
هێندە لێوێ نزیکترە کەرۆژانە هەستی پێدەکات و دلی
دادهخورپینێت.

نوسەر پەییوەندییە کۆمەلایەتییهکانی والیکداوەتەو، کە
راستە ئەمە ئەگەر لە کۆمەلگەیهکی ئازادو مۆدێرندابێت
رەنگە ئاسایی بێت، بەلام لەگەڵ ئەوێشدا ناکرێت
هەستی شەخصی ئینسانەکان و شعورو هەست و ناخیان
نەخویندرێتەو و پەنجە لەسەر ئەوخالە دانهنرێت، کە
ئینسان هەرچی چۆنیکبێت هەمیشە پێویستی بەعەشق و
عەتف و هەست و سۆزێکی گەورە هەیە و زۆر بەسەرھات
و کارەساتیش، وەکو کابوس تامردن لەکۆل ئینسان نابنەو.

بۆیە پێموایە نوسەر خۆی ویستویەتی رەوتی رووداوەکان
و نیشانبدات، کە ئەوێ ژنانی کۆمەلگەن هەمیشە توشی
ئابرووچون و کێشە و ستەم و چەوساندنەو بوونەتەو،
جاریک بەدەستی مێردو باوکیان و جاریک بەدەستی
خۆشەویستی و براکانیانەو، بەلام ئەوێ هەر ژنان خوشیان

که جگه له وهی بوونه ته گالته چی کومه لگه کابوسیکن به سهر
ره گه زه کانی خوځاینه وه، به وهی جارېک هه ز له پیاوړیکی تر
ده کهن و خیانه ت له میړده کانیان ده کهن و جارېک کاری
له شفرۆشی ده کهن.

تانوپۆی رووداوه کانی دۆنی ئارام له سهر قهیرانه کانی ژنان
دریژ ده بیته وه، تا ئه و راده یه ی پاش ره دوکه وتنی ئه کسینیا
له گه ل گریگۆری میړدیدا، ناتالیا هه میسه له خه م خه فه تی
به رده وامدایه، له سه رووی هه موو ئه مانه شه وه رووبه رووی
په لاماریکی میتکای برای ده بیته وه، که ده یه ویت ده ستردیژی
سیکسی بکاته سهر، قسه و قسه لۆکی خه لکی گونیش
هه میسه ناتالیای داده وه شانده به وهی ده یانه وت، ئه وه ئه و
ژنه یه که کون کراوه، بۆیه هه موو ئه وان ه که له لایه ن باوکییه وه
به سه ریها ت و له سهر ده ستی براو میړده که شی توشی نه گبه تی
زیاترو زۆتر بوه وه، بۆیه بریاریدا خۆی بکوژیت.

له به شیکی تری رۆمانه که دا جیاله وهی باس له شۆرشی
ئۆکتۆبه ر ده کات، باس له وهش ده کات که هه رکه سیك
ئهن دامی پارتی کریکارانی سۆسیالیست دیموکراتی روسیا
بوایه، توشی سزاو لیپرسینه وه ده بوو.

ئهمه ش جیاله وهی بۆچونی خودی نوسهر له سهر
مارکیسزم و لینینزم له هه مانکاتدا واقعی کومه لگای روسیا شه.
دیسان نوسهر ده گه پریته وه سهر وه فایي ژن و له هه لویستی
ناتالیادا ئه وه مان پی ده لیت: که ئه وه سه ره پای سۆزانیه ت
و خیانه تی میړده که ی، به لام ئه وه هه ر ئه وانن بۆ هه میسه
به وه فایي ده میننه وه.

سەرەپای ئەوێش کە گریگۆری ناتالیا جێهێشت و
ئەکسینیای خوشەوێست، بەلام کە هەوایی کوشتنی گریگۆری
لە بەرەکانی جەنگەوێ هات، ناتالیا وتی خۆم دەکوژم و هیچم
بۆ نەمایەوێ.

رووداوێکان زۆر تێکەهێڵکێشن، جەنگێش هەموو ولاتی
وێرانکردووێ ئینسانەکانی شیواندوێ.

سەرەپای بەوێفایی ناتالیا، بەلام دەریای ژنی پیتەری بۆ
گریگۆری بە نەتالیا دەلێت: مێردەکاھمان لامان نەبن هەقی
خۆمانە ئەملاو لایەك بکەین و ئێتر بۆ نایە رابوێرین، ئاخر
ئەوێ دوو مانگە پیتەر لێم دوورکەوتۆتەوێ.

ناتالیا هێشتا دڵسۆزو بەوێفایە، بۆیە دەچێتەسەر ئەکسینیا
و پێ دەلێت: مێردەکەم کە لێت داگیرکردووم، بۆم بگێرەوێ.
ئەکسینیا هەر بەوێشەوێ ناوێستێ کە جارێک خیانەتی لە
ستێپانی مێردی کرد، بەلکو بۆ جارێکی تر خیانەت لە گریگۆری
مێردی دەکات، دەستی لەگەڵ ییسقیگیندا تێکەلکرد.
خیانەتی ژنەکان هەر بەردەوامە و ئۆبالەکەشی لەملی
جەنگە.

نەتالیا-ش خۆی بۆ خیانەتێکی نوێ ئامادەدەکات و لەگەڵ
ستێپان دەست تێکەلدەکات، چەند شەو بەیەکەوێ رادەبوێرن،
ئەمەش وێکو تۆلەکردنەوێ لە گریگۆری.

سۆزانیەتی نەتالیا دەگاتە ئەوێ، کە خەزوری سوار خۆی
بکات و لەکادیئەکو قۆچەکی کراسەکە بۆ دەکاتەوێ و پێ
دەلێت: وەرە خوشە.

بەلام لێرەدا نەتالیا واقعیانە دەدوێت بە خەزوری دەلێت:

بۆ پېشتەر لېتتدام، ئاخىر من سالتىكە مېردەكەم لېم دووره نەى
لەگەل سەگدا بخەوم.

خىانەتى مېتكەو ژنەكەى ئەنىكۆشكەى يەككى ترە لەو
خىانەتانەى كە شەوانە بەيەكەو دەيانكرد.

جىالەوہى كېشە كۆمەلایەتییەكان (پەرەيانگرتووه، رەوشى
سىياسى تادىت ئالۆز دەبىت. جەنگ بەردەوامە ھېرشى
سورى بەلشەفىكەكان تادىت پەرەدەسىنىت و قەيرانەكان
قولتردەكاتەوہ.

ناوہرۆكى رۆمانەكە باس لەدوو كېشەى سەرەكى
(كۆمەلایەتى و سىياسى) دەكات و دەيەوېت بلىت: كۆمەلگەش
بەھەردوو شىوہكە زەلىلى دەستى ئەو دوو چەمكەيە.

بەلام دواجار نوسەر دىت پېمان دەلېت، كە شەرۈ جەنگ
كۆتایدېت، كېشە كۆمەلایەتییەكانىش كۆتايان دىت.

ھەربۆيە ئىتر قەيرانەكان كۆتایدېن، ستېپان و ئەكسىنيا
دەگەرېنەوہ لای يەك.

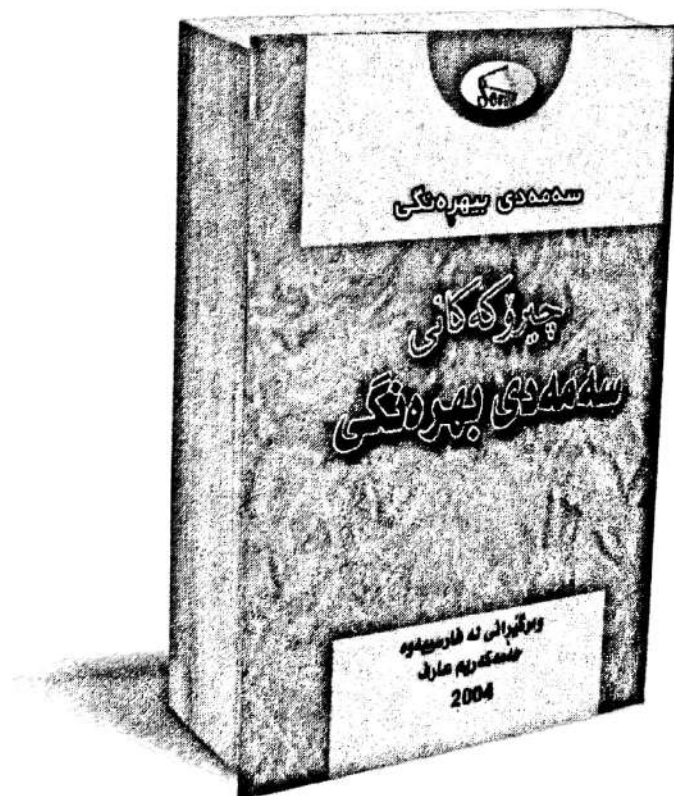
بەلام دواين ئاكامەكانىش بەكوشتنى پىتەر كۆتایدېت و
شۆرشى بەلشەفىك بەرەوسەرکەوتن دەچىت، ھەر لەویدا
قسە لە فەلسەفەى ماركىسزم كراو كە دەلالەتە لە مانفېستى
بەلشەفىكەكان.

سهمەدی بههره‌نگی

ویلێک

به‌دوای خه‌ونه‌کانی منداڵاندا

خه‌لکی ئێران ده‌لێن: ده‌ریای خه‌زه‌ر، زۆر له‌وه به‌چوکه‌ره
که سهمەد بخنکینیت...
(ئه‌و سیستمانه‌ی که فه‌یله‌سوفه‌کان دایده‌نین، ده‌ربهری
سروشته و خودی ئه‌وانه) نیچه.

ناوی کتیب: چیرۆکه کانی سه مه دی بهرهنگی

بابهت: چیرۆک

نوسهر: سه مه دی بهرهنگی

وه رگیترانی له فارسیه وه: حه مه که ریم عارف

سالی چاپ: 2004

لاپه ره: 240

گهر ئهم بۆچوونهی نیچه سه بارهت به فیهله سوفه کان
راست بیت، ده بی چ ناکۆکیه ک هه بیت له سه پاندنی هه مان
بۆچوون به سه ر نوسینه کانی سه مه دی به هرهنگی دا.
سروشتی سه مه د و خودی ژیا نی ئه و، ئه و دوو واقعیه
که راسته و خۆ کاریگه ریا نی له سه ر ژیا نی و به ره مه مه کانی ئه و
هه بووه و ره نگدانه وهی هیومانیستیانی له ئه فرانده کانی
ئه ودا داناوه.

بیگومان سروشتی ئازربایجانی ئیران و کولتور و فرهههنگ
و فۆلکلۆری ئهم ناوچهیه و ژیا نی و گوزهرانی سه مه دی
به شمهینهت، داینه مۆی ئه و خولقاندنه بی، وینهیه که له
به ره مه مه کانی سه مه د دا ره نگیداوه ته وه، (تاری وردی)
(پالّه وانی کورپژگهی چه ونه ر فروش) (قوچ عه لی) (پالّه وانی
ئه فسانه ی خو شه ویستی) (یولدز - پالّه وانی یولدزو قه لان)
(که چه لی کو تر با ز) (مه حمود پالّه وانی بیست و چوار سه عات
له خه ون و بی داریدا...)

ئه وانه ی سه ره وه، له و پالّه وانا نه ی چیرۆکه کانی سه مه دن،
مرؤف هه سته دکات ئه مانه خودی سه مه دن - یا نی ده یا نی منالی
ئیران و نازه رین، که به ده سته نه هامه تی و چه وساندنه وهی
چینایه تی و مه زه به ی و نه ته وه ییه وه گیرۆده بوون.
بۆ ئه وه ی مانایه کی تر بدات به ژیا نی و رووی راسته قینه ی

ئەو سەم و بى مافى، بى عەدالەتتە دەربىخات، كە ئىنسانى
كۆردەتە كۆيلە، لە جىھانى مەدالەو ئەم مانايە داو بە ژيان.
مەدال لە نوسىنەكانى سەمەد دا، ئاوينەى واقعەتى
كۆمەلگەو سىستىمى سەرمایەدارى و گەندەلى پاشايەتتە لە
ئىراندا، ئاوينەى ئەو نايەكسانى و كۆيلەيەتتە كە مەدالانى
دەستەنگ و ھەزار لە كوچەو كۆلانەكانى جىھاندا، بى سەرىپەنا
رۆژ بەرىدەكەن و ناتوانن قوتى رۆژانەيان دەستەبەرىكەن،
ھەمىشە لەگەل ژيانىكى بى بەھا لە مەملەتەدان لە پىناوى
دروستكردنى داھاتووئىكى باشتر.

مەدال پاكترىن كائىنى سەرزەمىن، بى بەھرمەندترىن
زىندەوھى جىھان و نوسىنەكانى سەمەدە، كۆيلەترىن ئىنسانى
سەدەى بىست و بى مافترىن ئىنسانى جىھانى سەرمایە
و پاشايەتتە، كە وادەكات چەندىن پالەوانى وەك (تارى
وردى) بخولقەننەت، لەوئىشەو مانايەكى تر بەدات بە مەدال و
بەگژداچوونەوھى ئەو سوننەت و بى مافىيە.

گەر جىھانى ئەدەب بۆ خوئى مانايەكى گەورە بەدات بە
ژيان و ھەرىكە لە رەھەندىكەوھە سەرى بىكات، بەلام ئەدەبى
مەدالان زۆر لەو گەورترە كە تەنھا لە رەھەندىكەوھە سەرى
بەكەين، ئەوھى كە سەمەد كردى لە ماوھىيەكى كورتى تەمەن
و نوسىنەكانىدا، سەلماندى ئەو راستىيە، كە بەھەق سەمەد
بۆ نوسىنەوھى ئەدەبى مەدالان و ھەستكردن بە ئازارەكانىان
خولقاپوو.

گەر ئەو قسەيە راست بىت كە (نوسەر مەوئىيەكە لەسەر
رۆخى راستى دەژى- يان رۆمانوسى سەركەوتوو پىاوئىكە بە
راستگۆيەكى سەيرەوھە درۆ دەكات- يان درۆزنىكە و راستىيەكان
دەلەيت)

ئەو ئەم دوو رستەيە، بە بالاي گەورەيى سەمەدى ئىنسان
و ئەدەبە گەورەكەيدا دەپرېت.

ئەو سەمەدە لەسەر رۆخى راستى دەرونى پاكى مندالاندا
دەژى، ئەو چۆن لەگەل (كلو بەفر، ماسيەكى رەشى
بچكۆلە...) دەدوئىت و ھەركاميان دەھيئەتتە گۆو مەنەلۆگىكى
وا دىئەتتە بەرھەم، كە خەرىكە قورگى ئىنسان دەھەژىنى و پر
بەگەر و ھاوار دەكات، با بەس بىت چەوساندنەو.

گەر بەپى فۆرمى ئەدەبى بىت، نوسىنەكانى سەمەد
ناچنە قالبى رۆمانەو، بەلام كەس ناتوانى لەئاست (كات)
ى رووداوەكانى سەمەد يوتۆپيانە پروانى، لەئاست (شوئىن)
خۆ لەو بەزىتەو كە ئىران و كوردستان و ئازربايجان
جەھەنەمىكن بۆ مندالان و ئىنسانى ئىران خولقاون، لەئاست
(كەس)ەكانى ناو نوسىنەكانىدا، ئىنسان ناتوانى دلى لە قولپى
گريان راگرىت و ئەو وئە تراژىدىيە ئىنسان گىرۆدەيەتى،
ئەو مندالەي ھىچى لە (زۆر باو ھەمە دۆك) كەمتر نىيە،
كە دەتوانى سەرنجى خويئەرەكەى تا ئەو پادەيە راکىشى كە
ھەستبەكەين چ فەنتازىيەك لە نوسىنە واقىعەكانى سەمەدا
كراو، ئەو كامە پالەوانى چىرۆكەكانى سەمەدە، نامانخاتە
ناو جىھانى ئەفسووناويەو و دىر بەدېر راماناكىشەتەناو ئەو
حيوارەو كە سەمەد بەرھەمىيەتەناو.

گەر ئەمە سىفاتى رۆمانى سەركەوتوو بى، بىگومان
ھەموو ئەم فۆرم و چەمكەنە لە ناواخنى نوسىنەكانى سەمەدا،
وجوديان ھەيە، بەلام تەنھا جىاوازيەكە ئەو ھەيەكەم لە زمانى
مندالەو قسەدەكات و پالەوانى ھەموو رۆمانوسىيەكان ئەم
مندالان و دووھم بە زمانىكى سادەو ساكار نوسراون، كە ھەموو
كەس وەك مندال تىبگات و ھەست بە ئازارى مندالان بكرىت.

جیهانی نویسنه کانی سه مه د، چه نده ساده یه، سه د
هیئنده مانادارو پر له نه فراندنه، چه نده بی ته کنیکه به پیتی
نویسنه کانی و پتوانه کانی نویسنی ئیستا، سه د هیئنده پره له
وینه ی جوان و فانتازیای بی وینه.

جیهانی ریالیزم و واقعیت نه و فورمه نه ده بییه
که وره یه یه، که سه مه د له کاره کانیدا گرنگی پیداو و
واقعیت نه و سه دان مندالهی ئازربایجان وادارشتوو، که
ته نها سه مه د ده توانی له ماناو مه غزای نه و به ره ه مانه بگات.
دیالوگ و مه نه لوگ، دوو فورمی ناو نویسنه کانی سه مه دن،
که بو خوی نه م دوو فورمه له نویسندا چه نده گرنگن،
هیئنده ش قورسن، به لام گوزهران له ناو واقعیت نه ژبانی
مندالان و ماموستایی له ناو مندالانی گونده دووره ده سته کان،
نه م دوو فورمه ی که یاندوته لووتکه له نویسنه کانی سه مه ددا.
سه مه دی به هرهنگی له (2 ی تیرماه 1318-1939 ز) ی له
کۆلانی نه سکویی که ره کی چه رنداب له شاری ته وریز چاوی
بو ژبان هه له پیتا.

عزه تی باوکی و سارا بیگمی دایکی، خاوه نی شه ش مندال
بوون (زرین تاج، نه سه د، فاقمه، سه مه د، روقیه و جه عفر)
سالی (1325) ده چیتته خویندنگا.

سه مه دی به هرهنگی پیناچیت هه ر به سوتفه بوو بیتته
ماموستا، به لکو نه وه خولیا یه کی تایبته بووه، تا له ورپنگایه وه
بتوانیت خزمه تی زیاتر به مندالان بگات.

نه وه حه قیقه ته که پیشه ی ماموستایی، سه ره تایترین
دیالوگی نیتوان دوو ئینسان و دوو توانای جیاوازه، له نیتوان
ماموستاو خویندکاری مندالاندا.

جگه له وهی سه مه د که سټکی چه پ و مارکسیستی بوو،
خاوه نی ئیدیلوژییه کی هیومانیتایانه بوو، نه مه یش
نه وه ندهی تر پالی پتوه نا بو خزمه تکردنی مندا لانی به ش
مه ینه ت و چه وساوه.

سه مه د پټسترو دواتر هاوړییانی (کازم و بهروز و دهقانی
و نابدل) له پاش مهرگی سه مه د رټکخراوی (چریکانی فیدائی
خه لکی تیرانیان دروستکرد.

له مباره یه وه ده کریت سه مه د و جیهانی سیاسی و
بیرو باوه په کانی به شټکی سه ره کین له داینه موئی به ره می
مندا لانه ی نه و، کاتیکیشی له سالی (1334) خوټندنې
ماموستایی ته واوده کات، له سه ر داوای خوئی ره وانه ی گونده
دووره ده سته کانی نازربایجان ده کرټ و نزیکه ی یانزه سال له
(مه مقان، قه د جیهان، نازره شار، گوگان، نه خیرجان) وانه ی
ده و ته وه.

سه مه د، چونکه خوشی له بڼه ماله یه کی هه ژارو
ده سټکورت بوو، هه میسه نه مه هانیده دا که دیفاع له منا لانی
چه وساوه و به ش مه ینه ت بکات.

هه موومان باشد ه زانین، سایکولوژیه تی مندا ل چه نده ناسک
و تاییه تمه نده، هه موو نوسه رټک ناتوانیت کاری بو بکات، به لام
سه مه د پنی و ابوو (نه ده ب، ته نیا له زامه وه، سه ره له ده دا...!)
زامټک که سه مه د و هاوړه نجه کانی توشکر دیوو، سه ر نه نجام
نه و نه ده ب و داهټنانه ی لټکه و ته وه که خزمه تی مندا لانی
پنکرد.

(تاری وردی) پاله وانی کوپټزگی چه وه نه ر فروش، نه و
مندا له مه حروم و چه وساوه به، که هه موو وجود وییه تی پره له
زام و د درده سه رییه.

(مه حمود، يولدز، قوچ عهلی) ئەو مندالە پالەوانانەى ناو
چىروكەكانى سەمەدن، كە پراوپرەن لە ھەژارى و بى لانەى
وستەم و ناعەدالەتى، ئەمە ئەو زامەى كە سەمەدى والىكرد،
ئەدەب بدۆزىتەو.

زۆركەس وا ھەستدەكەن، نوسىن بۆ مندالان- يان بلىين
ئەدەبى مندالان كاريكى ھەروا ئاسانە، بەلام ئەمە راست
نيە، بەلكو دنيای مندال و سۆزو خوشەويستى ئەوان و
خويندەوہى ناخى مندالان و تىگەيشتن لە خەم و ئازارەكانيان
و دارشتيان بە شيوازيكى ئەدەبى، كاريكى گەليك قورسە.
بۆيە ديالوگ بە زمانى مندالان و خولقاندنى فانتازيای
جوراوجۆر، بە شيوہيەك كە مندالان تىگەن رەنگە كاريكى
قورس بىت.

بەلام خالى گرنە ئەوہيە، نوسەرى ئەم بوارە لە جىھانى
مندالان و خۆزگەو خولياكانيان شارەزايەكى باشى ھەبىت و
بە زمانى ئەوان بدووت.

زۆربەى ئەوانەى خەريكى كارى مندالان، پىيان وايە
پىويستە «بۆ تىگەلكردنى خەيال و واقع، پالەوانى چىروكەكان
مندال بىت».

بەم پىناسەى سەرەوہ بىت، سەمەد ھەموو ئەو خالانەى
تىدايە، چ جاي ئەوہى سەمەد شارەزايى دنيای مندالانە بوو،
بىگومان ھەموو پالەوانەكانى سەمەد مندالان.

بۆ راستى ئەم قسەيە خوینەر دەتوانى بگەرپتەوہ بۆ
چىروكەكانى سەمەد، لە بابەتى (ئەفسانەى خوشەويستى،
كەچەلى كۆترىاز، كورپىزگەى چەوہنەر فروش...!)
رەنگە عشق چەمكىتى سەرەكى بىت لە كارەكانى سەمەد

دا، له مباره يه وه له چيرۆكى (كه چه لى كو تر باز و نه فسانه ي
خوشه ويستى ويولذرر قه لان) نه م عه شقه به جوانى هه ستى
پنده كريت، به لام به فوړميك كه پره له جوانى و قوربانيدان.
سه مه د له شوينيكدا ده لئيت: (نه گهر نان هه بى، پيوسته
هه مووان بيخون، نه گهر نه بى پيوسته هه مووان برسپن،
پيوسته هه مووان تيبكوښن نان وه ده ست بيت)
نه گهر ناسايش و خوشبه ختى هه بى ده بى بو هه مووان
بيت وه نه گهرنا، بو هيچ كه س نابيت.

سه مه د هه ميشه ده يگوت (مهرگ زور به ناسانى ئيستا
نه توانى بى بو لاي من، به لام تا بتوانم بژيم، به پيشوازي
مهرگه وه ناچم، نه لبه ته نه گهر له كاتيكيشدا به ناچارى
روبه پرووى بوومه وه- كه نه شېم، گرنگ نيه گرنگ نه وه يه، كه
ژيان- يان مهرگى من چ كارىك بكاته سهر ژيانى كه سانى دى)
بيگومان مهرگى سه مه د كاره ساتيكى گه وره بوو بو
مندالانى ئيران و جيهان، گهلانى ئيران به مهرگى سه مه د
مندالانى ئيران يه كيك له خوشه ويستانى خويان له ده ستدا،
كه تائيتاش جيگاي خالييه.

سه مه د به ئاشكرا دژى سته م و چه وساندنه وه ي رژيمى
پاشايه تى بوو له ئيران، تا دواچار (شا) پيلانى دانا كه بيكوژن
و له پيلانتيكدا سه مه ديان له ده رياى خه زهر خنكاند، گوايه
مه له ي نه زانيوه.

نه گهر چى هاورىكانى ده لئين سه مه د زورباش مه له ي
زانيوه.

خه لكى ئيران ده لئين (ده رياى خه زهر زور له وه بچووكتره
كه به هرهنگى بخنكيئيت...)

بهره‌مه‌کانی سه‌مه‌دی به‌هره‌نگی
 1- تېروانین له کیشه‌ی په‌روه‌ده‌یی ئیران
 2- ماسیه ره‌شه بچکۆله‌که
 نه‌م کتیه‌ خه‌لاتی نمایش‌گای (پۆلۆن) ی ئیتالیایی سالی
 1969 وه‌رگرتوو
 خه‌لاتی (بینای برالیسلاوا) ی چیکۆسلۆفاکی سالی 1969
 وه‌رگرتوو.

- 3- قۆخێک و هه‌زار قۆخ
- 4- نه‌فسانه‌ی خۆشه‌ویستی
- 5- قه‌له‌ره‌ش
- 6- یولدزو قه‌لان
- 7- کویرتۆغلو ره‌نده‌ که‌چه‌ل
- 8- به‌سه‌ره‌اتی کلۆی به‌فر
- 9- که‌چه‌لی کوتر باز
- 10- بیست و چوار سه‌عات له‌خه‌ون و بیداریدا
- 11- کوپژگه‌ی چه‌وه‌نه‌ر فروش
- 12- داستانی رفاندنی قیرات.

سه‌رچاوه‌کان:

- 1- یادمان صمد به‌رنگی- علی اشرف درویشیان- کتاب
 وفره‌نگ 1379
- 2- سمات بطل فی الحیکایات الازربایجانیه، یوسف ایوب
 مجله‌ بارش، ژماره -15 ئوکتۆبه‌ری 2004
- 3- مجموعه مقاله‌ها، صمد به‌رنگی، چاپی چهارم- 1359
 تهران
- 4- کتیه‌کانی صمد به‌ره‌نگی

چاوه‌کانی

درکاندنی نهینییه‌کانی عاشقیك

ناوی کتیب: چاوه‌کانی

بابه‌ت: رۆمان

نووسەر: بوزورگی عه‌له‌وی

وه‌رگیترانی: ئازاد به‌رزنجی

سالی چاپ: 2010

لاپه‌ره: 248

كاتيك عشق ده خزيته ناو هه موو پنته كاني كه سيك- يان
كومه لگه يه كه وه، رووداوه كانيش جوانترو باشت ده چنه پيش،
به تاييه تي له حاله تي قوربانيداندا گهر له پيناو (ئه وين)
دا بيت، ئهم عشقه غمونه يي و جاويداني ده بيت و
ده مينيتته وه، وه كو له م رومانده ده ده كه ویت.

له م رومانده عشق به شيويه كه بالي به سهر پيكهاته كاني
تري رومانده كه و ته نانه ت به سهر چه مكي (سياسه ت،
سوزانيه ت، پاره و سته م و چه وساندوه، نازارو زيندان و
نه خوشي و خه باتي نهينيدا گرتوه).

فه زايه كي وا ده دات به رومانده كه، خوينه ر ناتواني
له گرنگي ئهم عشق و سياسه ته خوي به دوور بگريت.

تا به راده يه كه تيكه لكيشن چوون سياسه ت ده بيته
په يوه ندي نيوان دوو كه س و عشق پيروز ده كات،
به هه مان شيوه ههر خودي سياسه تيشه هه ردوو عاشق
به چاره نوو سيكي ناديمار ده گه يه نييت، به لام به ده ر
له رازي بووني خويان، تابلويه كه ئه و رازه سحر او يانه ي ئه و
عشق ده گيريتته وه.

راسته له ولاتيكدا كه سته م و چه وسانه وه هه بيت، مانايه كه
بو عشقش نامينيت، به لام گرنگي و جواني عشقش
له وكاته وه ده ده كه ویت، كه چوون ده تواني جوانيه كاني
عشق له و بارودوخه، پر له ميحنه ته ده بدوزيتته وه، وه كو
(فه رهنگيس و ماكان) ده يدوزنه وه.

كات: سەردەمى رەزاشا.

شوين: تاران

رووداو: بەسەرھاتى شۆرشگىرىكى ئازاۋ نىگارگىشىكى
بەتواناۋ عاشقېۋونى كىچىكى دەۋلەتمەند و پر كەيف و سەفا
كەخۇي لىۋنېۋوۋە.

ئاكام: شۆرشىكى عاشقانى رووداۋىك دەخولقېنىت و
رۇمانىكى لىبەرھەمدىت بەناۋى چاۋەكانى.

مامۇستا ماكان مرد، بەلام لەغوربەتداۋ ھەندىكىش
دەيانوت خۆشەۋىستى ئافرەتتىك بەۋ دەردەي گەياندو
رووناكىيران بۆچونيان وابوو، كە عشق ژيانى ئەۋى داۋە
دەست مەرگ.

ئەمە سەرھەتاي رۇمانى چاۋەكانە، كە دەكرىت ھەرسى
بۆچونەكە راستىن، لەبەرئەۋەي عشق و ژيان و دوۋرى
لەفەرەنگىس و عشقى بۆ ژيان ھەرسىكىان مامۇستايان بەۋ
رۆژەگەياند.

بەلام چارەنوسى مەرگى ماكان وادەكات فەرەنگىس بلى»
مامۇستا منى بەم رۆژەگەياندو ئەم چاۋانە ھى من نىن»
ماكان ئەۋ كەسەي لەھەموو قوربانىەكىدا، لەپىناۋ رزگارى
ولات و بەدېھىنانى ئازادى و كارى سياسى و زۆرىش عشق
بوو بە فەرەنگىس، تا ئەۋ رادەيەي تابلۆيەك بۆ چاۋەكانى
فەرەنگىس بىكىشىت و ناۋى بنىت تابلۆي (چاۋەكانى).
عەشقى ماكان بۆ فەرەنگىس ھىندە سىجراۋىيە، ئەۋكاتەش
ماكان دوۋردەخرىتەۋە بۆ كەلات و لەغوربەت فەرەنگىسى
لەياد ناچىت و ئەۋ تابلۆيە دەكىشىت، ئەگەرچى فەرەنگىس

پاش ئەو ھەموو سەرکیشى و رابواردنە، توشى عەشقىكى
 ۋەھا دەبىت، كە جياۋازە لەعەشقەكانى پيشوو، كەپرېوون
 لەسەفاو رابواردن و كات بەسەربردن.
 «عەشقىك پر لەژان و كيشەو مەترسى و بى ئەنجام، بەلام
 گەورەو جوان و شاىستەى ئازارو قوربانيدان و بەشدارى
 لەچالاكى سىاسى و گيان بەخشين و قوربانيداندا»
 ماكان لە مالىكدا لەتاران دەژيا، جگە لە ئاغا رەجەب و
 منالەكانى و ھاوپرى نزيكەكانى گروپەكەى دژى شا، تىكەلاوى
 كەسى نەدەكردو ھەزى نەدەكرد كەسەش بەكارەكانى بزانييت،
 بەلام رۆژگار بەكچىك ئاشناى دەكات.
 كە لەزۆر بوارى ژيان و عەشق... جياۋازبوون، ئەویش
 (فەرەنگيسە).

«سەرئەنجام مامۇستا بە تابلۆيەك، گشت ئەو عەشق
 و يادگاربانەى نەخشاند، تا دياربەكەى بۆ بنريت و بۆى
 بسەلمينييت، كە فەرەنگيسى چەند خوشويستوو، بەلام
 مامۇستا بەدوو داخەوە مرد، ئەویش نەئازادى ھاتەدى و نە
 فەرەنگيسيش تا سەر بۆ ئەو بوو»
 ۋا ديارە مامۇستا زۆر كەيفى بەوينەى فەرەنگيس ھاتوو،
 چونكە خۆى دەليت ئەوكاتەى خەيلتاش ۋەزىرى شا لىي
 پرسى! مامۇستا ھەزناكەن وينەيەكى شا بكيشن؟
 -ماكان دەليت» نەخىر قوربان من وينەى كەسانىك
 دەكيشم، كە كەيفم پىيان بيت و خوشمبوين.

مامۇستا تەبەى خۆى ۋابوو ھەمووشتەكانى نەينى بن،
 ھەربۆيە كەس نەيدەزانى ئەو چاۋانە ھى چ كچىك-يان
 خوشەويستىكى ئەون، بەلام دواتر ئەو كەسە دەدۆزريتەو
 كەتابلۆى چاۋەكانى بۆ كيشراو، ئەویش فەرەنگيسە و لىرەو

له ناو رۆمانه كه دا، فهره نگیس ده كه ویتته گێرانه وهی به سه رهاتی
 خۆی و عاشق بوونی ماكان و به سه رهاتی رۆژانه ی گه نجی خۆی
 و كه یف و سه فاو رابواردن و سه فهره گه شته كانی بۆ پاريس.
 فهره نگیس خۆی نه وه ده دركینتی، كه چه ند كاریگه ری
 مامۆستا ماكانی له سه ره، چۆن هیه چ كه س وه كو ماكان
 نه چوو ته خۆینییه وه، كه سیشی وه كو مامۆستا خۆشی
 نه ویستوه و قوربانیشی بۆ نه داوه، به لام ئاماده بووه هه موو
 شتیك بكات، ته نها له پیناو نه وهی مامۆستا ماكان خۆشی
 بویت و بروای پینكات.

(ئه و شه وهی تابلۆكه ده چیتته مالی فهره نگیس لێ
 ده پرسن ئیوه خاوه نی ئه م چاوانه ن؟ فهره نگیس ده لیت
 نه خیر وانیه، ئه م چاوانه هی من نیین)

«فهره نگیس به ئاغای چاودیتری قوتابخانه كه ده لیت»
 ئاغا من له پیناوی ماكاندا هه موو شتیکی خۆم دانا، ده متوانی
 شووبكه م، منالم هه بییت؟ بۆچی شومكرد، هه ر له پیناوی
 نه ودا؟ بۆچی ته لاقم وه رگرت هه ر له پیناوی نه ودا؟ بۆچی
 ئیستا بیکه س و بی هاوړیم؟ هه ر له پیناوی نه ودا؟ ده زانن
 ئه م هه موو به ده ختییه له دلی كه سیکدا په نگبخواته وه و
 ده روویکی نه بییت چی ده گه یه نیت...؟!

له به شیکی تری قسه كانیدا فهره نگیس به ئاغای چاودیتر
 ده لیت» ئیوه سیهه مین پیاون، كه وه ختی سه یرم ده كه ن،
 هه ست ده كه م چاو له چاوم نابرن و له شی منتان ناویت،
 ئه وانیش یه كه م مامۆستا، دووهه م تۆ، سیهه م كه سیک كه
 مامۆستا به منی ناساند»

فهره نگیس له شوینیکی تر دا ده لیت» من بریتیووم له

هه وه سبازی و رابواردن و کات به سه ربردن، به لام له ناوه وه
هه میسه خۆم به به دبخت ده زانی و نه مده زانی چۆن خۆم
رزگار بکه م»

فه ره نگیس ده لیت» خوشترین له زهت نه گهر زۆر دووباره
بووه وه، ده گۆرێ بۆ نازارو موسیبهت»

له م رۆمانه دا گویمان له دانپیانانی فه ره نگیس ده بی،
که پرن له جوانترین وشه کان، پرن له زۆرترین قوربانی، له پیتناو
خۆشه ویسته کهیدا بۆ (ماکان).

که من نه و عاشقانه ی = یان نه و کچانه ی نه وهنده قوربانی
نه ده ن و ناماده ن هه موو ئیعترا فیک بکه ن ته نها و ته نها له پیتناو
عشقدا، به لام فه ره نگیس نازادانه و نازایانه نه م هه موو شتانه
به یان ده کات، تا بزانی نه وه ی که ماکان کردوو یه تی زۆر
که مه له به رامبه ر عه شقی فه ره نگیس، بۆی تا نه و راده یه ی
ده ست له هه موو هه وه سبازی و سه فاو رابواردن هه لگریت
و شووبکات و ته لاق وه رگریت و زۆرشتی تر، ته نها له پیتناو
نه وه ی ماکان برۆی پیتکات، به لام دیاره فه ره نگیس له بی
ئاگابوونی عه شق و کو تایی نه هاتنی شه ره جوانه کانی نیوانیان
و له تو ره بوونی له ژیان و له تیروانینی له به رامبه ر که وره یی
ماکاندا ده لیت» نه م چاوانه هی من نین»

یان ره نگه واهه ست بکات، چاوه کانی نه م مامۆستایان
به وچاره نووسه ی گه یانده بی، به لام دیاره که مامۆستا ده یه ویت
له چاوی فه ره نگیس هه عه شق و سته م و چه ساوندنه وه و
رابردوو داها توو به یانبکات.

هه ر بۆیه فه ره نگیس ده لیت» مامۆستا که ی ئیوه تاقه
خۆشه ویسته که ی من زۆر زو لمی له من کرد»

هەر بۆیه دواچار فەرهنگیس سه بارهت به ماكان ده لیت
» ماكان كه سیتییه کی سهیری هه بوو- یان ده بوو خوشت
بوستایه، یان پیتته وه بدایه

دیقهت بدهن کچیک که هه میسه به دوای تۆله دا گه راوه
له پیاوان و کوران، که سیتییه کی سادیزمانه ی هه بوو، ئیستا
ناتوانی نازاری ماكان بدات و تۆله ی کوره کانی تری لیبکاته وه،
به ناچاری په نای بردوو ته بهر ئه وه ی خوشی بویت و کاتیک
خۆشه ویستیش شوینی شته ناشیرینه کان ده گریته وه، هه موو
دنیا جوان ده کات.

له به شیکی تری رۆمانه که دا، تیکه لاووبونی فەرهنگیسه
به کاری سیاسهت و کاری نهیتییه وه، تا ئه وه ی فەرهنگیس
ئه رکی چاپکردنی به یاننامه نهینه کانی بدات و باوکیشی توشی
کیشه بییت.

به لام فەرهنگیس نایه ویت تامی نازادی بکات و سیستمی
سیاسی بروختییت و چالاکی نهینی بکات و له ریکخراویکدا
کاربکات و هه رگیز مه بهستی نه بوو، وه کو خۆی ده لیت
ناماده ی هه موو گیانبازی و فیداکاری بووم، ته نها له پیناو
رازیبوونی ماکاندا»

هەر بۆیه ده لیت» ئای له و شه وه ی که سه ری هیناو
چاوه کا می ماچکرد، یه که سه ر ده ستم کرده ملی و لیوه
وشکه کانیم به لیوه کانی خۆمه وه نوساند و وتی» فەرهنگیس،
فەرهنگیس؟» وتم «گیانه که م... گیانه که م»

فەرهنگیس ده لیت» ئه و ماچانه خۆشترین ماچی ته مه نم
بوون، به لام هه رگیز خۆم به و ناکامی و به دبه ختییه نه بینیه وه؟
چه نده که وریه ئه م درکاندانه ی فەرهنگیس.
ئه م رۆمانه شایانی ئه وه یه هه موو که س بیخوینیتته وه،

چونكه يه كيكه له كاره جوانه كانى عه له وى، پريه تى له ناسكى
و جوانى و عشق و كيشمه كيشى ژيان و سهركوت و
چهوساندنه وه.

بويه فهرهنگيس سه بارهت به دواين چاره نووسى خوځى و
خوشه ويسته كه ي ماموستا ماکان كه له زينداندایه ده لیت»
ماكان له ژووره كه ي نه و ديوو له گهل سه رههنگ نارام
سه روکى ناسايش قسه يان ده کردو منيش له و ديوه وه گويم
گرتبوو، دوايى له گهل نه فسه ريک و دوو كه سى تر په ليانگرت
و برديان بو زيندان، نه وه دوايىن جار بوو بينيم، به لام نموونه ي
ثافره تى وه کو من زورن، كه ژيانيان بوو ته قوربانى هه واو
هه وه سى پياوانى نه م زه لکاو.

دواين قسه ي فهرهنگيس له م رومانده نه وه يه، كه
ده لیت» ماموستا كه ي تيو به هه له دا چوو نه م چاوانه هى
من نين»

نه وه ي ماوه له سه ر نه م رومانه بينووسم بو کاتيكى تر،
كه دينيت زياترو زورتر قسه ي له سه ر بکريت.

سوپاس و پيزانينم بو نازاد به رزنجى كه يه كيك له جوانترين
كاره كانى بوزورگى عه له وى وه رگيراوه و چاپکردنه وه شى بو
جارى شه شه م و هه وته م ناماژه يه كن بو چاكى رومانه كه و
جوانى وه رگيرانه كه ي.

نالی رووت

حیکایه‌تی مروّقه سته‌ملیکراوه‌کان

ناوی کتیب: نالی رووت

بابه‌ت: رۆمان

نوسهر: محهمهد شوکری

وه‌رگيرانی له‌فه‌ره‌نسییه‌وه: نه‌جاتی عه‌بدوّللا

سالی چاپ: 2007

لاپه‌ره: 203

لەم رۆمانەدا، لەکووتایی کتیبەکه‌دا نوسەر دەلێت:
 مندالەکان کاتێک دەمرن، دەبنە فریشتە و گەورەکانیش
 شەیتان، ئەو لە رۆمانی (نانی رووت)دا دەیه‌وێت ب‌لێت
 نەفرەت لە تەمەن و گەورەیی، کە هەتادێت لەگەڵ رۆژگاری
 شومدا توشی نەهامەتی و دەردەسەری دەبێت، خۆزگە بە
 مندالیش وەکو فریشتە دەژی؟

ئەحلام مستغانی دەلێت: هەر رۆمانێکی سەرکەوتوو،
 تاوانێکە لە بیرەوهرییه‌کانی دەکه‌ین، رەنگیشه‌ لە کەسیکی
 بکه‌ین، دەکرێت ب‌لێن: ئەم رۆمانە بیرەوهری (محەمەد)
 ە- یان بیرەوهرییه‌کانی خودی محەمەد شوکری-یە، کە
 بە‌ئازایه‌تییه‌و هاتوو بیرەوهرییه‌کانی دەگیرێتەو دەست
 لە تابوکانی کۆمەڵگەی عەرەبی و ئیسلامی دەدات، ئەو‌باس
 لە باوکیکی د‌ل‌رەق و ترسناک دەکات و دەلێت: باوکم وەکو
 جانەوهر وابوو...، کامێک وەک خوا وابوو...، باوکم وەحشیێک
 بوو، ب‌ئ‌ هیچ ه‌و‌یه‌ک لە دایکمی دەدا.

پالەوانی رۆمانەکه‌ (محەمەد) کە خودی (محەمەد شوکری-
 یە) لە تەمەنی مندالیدا بە‌ تراژیدیاترین ژياندا گوزەردەکات و
 باوکی لە بە‌رده‌میدا براکە‌ی دەکوژێت، ترس سەراپای ژيانی
 دەگرێتەو توندوتیژی باوکی دەبێتە مۆتەکە‌ی ژيانی، ب‌و‌یه
 سەراپای رۆمانەکه‌ بریتییه‌ لە گیرانه‌وه‌ی حەقیقه‌تی ژيانی
 کەسیێک، کە نموونه‌ی کۆمەڵگەی عەرەبییه‌.

بە‌لام ئەم گیرانه‌وه‌یه‌ بە‌ته‌نها بە‌سەرھات و رووداوگە‌لیێک
 نییه‌، بە‌قه‌دەر ئەو‌هی داننانە بە‌ حەقیقه‌تی تال و ئازایه‌تییه‌

له وتنى راستییه کان و وتنى ئەو شتانهی، که کۆمه‌لگهی
عه‌ره‌بی و ئیسلامی به عه‌یبه و مه‌ترسی ده‌زانن.

قسه‌کردن له‌سه‌ر (دزی سی‌کس) و (سه‌رخۆشبوون و
داوین پیسی، تیکه‌لاوبوون له‌گه‌ڵ سۆزانییه‌کان و رابواردن)
حیکایه‌تی سه‌ره‌کی ناو رۆمانه‌که به‌سه‌رهاتی پāله‌وانه‌که‌یه‌تی،
که خودی کۆمه‌لگه‌و باوک و خێزانی‌ش به‌رپرسیاری سه‌ره‌کی
ئەو نه‌هامه‌تی‌ه‌ن که (محهمه‌د) توشی ده‌بی‌ت.

به‌لام وه‌کو هاشم سāلح ده‌لێت: کۆمه‌لگهی عه‌ره‌بی
هه‌رگیز داننا‌یت- یان پێی عه‌یبه‌ شته‌ خراپ و ناشیرنه‌کانی
خۆی باس بکات.

به‌لام محهمه‌د شوکری، بۆ گێرانه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ت و
ده‌رخستنی جوانییه‌کان، هه‌موو شته‌ خراپ و ناشیرنه‌کان
باسده‌کات، تا بگاته‌ یه‌قین، چونکه ئەو پێیوايه‌ هیچ شتێک
له‌وه‌ جوانتر نییه‌ که به‌دژه‌که‌ت بگه‌یت، چونکه هه‌رته‌ویش
خۆت پێ ده‌دۆزیته‌وه‌.

نوسه‌ر ده‌یه‌وێت له‌ رێگای ئەم حیکایه‌ته‌وه‌، باس
له‌ دووقاقی کۆمه‌لگه‌و بێ مانابوونی عه‌شق و خۆشه‌ویستی
بکات، باس له‌ وه‌واج پێدانه‌ بکات، که جه‌سته‌و رابواردنی
فریوده‌رانه‌- یان ده‌کات.

بۆیه له‌ (39) ده‌لێت: باوکم زۆرجار له‌ دایکمی ده‌دا،
به‌لام شه‌وان گویم له‌ پێکه‌نینیان ده‌بوو، له‌ کاتی رابواردنیشدا
یه‌کتریان خۆشه‌ده‌ویست، به‌لام ئەوه‌ ته‌نها هه‌زو چێژی
سیکسی بوو... منیش که گه‌وره‌بووم ده‌به‌هه‌ خواهن ژن و به‌
رۆژ لێده‌ده‌م و به‌شه‌و ماچی ده‌که‌م...

نوسەر ده‌یه‌وئیت بلیت ئیمه‌ خاوه‌نی ئه‌و کولتوره‌ین، که
مانایه‌کی نییه‌ بۆ عه‌شق و خو‌شه‌ویستی و ئارامی، ژن وه‌کو
جه‌سته‌و پله‌دوو سه‌یر ده‌کریت، پیاوانیش پرن له‌ جه‌نایات و
وه‌حشیگه‌ری و کوشتارو مه‌ترسی.

یه‌کیکی تر له‌ جوانییه‌کانی ئه‌م رۆمانه‌ دانناوه‌ به‌و
راستیانه‌ی که‌ عه‌یه‌ن له‌ کۆمه‌لگادا باسیان بکه‌ی، به‌لام
نوسەر له‌ (43)دا ده‌لێت: که‌ له‌ قاوه‌خانه‌که‌وه‌ مالیان هێنده
دوورنه‌بوو بریکجار له‌ قاوه‌خانه‌که‌ سه‌رخۆش ده‌بوو، تا خۆی
له‌ که‌جه‌خانه‌یه‌ کدا ده‌بینییه‌وه‌.

نوسەر له‌ گیرانه‌وه‌ی تابوکان به‌رده‌وام ده‌بیت و ده‌لێت:
ئاسیام بینی ته‌واو رووت بوو... سینگیکی سفت و سۆل،
سه‌رگۆی مه‌مه‌که‌کانی ته‌واو دیاربوون، تووکی به‌ری زۆر ره‌ش
بوون...

له‌م رۆمانه‌دا حیکایه‌ته‌کانی که‌سیک هێنده‌ ئالۆزن و
پرن له‌ به‌سه‌رهاتی سه‌یرو ئازارکیش، تا ئه‌وه‌راده‌یه‌ی مرو‌ف
هه‌ست به‌ گوناهبوون ده‌کات له‌ ژياندا.

نوسەر له‌م رۆمانه‌دا ره‌نج و ئازاره‌کانی ئینسان ده‌گێڕته‌وه‌،
باس له‌ کولتوره‌ داسه‌پاوه‌کانی کۆمه‌لگه‌ی عه‌ره‌بی ده‌کات،
باس له‌ وه‌سته‌م و ناعه‌داله‌تییه‌ ده‌کات، که‌ چۆن باوکی کردۆته
سۆپه‌رمان و خیزان و مالیش له‌ باوک خراپتر.

ئه‌و ده‌ویه‌وئیت بلیت وه‌ختیک منداڵیک فێری دزی و
حیزی، خواردنه‌وه‌و قه‌جه‌خانه‌، تلیاک کیشان و هه‌تیوبازی،
هه‌ژاری و ده‌ستکورتی، سیکس و رابواردن، رۆژنامه‌ فرۆشتن

له سهر جاده، خهوتن و تتيكه لاوبوون له گهل سوزانيه كان و
كوشتن، ده بېته وه- ده بې ته منداله چ سوو ديكي بو كومه لگه
هه بېت و نهو كومه لگه يه ش چهنه تاوانباره كه منداليكي وا
به ره هه مده هېنېت.

نهو ده يه ويټ سهر كوڼه ي حكومت و ده زگاكاني و
كومه لگه و خيزانه كاني له پيشه وه باوكي بكات، كه هو كاري
نه هاهمه تي و نه گبه تي كومه لگه و مندالان ئينسانن.

به لام هېشتا نوسهر پاله وانه كه ي به تال نه بوته وه، له
هه ستي ئينساني و نه خلاقى و نيشتماني، بويه له (77) دا
ده لېت: ته واوون- يان وه هران، يه كيكيان زيندانتيكي جوان و
نهو ي ديكه يان مه نفايه كي جوانه، من هه زده كه م له لاي خوم
له زينداندا بم، وهك له نازادي ناو تاراوگه.

به لام نهو قه ده رو كومه لگه و حكومت و باوكيه تي،
ده ستي له قه ده ريكي واشوومدا هه يه به سهر محهمه د دا،
به لام هېشتا ده سته رداري خاك و شاره كه ي نايېت.

جيا له وانه ش له ناو رومانه كه دا لادې، زور زاله و نه وه ش
ده كريت ته كنيكي تايبه تي نوسه ربېت.

نه م رومانه پريه تي له حيكايه تي راسته قينه و وتني راستيه
جوانه كان، پريه تي له گيرانه وه ي ژيانى كومه لگه ي عه ره بې و
خوره لاتي، كه پره له چه وسانه وه و نابه رابه ري و ناعه داله تي
و راكردن به دواي بژيوي ژيان و ناني رووتدا.

نەفرەت لە دۆستۆيىقىسكى

گەرەن بەدوای حەقىقەتدا

دە سأل كۆمۆنىستەكان هەولياندا خەلك لە خوا
دووربەخەنەو، نەيانتوانى كەچى ئىسلامىيەكان بە سالىك
ئەوەيان كرد
«پىرەمىرد لە پۆمانى نەفرەت لە دۆستۆيىقىسكى وايگوت»

ناوی کتیب: نه فرهت له دوستویفسکی

نووسینی: عه تیقی ره حیمی

وهرگیرانی: نازاد بهرزنجی

بابهت: رومان

چاپی یه کهم: چاپخانه ی (سهردهم) سالی 2013

له کوټایي رومانه که دا پیره ی کاتب که دادوه ره، دوايين پرسیار له ره سول ده کات: ئه ری به راست، بوچی پاره و زیرو زیوه کانت نه بردوو، به لام پرسیاریکی بی وه لاهمه...؟! عه تیقی ره حیمی له دوايين رومانیدا: «نه فرهت له دوستویفسکی» که سالی 2012 نووسیویه تی، به و دیږه ی سهره وه کوټایي به رومانه که ده هیئت، ئه وهش وه لاهمی ئه و پرسیاره یه که به ناو دادگاګانی ئیسلامیه کان به دوايدا ده ګه ږان، که ره سول بوچی «نه نه عالیه» ی پیره ژنی کوشت، به لام زیرو زیوه که ی نه بردوو.

«نه فرهت له دوستویفسکی» ی ره حیمی نوسینه وه ی رومانی «تاوان و سزا» ی دوستویفسکیه، به لام له کومه لګه ی ئه فغانستان و له ژیر حوکمی هیزه ئیسلامیه کاند، ئه ګه رچی ره سول هه مان کاره کته ری راسکولینکوڅ، سوفیاش، رولی سونیا ده بیئت، به لام پیناچیت ره حیمی توانییت ی له هه وله که ی سهرکه وتوو بیت له ګه ږانه وه ی ویزدان، هه قیقته، یه کسان، عه دالهت بو کومه لګه ی ئه فغانی.

- ریک له وکاته ی ره سول ته وره که ی بهر زکرده وه تا بیکیشیت به سهری پیره ژنه که دا، رومانی تاوان و سزای هاته وه یاد، راجله کی، هه ردوو قولی که وتنه له رزین... قاجه کانیشی ده له رزین، ته وره که ی له ده ست دهرچوو، که وت به سهری

نەنە عالییەدا...؟ «رەسول زېرو زیوہکان، پارەکان، سندوقەکە
ژووری نەنە عالییەش جێدەھێلێت و رادەکات...»
تاوانیک ئەنجامدراو، بەلام رەسولی بکوژ خەیاڵی دەچیت
بۆ لای دایکی، دنیای خوشکی، سۆفیای دەستگیرانی، چونکە
ئەو تاوانەیی لە پێناو ئەواندا ئەنجامداو...؟

رەسول، خۆبەندکاری زانکۆ بوو لە یەکیتمای سۆفیەت،
بەلام هێشتا تاوانەکانی سوپای سوری وەکو تاوانەکانی
موجاھەدینییەکانی لەیادە، بەلام نە بەخەیاڵی کۆمۆنیستەکان،
نە ئیسلامییەکان، بیری کردوووەتەووە هەنگاوی ناو...

رەسول لەو دەفتەرەیی کە کاتی خۆی لە سۆفیای وەرگرتوو
ئەم دێرانەیی نووسی، ئەمڕۆ «نەنە عالیە» م کوشت... بۆ ماوەی
سالتیک و دوو مانگ دووربووم لێت، ئێتر لای خێزانەکەم جێم
نە بوووە، لە کابول شەری براکوژی... ئێستا دەستم کردوو بە
گەپان بەدوای تۆدا... بەلام نازانم بۆ کوێ چوویت...؟!

عەتیقی رەحیمی لەم رۆمانەدا دەیهوێت لەپێگەیی
کارەکتەری رەسولەووە چ رابردووی سۆفیەتەکان کە
لەشفرۆشی کاری ئاسایی بوو، چ لە سەردەمی موجاھەدینەکان
تاوان بوو، بەلام لە هەردوو حاڵدا ژنان قوربانی بوون، بەلام
رەسول تەنهاو تەنها دوای خوشەویستی کەوتوووە تا بگاتە
حەقیقەت و گۆڕینی سیستم، رووھەلمالین ئەو بەرەستییەیی
موجاھەدینییەکانی خولقاندیان، تەنانەت رەسول نایەوێت
لەسزای کوشتنی ژنیک رزگاری بێت، ئەگەر بە تێروانیی
مجاھەدینەکان گەوادو لەشفرۆشیش بووبێت، بەلکو
دەبویست کۆمەڵگەیی ئەفغانستان بگێڕێتەووە بۆ دۆخی
تەندروست...

بەپێچەوانەیی بیرکردنەووەی رەسول، مجاھەدینەکان

پېيانوايه كوشتنى ژنيكى گهواد، ئهركيكي دينييه و شايانى
سزا نيه، بهلام بو رهسول وهرگرتنى سزايه، تا ههموو لايهك
ويژدانيان زيندوو بيته وه.

ژن كوشتن، حه شيش خواردن، حجابى زوره ملئ، سه پاندنى
دينى زوره ملئ، كوشتارى به كومهل... ههموو نه وانه ئاسايى
بوون له ژير دهستى مجاهيدينه كان، بهلام حهقيقهت
و عه دالهت و ننه له ناو شهري مجاهيدينه كان، تانك و
توپه كانى هيزه ئيسلامييه كونزه رفاتيفه كان وه كو يه كيك له
كاره كته ره كانى رومانه كه ده ليت «ئىستا رژيم گوپراوه، نه مپرو
ههر ده به نكيك ده گريت ده يه ويت بن ليكو لينه وه و بن
دادگايى، عه دالهت جييه جييكات»، نه مه قسه ي يه كيك له
كاره كته ره كانه، بهلام ناوه پروكى رومانه كه ي عه تيق ره حيمييه.
نه نه عاليه نموونه ي ژنيكى گهواد، سووخور، له شفروش كه
كچان هانده دات بو له شفروشى.

ته نانهت راكيشاني سوفاش بو نه و ماله وه كو خزمه تكار
بو دابين كردنى بژيوى ژيانى باوك و دايكى و داودى براى،
بهلام پيش تيوه گلانى سوفا رهسول كو تايبى به نه نه عاليه هينا.
تاوانيك نه نجامدراوه، بهلام مجاهيدينه كان هيشتا
به دواى كومونيسته كاندا ده گه پرين... رهسول ده ستگير
ده كه ن و هه نديك كتيب له ماله كهيدا ده به ن كه گوايه
هى بن دينه كانه و پييده لين سهر به چ لايه نيكي...؟ نه مه
هه مان چيروكه كه عه تيق ره حيمي له «خاك و خوله ميش،
بهردى سه بورى، هه زار مال له خهون و ترس» ده يور و ژينيت
كه نه فغانستان به دهستى كومونيست و ئيسلامييه كانه وه
هاردراوه.

چونكه يه كيك له چيروكه كانى، جانو له رومانه كه دا

کۆمه لکۆژی خه لکی گونده کانه به دهستی سوپای سورو ده لیت: خیزانه کهم بینی له ناو ئاگره کهدا بوون به قه ره بروت و سه رکرده ی مجاهیدینه کان (په روژ) منی گرته خۆی... له م رۆمانه دا ره سۆل له هه موو لایه که وه گه مارۆدراوه، رۆسته م به پاره یه کی زۆره وه دیته لای تا دلی نه رم بییت، دونیای خوشکی بده نئ راز مۆدینی ئامۆزای هه مان ته ماحی له دونیای خوشکی هه یه، باوکی کوژراوه، بارودۆخی ئابووری خراپه.

به لام ئه و پاره یه ی وه ریده گریت له رۆسته م ده یداته موراتی برای سۆفیا، که ده زانییت بارودۆخی ئابووریان خراپه، به لام له به رامبه ردا دایکی سۆفیا به ره سۆل ده لیت: هاتووم به مگرن من تاوانبارم، پییده لێن برۆ سبه ی وه ره وه، پیره ی کاتب ره سۆل ده لیت: ده ستمان لیبه رده و تۆ ناتوانیت ژیان و گوزه رانی خۆت به پڕیوه ببه یت، چ جای کچه که مان... به لام ره سۆل هیشتا سۆفیا و حه قیقه تی بو له هه موو شت گرنگه ره. ره سۆل ده چیته بنکه یه کی مجاهیدینه کان و ده لیت: «کوشتنی ئه و که سانه ی گه وادی ده که ن، له ناو یاسای پیروزی یه زدانمان به تاوان له قه له م نادریت».

«وه کو کاتب پی ده لیت: تۆ بووی به قوربانی تاوانه که ی خۆت...!» «چیتده ویت زیندانی بکه ی، ئه وه نییه رۆحت زیندانی ناو جه سته ته و جه سته شت زیندانی ناو ئه م شاره یه». ئه م دیالۆگه ساده ترین و به هیژترین خاله کانی رۆمانه که یه، که ئاماژه یه بو هه زاران ره سۆل که زیندانی خۆیانن له سایه ی زیندانی گه وره، که ئه فغانسته نه له سایه ی مجاهیدینه کاند. پاشته وه ی ده چیته وه لای حاکم بو دادگایی، لێی ده پرسن

سەر بە چ لایەنئیکی ئەووە بۆ ئیمە گرنگە، گرنگ نییە
حیکایەتەتە کەت چییەو چۆنە...

دیارە کۆمۆنیستی..

رەسۆل دەلیت: گەڕاينەووە سەر هەمان ئاواز.

بەدریژی پەنجا سالی رابردوو دوو شتی گرنگ بوو
لەم وڵاتەدا، ئایا کۆمۆنیستی، یان ئیسلامی، کافری، یان
موسولمان...!

بەلام لەواقعیدا هەردووکیان جگە لە درۆو جینایەت و
وێرانی و ستم و سەنگە ساردو بێمافی، هیچیان نەبەخشی
بە خەلکی ئەفغانستان.

عەتیقی رەحیمی بۆ زیاتر روونکردنەووەی رووی ناعەدالەتی
موجاهیدین و ئیسلامییەکان کە چەند ناعادل و نادادپەرورن،
چیرۆکی یەکی ئەوانە دەستگیرکراون دەگێڕێتەووە.

ئەمە چی کردوووە...؟

- قوربان ئەم پیرەمێردە کۆتری مەزاری پیرۆزی دزیووە،
ئەم بەردەستە کە بە حاکمی وت، ئەویش وتی: بنوسە،
بنوسە، کە ئەو یان سزای دزان وەردەگرێت، دەبێت دەستی
بپرێتەووە..!

عەتیقی، بەراو درێک دەکات لە نێوان رەسۆل و پیرەمێردە کەدا
کە یەکە میان کەسیکی کوشتوو و دوو میان کۆتریکی دزیووە.
بەلام یەکە میان هیچ سزایەکی نییە..!

ئەووە عەدالەتی مجاهیدیەکان نییە، کە رەسۆل دەبەنە
زیندان و تا رۆژی دوایی دەستی بپرێتەووە و دواتر لەسێدارە
بدەن، بەلکو وازنەهێنانی رەسۆل کە دەیهوێت بلیت تا کە
ناعەدالەتی، تا کە ی بێ یاسایی، تا کە ی بە ناوی دینەووە

چیتان پیخۆشه هه لاله، چیتان لا باش نه بوو هه رامه، به ناوی دهوله تی ئیسلامیه وه..

له کو تاییدا بریار ده دریت ره سول له سیداره بدریت، به لام په رویت که یه کیکه له مجاهیدینه کان داکوکی له ره سول ده کات و ده لیت: «جه نابی حاکم، ئه مه راسته من چه ند جاریک ئه م پیاوهم بینیه، هاتوو پیمبلت ژنیکی کوشتوو که گه واده، بو رزگار بوونی ده ستگیرانه که ی له دهستی ئه م ژنه». به لام تائیتا دیارنیه که سی کوژراو کتیه، له کویتیه، شایهت نییه، به لگه نییه.

پاش بینه و به رده یه کی زور که بریارده دهن ره سول له سیداره بدریت، په رویت ده لیت: «هیچ تاوانیک رووینه داوه، به لکو خه یاله و وهمی تاوانه ته نها له پیناوی ئه وه دایه، که وامان لیکات بیر له کرده وه کانی خو مان بکه ینه وه». له کو تاییدا.

سوفیا دیت بو لای تا به یه که وه برۆن بو شوینیکی دوور! رامو دینی دیت و ده لیت: ده ته ویت ئه م ولاته سۆزانییه بگوړیت..؟

عامر سه لام، موشته ری نه نه عالییه گی وه دیت و ده لیت: ئه و پاره و زیرو زیوه ی نه نه عالییه گی لیکرد...؟ خه لکی چاوه پری له سیداره دانن، به لام په ته که ده پچری، په رویت ده که ویته خواره وه...!

کاته که دیته لای و به ره سول ده لیت: به هو ی تو وه یه کیک له سه رکرده مجاهیدینه کان به په تی سیداره خو ی خنکاندو حاکمه کان له سه ر کاره کانیا ن دوورخرانه وه. دوا یین پرسیا ری کاته که له ره سول ئه وه یه «ئهری به راست بوچی پاره و زیرو زیوه که ت نه بردوووه؟! »

نەونەمامە لەچك سورەكەم

قوربانی

یان ریبه‌ریکردنی شۆرشی عەشق

ناوی کتیب: نەونەمامە لەچك سورەكەم

بابەت: رۆمان

نووسەر: جەنگیز ئەیتماتۆف

وەرگیرانی لە ئینگلیزییەوه: توفیق عەبدول

سالی چاپ: 2004

لاپەرە: 148

* کات: چەند وەرزی سارد...

* شوین: دیهاته دووره دەستهکانی (تیاں شان- لەقەر قیزی)
* رووداو: گەپان بەدوای عشقیکی حەقیقیدا- قوربانیدان
لەپیناو عەشق دا

رۆمانی (نەونەمامە لەچک سورەکەم) کە لە نووسینی
(جەنگیز ئەیتماتوف) ه وهکو خۆی دەلێت: گێرانهوهیهکە
لەپاش ئەوهی سەفەرێک بۆ لادی دووره دەستهکان
دەبخولقینێت.

نوسەر لە سەرەتادا کە ناوی ناوه (لەجیاتی پیشەکی)
کورتکراوهی رۆمانەکە بەو قەدەرە دەستپێدەکات، کە لەگەڵ
کابرایەکی شۆفیری لۆری دیاڵۆگیک پێکدەهێنن، بەمشێوهیه
کە دەپرسی: ئەو جارە بۆ هەلتنه گرتم؟
-چونکە کوپەکەم چاوه پێی دەکردم و دەبوو ئەو

سواربکەم..!

(دەبێ سەرگوزشتە ی ئەم شۆفیەرە چی بێت؟ دەبێ ئەو
کوپە کێ بێت: دەبێ رووداوهکانی ناو ئەم رۆمانە چی بن...؟
ئەوه ندە ی من سەرنجی ئەم رۆمانەم داوه، دەلێی
رۆمانێکی کوردییەو نوسەرەکە ی بەسەرھاتی ناوچەیهکی
کوردستان، سروشتی کوردستان، باس لە کولتوری کورد دەکات.
بۆیه هەرگیز پێم وانییه دارپێژرابێت، ئەوه ندە ی نزیکە لە
واقیعی هەموو کۆمەلگەکانی ئەم سەرزەمینەو بەتایبەتی
کورد.

ئەگەر قە ئەو بەن قەدەر چارەنووسی ئىنسانەكان
 دەنوسىتەو، دەبوو (ئەلیاس) و (ئاسیل) ملکہچی ئەم
 قەدەرەبن، ھەرۋەكو ئەلیاس خۆی دەلئیت: ئەو شتەى کہ
 روویدا، ھەرگیز لەخەيالى کہسدا نەبوو...!! ئەوکاتە تازە لە
 خزمەتى سەربازى گەرابوومەو، لە سەربازیدا لە بەتالیۆنى
 گواستەو، بووم، پىشتىش دواى ئەوەى دە سالى خۆىندىم
 تەواوکردبوو، شۆفىرى لۆرى بووم، بە مندالىش بەھەتیوی
 لە ھەتیوخانە بەخىوکراووم، عەلى بەگ جانتۆرىنى ھاوړىم
 سالىك پىش من تەسرىح ببوو لە وىستگەى ئۆتۆمبىلى
 بارھەلگى (رىياچى) کارى دەکرد، يەكسەر بە جانتاکەمەو
 چووم بۆلای ئەو...!!

ئەلیاس وەكو خۆی دەلئیت، لەھەتیوخانە بەخىوکراو،
 بىگومان ئەمەش لای نوسەر ئەو کارەكتەرەى، کہ دەبى
 رۆلى کہسىتىكى شکستخوارد و پرەدەر بىنىت. کہسىتىيەك
 (لەھەتیوخانەو بۆ سەربازى- بۆ شۆفىرى بۆ نەھامەتى و
 قەدەرۆ شکست).

سەرەتای گرىچنى رۆمانەكە لەو رىگایە دەستپىدەكات
 کہ ئەلیاس رۆژانە بارى پىدادەبات بۆ گوندەكان، تا رۆژىك
 كچىك لەگەلیدا سەردەكەوئیت و دەلئیت: من ناوم (ئەلیاس)
 ھو كچەكەش دەلئیت: من (ئاسیل)م.

ھەمىشە كلتورو داب و سونتەكانى لادى زۆر جياوازترن
 لە كلتورى شارەكان، ئەم حالەتەش پىدەچىت لە زۆربەى دنيا
 بەتایبەتى لە ولاتانى دواكەوتوودا زۆر لىكچىت.

بۆيە ئەوۋەي لەلاپەرە (25) دا داىكەكەي بە ئاسىلى
دەلىت: ھىچ جىاوازيەكى نىيە لەو دىالۆگەي لە نىوان دايك و
كچىكى لادىي كوردستان- يان تىرانەوۋە دروستدەبىت.
(پىرىژنىك ھاتە سەرجادەكەو ھاۋارى كرد: ئاسىل ئەوۋە لە
كوئى چەتىوۋ؟ راکە كچى بەپە لە خۆت بگۆرە...
خوازىنى كارت ھاتوۋە...!)

گۆتەي فەيلەسوفى ئەلمانى پىئوايە خوشەويستى
چارەنوسە! ئەو سوتفەيەو دىدارى ئاسايى نىوان ئاسىل و
ئەلىاس، چارەنووسىكە خوشەويستى نىوانيان ديارىدەكات
و دوو عاشق، عشقىك دەخولقىنىت كە زۆر ماناۋ دەلالەت
لەخۆدەگرىت.

مانايەك كە پرە لە عشق و ئەوين و تورھەلدان لە
دابونەرىت و سوننەتەكانى لادى و كۆمەلگەي كشاۋەرزى.
مانايەك كە جورئەتى كچىك- يان رەگەزى مېنە بەرجەستە
دەكات لە پىناۋ عشق و خوشەويستىدا.

تا ئەو رادەيەي ئاسىل، كچىكى نەخويندەۋارو لادىيە.
سەرکردايەتى يەكەمىن راپەرېنى كۆمەلايەتى دەكات و
مل بۆ داۋاۋ مەرجهكانى كۆمەلگەيەكى پاسىف نادات و لە
عەشقەۋە ۋەكو (حەۋا) سەرکردايەتى يەكەمىن ياخيۋون
دەكات، ئەو لە بەھەشت و ئەم لە لادى لە سوننەت، لە
كۆمەلگە، لە لادى و تەنانەت لە خىزانەكەي خۆيشى و
ئامادەيى تىدايە قوربانى بۆ بدات.

نوسەر لە ياخيۋونى ئاسىلەۋە، مانايەك دەدات بە

گه وره یی ژن و رۆلی بهرجه سته ی نهو، مانه یهك ده دات
به نازادی و مافه كان و لابردنی سته م و چه وساندنه وه ی
ئینسان و ره مزی نه م یاخیوون و شوړشه ش له ناو رۆمانه كه دا
(ئاسیل)ه.

دیاره ههر له یه كه م نىگاوه (ئاسیل) عاشق و ئینسانىكى
راستگو یه، به لام مه عشوقه كه ی ئینسانىكى رارو دوودل
و به گومانه، تا نه و راده یه ی كه سىك دىت و ده یه وىت
عه شقه كه ی بكاته سه راب.

(كادیچا)، كچىكى شوخ، بهرپرسى ده رچوون و هاتن له
نوسینگه كه له نه لىاس ده پرسى، نه وه چیه له وانه یه یه كىكى
تر دلى بردیت؟

سه فهرى دواىى نه لىاس بو لادى بى دیدارى ئاسیل زور
خه یالى جوان دروستده كات، تا نه و راده یه ی هه زده كات
هه میشه له نىوان نه و رىگایه دا كاربكات بو بینى ئاسیل، تا
رۆژىك ده بینى و ده پرسى؟

كه ی نه تگو یزنه وه؟

-به م زوانه

جارىكى تر یه كترى نابیننه وه

-نازانم، به لكو- ل (34)

دابونه ریه سوننه تیه كانى لادى و كوومه لكه داخراوه كان، تا
سه رتیسقان دژى مافى ژنان و مافه ئینسانیه كانن و هیشتا له
زوربه ی دنیا خیل و ئاغاو عه شیره ت و باوك، قسه ی ره هایان

ههيه و قسهی دلی خه لکی ترو به تاییه تی هی کچه کانیاں ده کهن.

هیشتا به شوودانی کچان و گه وره به بچووک و مارهی و شیربایی و کوومه لکوژی، به شیکی گه وره ی ئه م کوومه لگه یانه پیکده هینیت، بویه نوسهر له لاپه ره (35) دا ده لیت: (باوکی ئاسیل بیرى له وه نه کردبووه وه بیجگه له م خزمانه بیدا به که سی تر) به رده وامی عه شقیکی پر نیگا ئه وه ده خولقیتی، که ئاسیل بلتی: بویه زانیم هاتووی بو ئیره جی تایه ی لوریه که تم له سهر جاده که دی (ل42)

زۆربه ی هیماو ده لاله ته پرسیحرو جوانه کان له ناو رۆمانه که دا قسه ی ئاسیلن، ئه مه ش ده لاله ته بو ئه وه ی که عه شق به گشتی و له ناو ئه م رۆمانه دا لای ره گه زی مینه پر له جوانی و سیحرو ئه فسووناویره.

یه کیکی تر له خه سله ته کانی نوسهری ئه م رۆمانه (جهنگیز ئه یتما تۆف) ئه وه یه زۆر به وردی وه سفی سروشت وینه کانی ده کات، به شیوه یه ک که له کاتی خویندنه وه دا وا هه سته که یت له ناو واقیعدایت و نوسهر ئه مکاره ی زۆر ئاگایانه ئه نجامداوه، ئه م فۆرمه م به دیکه تر له نوسینه کانی یه شار که مالدا بینیه، بو نموونه (ئه یتما تۆف) له لاپه ره (43) ده لیت: (شه مال ئه یدا له روومان، ئه وان به ره ورووی ئیمه و ئیمه به ره ورووی ئه وان، رۆژ به رۆژ سنگی ئاسمان بست به بست له گه لمان ئه هات و به جی نه ئه هیشته ی و پینه که نین ئه تریقاینه وه، هه وا بۆنی سپه ره و که نیره ی

دەستە: پەرسىيە ناھان ھەلەمان ئەمىزى، پۆرىك لە گوڭى
رەنگە چىنەى دەکرد.

کارەساتە گە لەوکاتەو دەستپێکرد گە (ناسیل) بپاریدا
رەدوو ئەلیاس بکەوئیت.

ئەمەر چى دەکریت بلین مەغزاکانى پشت ئەم
رەدووگەوتە زۆر جوانن، یەكەم ناسیل دەیهوئیت بچیتەو
بەگەر ئەو سوننەتە دواکەوتووێ لادى و کۆمەلگەکید، گە
بى وىست و ئیرادەى خۆى لە کورپک مارەکراو و دەیهوئیت
بە رەدووگەوتنى، یاخىبونىكى ئینسانى بخولقینیت.

دوووم: عەشق و خوشەوئىستى ئەو بۆ ئەلیاس، فاکتەرپکى
ترى پشت رەدووگەوتنى ناسیلە، بى ئەوێ هەموو ئەو
مەترسیانەى گە لە داھاتوودا بۆى دینەپیش، تووشى گومانى
بکەن، ئەمەش سەرکەوتنى ئیرادەى بەسەر قەدەردا، بەلام
کارەساتى ئەم دوو عاشقە لەوکاتەو دەستپێدەکات، گە
یەكەم درۆ لەلایەن ئەلیاسەو دەکریت و دەلیت: ھەرگیز
رنگا نادەم ھىچ کەسێک دلتەنگت بکات (46)

گەچى خودى ئەلیاس سەبەبى ئەوێ، گە بۆ ھەمیشەو
لە ژيانیدا ناسیل ھەر دلتەنگ بێت و شومترین قەدەر
چاوەرپى بکات.

پاش رفاندنى ناسیل، یەكەم زەماوەندى نیتوانیان ھەر
لە نوسینگەكە سازکرد و ھەرلەویدا (جانتای) ھاوړى بۆ
تورەکردنى (کادیچا) بە ئەلیاس دەلیت: ئای گە زۆلیت، ئەمە
رفاندووتە....؟

له لاپهړه (25) دا ته لياس ده لیت: هه میښه ناسیل چاوه پرتم
بوو تا نه پرۆښتمایه وه، خه وی لینه ده که وت، به لام دواتر
دهر که وت سکی هه یه، تا کور پتکمان بوو دواتر کور په که مان
ناونا (سامات) ژن و میردیکي به ختیار بووین، به لام تازه
سودی چیه، فریشته یه که به ریکه وت له ریکا ناسیم، لیتی
جیا بووه مه وه...!!

یه که م دوور که وتنه وه بو خوی کاریکه ری جوانتری هه بوو
له سهر عه شقه که ی نیوانیان و وایکرد هه میښه له بیري
ناسیلدا بی، به لام هم جوانیانه زور ناخایه نی ته نها له دوو
دیالوگی نیوانیان، جیاوازی گه وره یی هم دوو عه شقه باشر
دهر ده که ویت.

ته لياس ده لیت: نه م نه ویست هه موو شتیک بو
هاوسه ره که م بگپر مه وه.

به لام ناسیل ده لیت: له خوشیاندا نه گریم، که چاک بوو یته وه.
(61J)

عه شقی ناسیل تا ده هات گه وره تر ده بوو، هه موو ته گه رو
گومانه کانیش له ناپاکی ته لياس باشر دهر ده که وتن، نه مه ش
بوخوی کاره ساتیک بوو که چاوه پروان نه کراو بوو، به شیوه یه که
که قوربانیده ری عه شق ده بوو قوربانی و عاشقیکی
ساخته ش ده بوو جه لاد.

پیش نه وه ی قه ده ریکی شوم چاوه پرپی ناسیل بکات
ته لياس ده لیت: به م زووانه ده چینه وه بو مالی باوکت، بو

ئاۋايى، بىنگومان لىمان دەبوورن، چوڭ ئىكەن سەي
(سامات)...!!! (52ل)

ئىتر لەو شەۋدەۋە كە (ئەلىاس) ئاي (كادىچا) خەيىل
دەمى خستەناۋ دەمى، كادىچا بە روۋتى لايەۋە خەيىل
پىنى وت: ئەلىاس ئىتر بىن تۆ نازىم، تۆ بۆ مەيت- تۆ ھەيىت
ھى من بوۋىت، لەۋە زىاترم ناۋىت كە تۆ خۇشتىۋىت، ئەلىاس
ھىچى تر نازانم، ھەرگىز ۋازت لىناھىتەم، تىم ئەگەيت
ھەرگىز كۆلت لىنادەم ...!!! (58ل)

كادىچا دىت و يەكەم عەشقى بىن ۋىنەي قەرقىزىت
دەكاتە جەنگىكى درىژخايەن، لە تىۋان كچىك كە ھەمىو
ژيانى كىردە قوربانى پياۋىك و دەستبەردارى خىزان و
كەسوكارى بوو بەخاترى ئەلىاس، بەلام ئەلىاس بەكەم
كەسە كە خىانەتى لىدەكات و شەۋانە ئىدى ناچىتەۋە ئاي
بۆ مالاۋەۋە ساماتى لەبىرچۆتەۋە، ھەرگىز ئەو بەلنىەي كە
بە ناسىلى دابوو، نەيىردە سەرو يەكەم خىانەت لە پياۋىكى
سپلەۋە بوو.

ئەحلام مستەخانمى دەلەيت: برسیتی سۆز، ھەستىك
ھىندە سامناك و بەسۋىيە تا بەشۋەيەك لە شىۋەك
لەناۋتدەبات و بەردەوام لەناخىشەۋە داندەۋەشىتەت.

ئەلىاس و خىانەتەكانى ئەۋەندە پەرەي گرتىۋو، كە شەۋە
ئىدى دەچۈۋەۋە مالى كادىچا ۋەكو ئەلىاس خۆي دەلەيت
لە تەكيا ھەستم بە نارامى دەكرد، ۋا تىنەگەيشتەم كە تە

کادیچا خوۆشی ئه‌ویم و لیم تیده‌گات، هه‌والم ئه‌دا خیرا له‌مال
ده‌ربازیم... ئه‌ی ئاسیل؟!

ئاخ ده‌ستی شکاوم نه‌مزانی به‌و روۆحسوکی و ده‌روون
پاکییه له‌ماله‌که ده‌رم ده‌کات، نه‌مه‌ده‌توانی خوۆم بخه‌لتینم،
ئه‌مزانی من شایانی ئه‌وینم، هه‌رچی له‌گه‌لدا کردووم
به‌زایه‌چوو، یه‌کجار سه‌رزه‌نشتی نه‌کردم.

ئایا لاوازبووم، به‌زه‌یی پێدا ئه‌هاقمه‌وه- یان به‌پێچه‌وانه‌وه
به‌مه‌به‌ستی ده‌ست لێبه‌رنه‌دان و برۆی به‌مرۆف بوو؟ به‌لام
بیگومانم چاوه‌پێی ئه‌وه‌بوو به‌خۆمدا بچمه‌وه‌و بێمه‌وه‌سه‌ر
رێی راست، وه‌ك جارێ چۆن بووم، به‌لام باشت و ابوو، لیم
بیزار بووایه‌و سه‌رزه‌نشتی بکردمایه‌ بو ئه‌وه‌ی ناچارم بکات و
راستی و دروستی نه‌هێنه‌که‌ی لا ئاشکرا بکه‌م. (95)

ئه‌م په‌ره‌گرافه‌ی سه‌ره‌وه‌، پڕه‌ له‌ راستی و درۆکانی ئه‌لیاس،
راستی له‌ پێناو داپۆشینێ درۆکانی و له‌ پێناو هێنانه‌وه‌ی پاساو
بو خیانه‌ته‌کانی ئه‌و، له‌ کاتێکدا هه‌ست به‌ ئارامی بکات
له‌گه‌ل کچیکی ترو و بزانی کادیچا خوۆشیده‌وێت، له‌کاتێکدا
ئاسیل هه‌میشه‌، شه‌و تا به‌یانی چاوه‌پروانی ته‌قه‌ی ده‌رگای
ئه‌لیاس بکات، که‌ واده‌زانی ئیستا لاله‌ریگا پڕ مه‌ترسییه‌کاندايه
به‌باره‌وه‌، به‌لام راستی ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و له‌ته‌ك کچیکی تردا،
روژ ده‌کاته‌وه‌، بۆیه‌ له‌م په‌ره‌گرافه‌دا خوێنه‌ر تیده‌گات،
که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌لیاس عاشق نه‌بووه‌و عه‌شقیشی
نه‌زانیوه‌، له‌مباریه‌وه‌، ئه‌ریک فرۆم، ده‌لێت: ئه‌گه‌ر یه‌کیکت
خۆشبویت، به‌لام تۆ نه‌بیته‌ مایه‌ی خوۆشه‌ویستی لای ئه‌و،

ئەو كات خۇشەويستە كە تان بېدە سەلاتە و ئەنجامە كەى
ناخۇش بىيە.

بەلى ئەنجامى ئەو عشقەى كە ئاسىل بوو قوربانى، بوو
ناخۇشى و شكست، دەرئەنجام

(بۆبەيانى رۆزى دواىي گە پامەو، كەس لەمال نەبوو،
دەرگا لەسەر پشت بوو، رامکرد بۆ لای جېگە كەى، سامات
كەسى تيانە بوو...!! (ل98)

كاتىك ئەلىاس چوو نو سينگە، كادىچاى بىنى وتى: دوينى
كچىك هات و قسەم لە گەل كەرد، دلم خەبەرىدا ئاسىلە و دواتر
وتى: راستە شتى واهەيه؟

-بەلى واىە هەموو ئەو شتانه راستن و ئەلىاس لای من
دەخەوت...!! (ل100)

دەكرىت لىرەدا خوئەنەر زۆر بەقولى رۆبچىتە ناخى
رۆمانە كەو و بەدواى ونبوونى ئاسىلدا وىلبى...، كەسىك
كە جارىك قوربانى و جارىك غەدر لىكراو و جارىك
خيانە تلىكراو... ئىستا بۆ كوئى چوو؟

ئايا گەپراو تەو و بۆ مالى دايكى؟ ئايا دىتەو ماله كەى خوى
كە هىچ مانايەكى ژيان و عشق و جوانى بۆئە و تىدانە ماو.
ئاسىل هىشتا مروفىكى سەركەش و ياخيوو و بوئە، ئەو
لەترسا رايە كەرد ئەو هىشتا بەدواى عشقىكى حەقىقىدا
وتلە، چونكە يەكەم هەنگاوىشى، قوربانىدان بوو لە پىناو
عەشقدا.

ئەو هىشتا بېرواى بەو هەنگاوه، كە مەرج نىيە، يەكەم

ههنگو زیندووین، به لām دهبن هه میسه به دوای عشق
و سه رکه ویتدا وتلینت، بویه هه رگیز ئاسیل نایه ویت
بگه پرنه وه بۆ زینداتیک که باوک و دایکی دروستیان کردووه،
ئهو ده به ویت ئازادو ره هابیت بۆ گهران به دوای عه شقی
حه قیقیدا که ئیلهامی ژبانی ئه وه.

ئه لاس، دواتر له کادیچاش جیا بووه وه.

(107 ل) دا (ئه لاس له خوشکه کهی ئاسیل ده پرسی:

ئاسیل له کوینه؟

- سالی جارتیک له گه ل میرده کهیدا دینه وه، دایه ئه وه ندهی
خوشده وئی. ئه لیت پیاوی چاکه..!

دهبن ئه وه بلیم نوسهر رۆمانه کهی وا چینه وه، خوینه ر
ناتوانی به دوای ئه نجامه کهیدا ویت نه بیت.

قه ده ر واده کات، ئه لاس له یه کیک له ریگا دووره دهسته کان
لیی بقه ومیت و بجیته مالی ئاسیل و میرده کهی بناسیت و
سامات ببینیته وه.

دهبن مرووف له شه رمه زاری زیاتر هه ست به چی بکات،
کاتیک ده که ویت به ره هه لوستی وا.

دواین دیدارو قسه ی نتوان (بایتمیر و ئاسیل و ئه لاس)
ئه وه بوو بایتمیر وتی: ئه گهر ئاسیل بریاریدا وه پرواته وه
ئه مه وئی به ده می خوی پیم بلی، با به ویزدانیکی پاکه وه
بروات و مالتاواپی له کوره کهم بکه م..!!

به مشیوه یه ئاسیل بریاریدا بۆ هه میسه له گه ل بایتمیر و

سامات بڑی و ھەرگیز بیر له گه پانه وه نه کاته وه بۆ لای
 نه لياس، چونکه نه وهی ناسیل ده یویست پی گه یشتبوو که
 عه شقیکی حه قیقی و ئینسانی بوو، پربوو له ناسووده یی
 بۆی، نه گهرچی زامه کانی پیشوو هیشتا زاماربوون هه میسه
 کۆمه لیک بیره وه ری ده هیئتیه وه خه یال، ناسیل بۆ نه وهی
 خوینهر باشر له رۆمانه که تییبگات پیویسته (نه ونه مامه
 له چک سوره کهم) ی جهنگیز ئیتمتاتۆف بخوینیه وه
 ده ستخۆشی له وه رگیره کوردیه که ی (توفیق عه بدول) بکریت
 که یه کیک له باشرین رۆمانه کانی جیهانی کردۆته کوردی.
 دواین رسته کانی رۆمانه که له زمانی نه لياسه وه.

«دَل له دَل مه ده، من پیاویک نیم، لیبومه وه، زۆرنابات ژن
 ده هیئمه وه، وه کو هه موو پیاویکی تر نه بم به خاوه نی مالو
 مندال و دۆست و براده ریش په یدا نه که مه وه.

ته نیا یه ک شت نه بیئت که (له ده ستم چوو) ه هه تاهه تایه
 ده ستم ناکه ویتیه وه، تا نه و رۆژه ی دوا هه ناسه نه ده م و شوپم
 نه که نه وه ناوگوپ، ناسیلم له بیرناچیتیه وه، خوات له گه ل ناسیل.
 خوات له گه ل نه ی نه ونه مامه له چک سوره کهم، خوات
 له گه ل دله کهم، هیوای کامه رانی و خووش گوزه رانیت بۆ
 ده خوازم».

ههزار خۆری درهوشاوه

میژووی

چهوسانهوهی مریهم و لهیلا

ناوی کتیب: ههزار خۆری درهوشاوه

بابهت: رۆمان

نووسینی: خالد حوسینی

وه‌رگیرانی: ئازاد به‌رزنجی

سالی چاپ: 1 201

لاپه‌ره: 580

جهه ننه م چيه؟

جهه ننه م له كويه؟

جهه ننه م بو كيه؟

رؤمانی هه زار خوړی دره وشاوهی- خالد حوسینی
نه فغانی، وه لامي ته م پرسیارانه ده داته وه، که نه فغانستان
له (1959) و رابردوودا ته و جهه ننه مه بووه که باسده کړیت.

مريهم و له يلا، دوو کچ و دوو به دبه ختړين ئينساني ته م
سهر زه مينه ن بيته وهی خويان ده ستیان له م قه دهره شومه دا
هه بیت- که له چاره يان نوسراوه.

مريهم هه ميشه پيښه و ترا (حه رامزاده) نه يده زانی مانای
چيه، به لام نه هامه تيه کانی مريهم له وکاته وه ده ستیپ کړد
که زانی ته م به شيوه يه کی ناشه رعی هاتووه ته دنياوه.

مريهم ته گهرچی کچی جهليل بوو، به لام ته و هه رگيز
سئ ژنه که ی تری جهليل و نو منداله که ی تری نه ديوو که
به حساب ده بوو خوشک و برای بن، به لام نه يده زانی بو؟
(نانا) دایکی مريهم هه ميشه خه يالی قولی ده کړدنه وه
له به رامبه ر ته و سوکايه تی و غه دره ی ليکرا بوو، جهليل
به چاوړک سه يری ده کړد- که نه و کويله يه.

باوکيشی هه رزوو حاشای ليکړدو باروبنه ی خو ی
پيچايه وه- به سوار ی پاسيک بو ئيران روشت، چونکه پيوا بوو
نابرووی چووه.

نانا، ده يوت: هه نديکجار خوژگه ده خوازم باوکم ته و
غيره ته ی هه بوايه يه کيک له چه قوکانی خو ی تيز بکړدایه تا

ئابرووی خۆی بکریایه تهوه، دهشیوت: ئه و غیره تهی نه بوو
تا کارێکی ئابرومه ندانه بکات... بهرپر سیاریتی ئه و کاره بگرێته
ئه ستۆ.

ئهمانه دواي ئه وه هات که (نانا) ی کارگوزاری جه لیلی
دهوله مه ند، کاتیک سکی له جه لیل پر بوو و دواتریش حاشای
لێکردبوو و تبهووی گوايا (نانا) خۆی داوه به سه ریدا.

رۆمانی (هه زار خۆری دره وشاوه) حیکایه تی میژووی
سوکیایه تیکردنه به ژن له سه دهی بیستدا. حیکایه تی ره نج و
نازارو مهینه تی مریه م و له یلایه له ئه فغانستان، به لām ئه وه
رهوشی ژنانی سه ر ئه م زه مه نه یه که ژن تیایدا چه وساوه یه.

بۆئه وهی ئینسان هه ست به غه در بکات تاتریه کانی دلی
پینزانیت، بۆئه وهی ئینسان له مانای ژن بوون و غه درو
سوکیایه تی تیبکات- ده بی حیکایه ته کانی ئه م رۆمانه
بخوینیتته وه.

ئه م رۆمانه له وه هه زاران چیرۆکه ناچیت که رۆمانسیانه-
رۆماننوس ده ینوسیت.

له و چیرۆکانه ناچیت خوینهر بخاته ناو گومان و دوودلی،
که ئایا ئه مه هه قیقه ته- یان خه یاله؟

خالید حوسینی نوسه ر، هینده وورد ئه م سحرانه ی به ی
پیردوو، مروڤ له هه ر حالدا ناتوانی خۆی له م سوکیایه تی به ی
ژن ده رباز بکات.

من پیموایه رۆماننوسین له وه ده رچوووه ته نها رووداوێک
بگریتته وه، که زۆر جار به ره مه می زیهنیه تی نوسه ربیت.

پالەوالەکانی لە دەرەووی واقعیەو هێزاین و بکریته
سوپەرمان و به خوینەر ناشانەبن.

لەو دەرچوو قسەکان هیئەدەرمانسین، خوینەر
هەستبکات خۆزگە یەکیکبیت لەپالەوانە دروستکراوەکان-
یان پاش تپەرپوونی زەمەن رووداوەکان وەکو یادەوهریش
نەمێنەو.

نەخیر رۆمانی هەقیقی ئەوێهە لەبەردەستماندا
(هەزار خۆری درەوشاوە) دەرکریت وەکو نموونە ی رۆمانیک
سەیربکریت، کە لیوانلیووە لەهەقیقەت و بەسەرھاتی
واقیعی ژیا نی ولاتیک و ژنان و خەلکی و نەھامەتیەکان.
رۆمانیکە بۆئەوێ چەوساندنەوێ ژنان بناسی و
رووشانی شعورو کەرەمەتیان تیبگە ی و لیستاندنەوێ
ئیرادەو تواناکانیان بزانی.

بۆئەوێ تیبگە ی مانای ژن بوون چییە؟ بۆئەوێ
لەموعات و پەرچەرەسەرترین زیندەگی ئینسانی ژن
تیبگە ی لەم سەر زەمینە.

بۆئەوێ ئەوێ کە نایزانی سەبارەت بەژن و سوکایەتی
و رۆحی جوانی، جەرەزەیی ئەو بەرامبەر بەجەوری
رۆژگار، ناعەدالەتی و نایەکسانی، دلرەقی پیاوان، سیستم
و کۆمەلگە و دین و مەزھەب، حزبی ئیسلامی و ئیسلام و
نایدۆلۆژیا.

دەبی ئەم رۆمانە بخوینیتەو...؟

رەنگە لەم رۆمانەو تیبگە ی ژن بوون مانای چییە؟

ژنبوون گه وره ترين نه هامه تيبه له کومه لگه دا- يان وه کو
(نانا) ده يگوت: په نجه ي تاوانبارکړدنی پياوېش هه مېشه
رووی له ژنه.

(نانا) پېش نه وه ي ته م کاره ساته ي به سه ربېت و به ناشه رعي
سکي له جه ليل پرېت، توشي ته م نه هامه تيبه بېت،
له ته م نه پانزه سالي دا- نه وه نده ي نه مابوو شووبکات، وه کو
خوی ده لیت: خوازيښيکه ره که کورپکي لاوی تووتی فروش
بوو: دياروو نه وه يه که مجار بوو له هه موو ژيانيدا هه ستي
به خوشي کړدبوو، به لام کاتي تووشي نه وه بوو که جنوکه بچيته
له شيه وه- ئيتر کورپي تووتی فروش وازی له هاوسه رگيري نانا
هيئا، کاتيکيش تووشي کاره ساته چاوه پروان نه کراوه که ي ژيانی
هات، جه ليل کولبه يه کی به نه يتي به کوره کانی بو دروستکرد،
نانا ده لیت: نه و روژه ي مريه می بوو- روژيکبوو به ته نيا
که س نه بوو يارمه تي بدات، نه خوشک نه برا، نه مامان و
نه دراوسى...، ته نها خوی و خوی...، دوو روژ له سر نه و
زه ويه ساردو سره به ته نيا به ژانه وه ده تلېته وه، تاهو ساته ي
مريه م ديته دنياوه.

هه زار خوړی دره وشاوه به له دايکبوونی مندالیک
به پېچه وانه ي هه موو سوننه ت و به هاکانيانه وه. نه ک نابيته
مايه ي خوشبه ختي جه ليل و نانا (باوک و دايکی)
نه ک پېچه وانه ي زور له وچاوه پروانiane يه که تامه زرؤی
له دايکبوونی کورپه يه کن- تاخيزان و کومه لگه بگورپي، لانی
که م چهند که س خوشحال و به خته وه ربکات.

به پيچه وانه وه رۆماننوس زۆر زيره كانه له دايكبوونی
مريه می ته وزيفکردوو به بۆ حيكايه تيك كه له حه واوه
ده ستپيده كات. كه ژن هه رگيز له كۆمه لگه دواكه وتوووه كاندا
نه بووه ته مايه ی خوشبه ختی و ژيان و شادی و سه ربه ستی.

به لكو له رووداوی له دايكبوونی مريه مه وه پيمان ده لیت:
ئهمه يه دنياي ژن، ئهمه يه سيستمی پياوسالاری و دلره قی
پياوانيك له كۆمه لگه ناتهن دروست و دواكه وتوووه كاندا. كه ژن
نه ك هه ر ده چه وسیتته وه، به لكو سوکايه تی و قه هرو عه زاب و
لیستانده وه ی زۆربه ی مافه كانی به رجه سته ده بییت.

بگه زۆرجار ئهم سوکايه تییه له لایه ن هاوپه رگه زه كانییه وه،
واتا له لایه ن ژنانه وه به رامبه ر به ژن ده کریت، وه كو چۆن
ژنه كانی تری جه لیل به كچه ره زا قورس و ناكه سه كه ی پیاوه
به رد تاشه كه بانگیان ده كه ن، چۆن ناچاریان کردوو له بهر
سه رما جلبشوات.

تییستا جه لیل به حساب یانزه منالی هه یه، به مريه مه وه،
به لام وادیاره ته نها دلی به ده منالی خوشه...؟

ئهم پرسیاره كه نانا و مريه م وه لامه كه یان ده زانی، به لام
مريه م وایهه ستركرد جه لیلی باوكی ئهمی خوشده ویت، بۆیه
مريه م داوا ده كات جه لیل له گه ل خوی بیبات بۆ سینه ماكه ی
و لای خوشك و براكانی، بۆیه نانا ی دايکی ئهمه ده لیت:
له ناو دنيايه ك كچدا كه ده متوانی هه مبییت، خوا بۆ كچیکی
نمه ك به حه رامی وه ك تۆی دامی...؟! له پیناو تۆدا ته حه مولی
هه موو شتیكم كرد...، چۆن جه ساره ت ده كه ی به مجۆره من
به جیبه یلی، هه ی حه رامزاده...!؟

به لأم هه رگیز جه لیل نه ییردو نه ییرد، ناچار خۆی مس
 رینگای گرت بۆمانی باوکی... به لأم هه رگیز رینگای پینه درای
 جه لیل بیین و خوشک و براکانی تری چاویان پیناکه ویت...
 زۆر چاوه پینکرد له دهره وه له بهر سه رما، به لأم پنهوده بوو.
 نه وه به که مجاریوو مریه م له کوله کهی بینه دهره وه شار
 بیین، بۆلای باوکیکی دلرقی بن به زهیی بچیت... که به حساب
 باوکی بوو، به لأم هینده دلره ق و بن به زهیی، ته نانهت رینگای
 نه دا بچینه ژووره وه...، وه کو سه گیککی به ره لآ نه و شه وه
 له سه ر شه قامه که خه وت...، ته ریق بووه وه له وهی چۆن نانای
 دایکی به ته نهایی به جینه شت، وایده زانی هه موو (هه رات)
 زانیویه و ئابرووی چووه.

به داخه وه کاتیک مریه م ده که پینه وه بۆ کوله که و لای
 دایکی هه مووشت ته و او بووه (نانا) دایکی به گوریسته وه
 به شوپه بیه که وه خۆی هه لواسیوو، بۆهه میسه مریه می
 به جینه شت...، دواچار نانا یان به خاک سپارد.

(نانا) جوانترین ژنی سه رزه مین...، ده کړیت وابلین،
 ساده ترین، به رزترین، بیده نگترین و چه و ساوه ترین
 بوونه وه ری سه رزه وی...، ته نها به خاتری نه وهی له لایه ن
 پیاوینکه وه سوکایه تی پینکرا! قبولی هه موو نه وانه بیکردو
 هه رخۆشی دواپی نازایانه مرد.

نیچه ده لیت: خۆکوشتن لوتکه ی پآله وانیتی مرقفه. نانا
 نه مه یکردو خۆیکوشت. تاببیته پآله وان و ئیتر کۆتایی بیت
 به ونه هامه تی و سوکایه تییه ی کۆمه لکه و خیزان و جه لیل
 پینانده کرد.

نه گهرچی ههموو مردنيك پالنه وانيتي نيه، به لام مردني
نانا وه كو رهنگدانه وهی نهو جه ورو سته م و ناعه داله تيه بوو
كه پياوي نموونه ی وهك جه ليلي له كومه لگه دا دروست كړد بوو.
نه هامه تيه كاني مريم نه و كاته ده ستيده كات، كه نانا
مردو ژنه كاني تري جه ليل كه وتنه هوښينه وهی سيناريو ی پر
ترس.

نه و كاته ی مريمه ميان بانگ كړد گوتيان! هه واليكي خوشمان
پيه بو، خواز بښنيكه رت هاتووه.

هه رچه نده نه وهی دا يان پر شت بوو بو مريمه سه ريگرت و
مريمه می ته مه ن پانزه ساليان له ره شيدی ته مه ن چل و پيښ
سال ماره كړد، به زور به نا چاری و به زوره ملي پر به سو كايه تی
مريمه ميان دابه ره شيد، كه له ته مه نی باوكيدا بوو.

تا ئيستا گرفته كاني مريمه هه ره نه وه بوو كه كچ بوو. كه
حه رامزاده بوو؟ كه دا يكي خو يكوشت؟ كه ژنه كاني جه ليل
سو كايه تيان پي كړد؟ كه منداله كاني تري باوكی زړ خوشك و
براكاني وه كو نهو نه سه ير ده كران و نه ريزيان ليده گيرا؟

به لام ئيستا له ههموو نه وانه زه حمه ترو گرانتر- له م
رومانه دا دين و مه زه هب و مه لاو ئيسلامی سياسی و تالبيان
و حربه ئيسلاميه كانه كه رو ليكي پاسيف و نا ئينساني دژي
گه لی نه فغانستان، به تايبه تی ژنان ده گيرن.

خو نهو كار ه ساتانه ی له سه ر ده ستي نه وان توشي ژنان و
لاوان و خه لکی نه فغانستان بووه، ته نها چنراوی رووداوه كاني
هه زار خوړی دره وشاوهی نوسه ر نيه، به لكو ميژوويه کی

هينده تازيه هه موومان ئه و نه هه مهيانه مان بينى كه له سهر دهستى دين و ئه م هيژه ئيسلاميانه توشى هاتين.
مريه م و لهيلا پاله وانه كانى ئه م رۆمانه، دوو كهسى ئازاو ئازاد كه بيروپايان به دين و مه زههب و په چه و ئه و هيژه ئيسلاميانه نيه. ديالوگ و مه نه لوگى ناخى خوشياندا بى سنوور بىزارن له دهست دين و مه زههب و كوڤه پهرستى و هيژه كانى تالبيان و ئيسلامييه كان.

ئه وان هه ردوو كيان قوربانى شه رعيه تىك بوون كه دوو كچى گهنج له پياويكى چل و پينج، شهست سالى ماره دهكات و توشى سه دان نه هه مهيانه و سو كايه تى بوون...
ئه وان له سهر دهستى ئه م مه زههب و هيژانه براو باوك و دايك و ئازيزو هاوړيكانيان بوونه قوربانى شهري كوڤه پهرستانه ي شه قام و كوڤانه كان، له پيناو ده سيلات و شه رعيه تدان به خواسته كانيان.

سه ركه وتنى مريه م و لهيلا له م شوړ شه دا، به كوشتنى ره شيدىك كوڤاى ديت، كه جيا له وهى ميږديكى زالم و چه وسينه رى تاوانبارو دلره ق بووه. له هه مانكاتدا ئاماژه يه بو كوشتنى سه ركوت و داپلوسين و ديكتاتوريه ت.

ئاماژه يه بو سه ركه وتنى ژنانى ئازادىخواز له به رامبه ر دين و مه زههب و خه لكانى له خشته به رى به ناو دين و مه زههب، كه ره شيد نوينه رايه تى دهكات و داکوکی له و هيژه ئيسلاميگه رانه دهكات كه هه موو مافيكيان له ئينسان سه ندوته وه.

كوشتنى رهشيد لهسەر دهستی ژن، پهيامی حهوايه بو
ياخييون و يه کگرتنی مريهم و لهيلا، ئاماژهيه بو يه ککرتوي
ژنان و کهسانی چهوساوه. کهيهک موعانات و ئازارو
ئهشکهنجهيان ههيه، گيرۆدهی دهستی ناعه دالهتی دين و
مه زههب و کۆمه لگهی ئيسلاميه.

مريهم، له ناو پاسه کهدا که برياربوو له گه ل رهشیدی
ميرديدا پروات بو کابول، به جه لیلی باوکی کوت: من خه
خه يالم تو بوويت، نه مده زانی تو منت به مايه ی شوره یی
خۆت ده زانی، تو شهرمت ده کرد که من کچتم.

جه لیل گوتی: ديم بولات.

به لام مريهم گوتی: نا...نا، نامه وی بتبینم- نه يه يت بولام،
نامه وی هيچ هه والیکيشت بزنام.

ئه مه فه لسه فه ی ژيانه، که ئينسانه غه درکه ره کان هه ميشه
براوه ی ژيانن و ئينسانه غه درليکه ره کانیش هه ميشه دۆراوی
يه که من.

جه لیل و باوکی مريهم دۆراو، مريهم دوا جار به سه ره به رزی
مرد که شۆرشیکي به رپاکرد، ديکتاتۆريک بکوژی که زه روو ئاسا
خوين ده مژی، شۆرشیکي به رپاکرد باوکی ناچار کرد به داوای
ليبووردن.

حیکايه ته سواوه کانی ژيانی رۆژانه ی مريهم، ئه وه بوو
له گه ل رهشيد- ژن مولکی پياوه و نابی چاوی به ده ره وه بێت.
پيان ده گوت: به خوا کورتييت باشره له کچ- ده يانگوت:
حه رامزاده ی، تو کچی، تو ئافره تی،

لهيلا (ئەحمەدو نور) كەچووبوون لەگەڵ شا مەسعود، باس
لەعیشقی نێوان لهيلا و تاريق- باس لەكێشهكانی نێوان
پشتوون و ئاجيك، هەزارەو كۆزیهك.

بەداخهوه نەهامەتی ژن بەردهوامەو كاتيك پياویش
دەمری و دەكوژری، نەهامەتییهكانی بۆژنانە. كوشتنی براكانی
لهيلا- ئەحمەدو نور، لەشەری جیهادی دژی سۆفیهتییهكان
كوستیکی گەوره بوو، مردنی بەهەمان شیوهیه.

عشقی نێوان لهيلاو تاريق، هەمان پەيوەندی نێوان
جەلیل و نانا مان بێردەخاتەوه، كەسیكسیکی ناشەری تیدا
روودەدات، بەلام جیاوازی نێوانیان ئەوهیه كە تاريق تاسەر
بەوهفا دەمێنێتەوه بۆ عیشقی لهيلا، ئەو كاتەش كە سی
دلۆپ خوین لەدامینی لهيلا كەوتەسەر فەرشهكە- كەهێشتا
ژن و میرد نەبوون، تەنها عاشق بوون و هیچ کامیان هەستیان
بەترس نەکردو پاش چەند سالك لێكدابران و شوكردنی
لهيلا، بەلام عیشقی راست و پاك ئەم دووانە لەیهك ناكات
و كاتیکیش لهيلا عەزیزەي كچی دەبێ، وەكو منالی یەكەم
لە رهشید.

ئەوه كچی تاريقی یەك لاقە، كەدواتر تاريق پاش ونبوونی
جاریکی تر عەزیزەو زالمای لەباوەش دەگریتەوه، كاتيك
بەهۆی شەری ناوخۆی هیزە ئیسلامییهكانەوه، خەلکی
ئەفغانستان جێدەهێلن و تاريقیش یەكێك دەبێت لەوانە.
نەهامەتی لهيلا بەكوشتنی دایك و باوكی بەتۆپی
موجاهیدەكان بارودۆخی ئەمی خراپکرد، لهيلا خوشی
بریندار دەبێت.

به تاكتيكي رهشيد پياويك به ناوي عه بدولشه ريف له ناكاو
ديته مالي مريهم و دهيه ويټ تهو هه واله درويه به لهيلا
رپاگه يه نن كه گوايه: محهمه د تاريق و ليزاي، خوشه ويستي
لهيلا بريندار بووه و مردووه،

تهم هه واله هه رگيز بو لهيلا چاوه پروانكراو نه بوو، پاش
دايك و باوكي و هاوپريكي شتيك كه له م دنيايه دا دلي
پيخوشبوو- تاريق بوو.

تاريقيش روي، ههستي كرد تهم هه واله هه مان هه واله كه
پياويك بو كوشتني ته حمه دو نوري براي بويان هينا.

له م رومانده دا مردن سهرتاپاي رووداوه چنراوه كانبيه تي، نهك
له بهرته وهي نوسهر كه سيكي مهرگدوست بيت- نا ئاماژه يه بو
قوربانيبووني قوربانبيه كان له سهر دهستي جه للا ده كان، ماناي
زياندوستي نوسهره له چاوي قوربانبيه كانه وه، ئاماژه دانه
به زولم و زوري جه للا ده كان، به بهرده وامي، به لام دواچار
هيچ هيزيك ناتوانيټ ري له پاله واناني رومانه كه و (مريهم و
لهيلا) بگريټ. كه شورشيكي پرته قالي دژي سته م و سيستمى
سياسي و ئيسلامى و پياو و رهشيد و كومه لگه ي دواكه وتوو
به رپاده كهن.

واتا: نوسهر دهيه ويټ زياندوستي بكاته پاله وان و
مهرگدوسته كان بنيريټ بو جه هه ننه م.

رهشيد پياوي جه للا دي بيشعورو هه وه سباز، دواچار ته وهي
بو مريهمي خيزاني پيشنيار كرد، كه تاكه ريگه بوته وهي لهيلا
له ماله كهيدا بمينيته وهو نه بيته سوزاني، ده بيت لهيلاي هه ژده
سال شووبه رهشيدى (60) سال بكات و ناچار لهيلا بهمه رازي
بوو.

لهيلا پيش برينداربوونی برياريدابوو دواي چاره نووسی
خوی بکه ویت و بگاته تاریق له پاکستان و لای خوی هه وتی:
ئه حمه د و نور مردن، دایه مرد بابه مردن، تاریقیش ته و او
بوو.

خو لهيلا دهیزانی ئه وه کاریکی ئابرو به ره که شوو به ره شید
بکات و بیته هه ووی مریه م، به لام هه میسه خه یالی لای
سکه ناشه رعیه که ی بوو له تاریق، ئه وه ی پی له هه موو شتیک
لایگرنگر بوو، بویه ئه وشه وه ی که لهيلا چه قوکه ی له ژیر
سه ریدا شارد هه وه- تاره شید خه وت و په نجه ی خوی بری و
رووی سووری خوی خسته سه ر دوشه که که ی، که له گه ل
ره شید خه وت بوون... که هیشتا ئه و سکی به تاریق هه بوو.

دواي ماوه یه که لهيلا هه والی ئه وه ی دابه ره شید که سکی
هه یه و ئه م هه واله ره شیدی دلخو شکرد. له ولاشه وه کیشه ی
نیوان مریه م و لهيلا گه وره تر ده بی- تائه و کاته ی مریه م
ده لیت: لهيلا تو قه حبه ی... دزی، کاتیکیش لهيلا کچه که ی
بوو عه زیزه، ره شید چاوه ری کوری ده کرد- بویه هیچ
خوشحال نه بوو به کچه که ی لهيلا.

ورده ورده ره شید گومان ده کات له په یوه ندی رابردووی
تاریق و لهيلا، به لام هیچی ده ستنا که ویت تاسه ره نجام
ئه و په یوه ندییه نه یینییه ئاشکرا ده بیت و به مه رگی ره شید
کو تایدیت.

سالی (1994) هه رسیکیان بریاریاندا رابکه ن (مریه م و
لهيلا و عه زیزه) ره شید جیهیلن.

جیټه‌یشتنی ره‌شید، واتا: ده‌سته‌ل‌گرتن له‌میردو
سو‌کایه‌تییه‌کانی و سته‌م و حو‌کمی ئی‌سلامیه‌کان، نازاری
ده‌رچوون له‌ودیلیه‌تی و سو‌کایه‌تییه، به‌لام دواتر له‌لایه‌ن به‌ناو
مو‌جاهیده‌کانه‌وه ده‌گیرین و ده‌درینه‌وه ده‌ست ره‌شید، چه‌ند
روژ ده‌یان‌خاته‌ژیر لیدان و زیندانه‌وه.

دوای ئەمه له‌یلا کو‌ریکی ده‌بی و مریه‌م ده‌یه‌وی به‌دوای
باوکیدا بگه‌ریت، به‌لام بی‌نا‌کام ده‌بی‌ت و جه‌ورو سته‌می تالی‌بان
ده‌گاته‌لو‌تکه .

لیره‌وه ده‌رگا‌کان له‌سه‌ر له‌یلا ده‌کرینه‌وه به‌تاریقی
خۆشه‌ویستی (25) سالی شاد ده‌بی‌ته‌وه. روژیک که تاریق
تامه‌زرۆی بینینی له‌یلای خۆشه‌ویستی ده‌بی‌ت، پاش ئەو هه‌موو
ساله ره‌شید پی‌یده‌زانی و ده‌که‌وی‌ته لیدانی مریه‌م و له‌یلا-
به‌شیوه‌یه‌کی ترسناک.

تاریق به‌ له‌یلای وتبوو، من ده‌زانم میرد‌ت هه‌یه‌و من‌الت
هه‌یه، به‌لام چه‌زنا‌که‌م قه‌ت جی‌تبه‌یلم.

ئهو شه‌وه‌ی که ره‌شید دوا‌کاری خۆی کرد و چه‌ند توانی
سو‌کایه‌تی به‌ له‌یلا کرد به‌ده‌ستی مریه‌م و به‌ پیداکیشانی دوو
بیل به‌سه‌ریدا کو‌تای به‌ ژیا‌نی هات...

دواتریش مریه‌م خۆی ته‌سلیمی پۆلیسه‌کانی تالی‌بان کرد،
به‌لام مریه‌م وتی « ئەوه یه‌که‌مین جاره له‌ ژیا‌ندا خۆی به‌ریاری
چاره‌نوسی خۆی بدات » ئیتر ره‌شید بوو به‌ رابردوو.

له‌یلاو تاریق و عه‌زیزه و زالمای به‌ریاریاندا به‌رۆن بۆ‌پاکستان،
به‌لام به‌بن مریه‌م، ئیتر هه‌رگیز و هه‌رگیز مریه‌میان نه‌بینیه‌وه.

پاش چەند سال تالپان کوتایهات و هەرچواریان بریاراندا
بگهړنه وه نه فغانستان.

له یلا دهیه ویت چاره نوی مه لا فه یزوللا و باوکی مریه م
بزانی، به لام نه وانش مردوون.

قسه یه ك هه یه ده لیت: میژووی ژن میژووی
چه وسانه وه یه تی: نه م رۆمانه باس له میژووی چه وسانه وه ی
ژن ده کات، به لام باس له وهش ده کات نه راستی نه عیشق.
نه وه فاو سۆزو داهاتوو نامرن و جاویدانین.

باس له وه ده کات چۆن یه که م یاخیوون له سهر
ده ستی حه وا له به رامبه ر خوادا به رپاکرا، لیره ش ژن ده بیته
چاره نوی داهاتووی ولایتک- پاش سه دان نه هامه تی.

له م رۆمانه دا که هاوړیم نازاد به رزنجی له ئینگلیزه وه
وه ریگی راوه، رۆمانی (هه زار خوری دره وشاوه) ی خالید
حوسینی، هه سته ده که ی شوین کوردستانه. سه رده م سه رده می
به عسه و ساتیک سه رده می شه ری ناوخوی کوردستان و
حوکمی هیزه ئیسلامیه کانه له هه له بجه، سه رده میش
کوشتنی مه ابادو جوانه و دوعاو...، کوردستانه.

ره نگه به رزنجی هه ر مه به ستی وه رگی راوی ده قیک نه بیت-
نه وه نده ی له شعوری خوشیدا هه ست به نزیکی رووداو و
شوین و که س و کاره کته ره کان ده کات- له نیوان نه فغانستان
و کوردستان و پیاوani ئیره و نه وی، قوربانیاوی وه ك له یلاو
مریه م له وی و کچ و ژنani ئیره.

كەسەدان ژن و كچى كوردى وا قوربانيمان هەيه
لەسەردەستى جەللادەكان و سەدان پالەوانى وەك لەيلو
مريەممان هەيه، كەخەم و عىشق و نەهامەتییەكانیان
نەيكردوونەتە پالەوانى رۆمانیكى وەك هەزار خۆرى
درەوشاوه.

لەيلا قوتویەك وەردەگریت لەكوپەكەى فەیزوللا كەسى
شتى تیاىە بۆ مریەمى بەجیھێشتوو، (نامەيەك. كیسەيەك
كاسییتیكى فیدیویى)

نامەكە بەدەستوخەتى جەلیل لە (13 مەى 1987)
نوسراوه، باس لەو دەكات زردایكى مریەم (ئەفسون) و
(نیلوفەرى خوشكى و فەرهادى براى) كوژراون. خەون
بەتۆو دەبینم. من وەك باوك شایستەى تۆ نەبووم...، واباشە
میراتییەكەى خۆت بۆ دابنیم...، من تا لەژیاندا بووم باوكیكى
باش نەبووم بۆتۆ -

ئیمزا: باوكى ناشایستەت
جەلیل

ئىستا زالمای تەمەنى شەش سألە. عەزیزە دە سألە
ئاهەنگى یادى لەدايكبوونیان دەگیرن، تارىق لە رێكخراویكى
فەرەنسى كاردەكات، لەیلاش لەهەتیوخانەيەك كاردەكات -
وەكو مامۆستا...

بەداخەو مریەم لەلایەن تالیبانە كۆنەپەرستەكانەو
لەسیدارەدراو كۆتایی بەژیانی هات. بەدنیایەك خۆزگەو

ناره زوو و هیواوه که هه موو ژیا نی پر بوو له کاره سات و
نه هه مته تی و سه رگه ردانی... به لام سه ربه رزانه ژیا و مرد،
بو هه می شه مریه م و مریه مه کان لای تیمه له کوردستان و لای
خه لکی نه فغانستان زیندوون.

له یلا سکی هه یه و وابر یاره منالی سییه می بییت و ده لیت:
نه گهر کچ بوو ناوی ده نیم مریه م، نه گهر کور بوو، هه ریه که
له تاریق و عه زیزه و زالمای ناو تکیان دوزیوه ته وه.

بوونی منالی سییه می له یلا مانای سه رده میکی نوئی و
دنیا یه کی نوئی و پاکو ژیا نه وه ی ژن و کو مه لگه و مرو قایه تییه،
مانای سه رله نوئی هه زار ژنی دره و شاو هیه ی له میژووی
مرو قایه تی.

له یلا لی ره دا هه وایه کی تره بو به گژدا چونه وه ی ئاده م و
به رپا کردنی شو رشیکی تر، که پره له یا خیبوون و له داب و
ته قالیده سونه تییه کان و دین و مه زهه ب.

له یلا، نهوونه ی نه وکچه پیشمه رگه یه ی کوردستانی ئیران
(به یان) ه که میژووی چه و سانه وه ی ژنی کورده.
له یلا نهوونه ی شو رشی ژنه.

ههزار مال له خهون و ترس

میژووی تراژیدیای کۆمۆنیستەکان و ئیسلامییەکان

ناوی کتیب: ههزار مال له خهون و ترس

بابهت: رۆمان

نوسەر: عهتیق رهحیمی

وه‌رگیترانی له ئینگلیزیه‌وه: ئازاد به‌رزنجی

سالی چاپ: 2012

لاپه‌ره: 195

ههزار مال له خهون و ترس، رۆمانی عهتیق رهحیمی
نوسه‌ری ئه‌فغانی، یه‌کیکی تره له رۆمانه ده‌گمه‌نه‌کانی،
رهحیمی له‌م رۆمانه‌شدا باس له نه‌هامه‌تییه‌کانی خه‌لکی
ئه‌فغانستان ده‌کات، که چۆن هه‌میشه‌ گیرۆده‌بوون به‌ده‌ست
سیستمه‌ سیاسیه‌کانیانه‌وه، هه‌ر له سه‌رده‌می حکومی
نه‌جیوللا و یه‌کیتی سوڤیه‌ت و چ له‌سه‌رده‌می تالیبانی
ئیسلامیدا.

هه‌زار مال له‌خهون و ترس، چه‌وساندنه‌وه‌ی نوینه‌رانی
کۆمه‌لگه‌ی ئه‌فغانستانه، دایک و خوشکی فه‌ره‌اد، عینایه‌ت و
مه‌هناز ئه‌و که‌سانه‌ن که‌بونه‌ت قوربانی.

له‌م رۆمانه‌دا سوننه‌ت و خورافیات، مه‌زه‌ب ره‌نگدانه‌وه‌ی
به‌رچاوی هه‌یه و نوسه‌ر ده‌یه‌وێت ب‌لێت: له‌سایه‌ی رژیمة
یه‌ک له‌ دوای یه‌که‌کان کۆمه‌لگه‌ هه‌میشه‌ گیرۆده‌ی سوننه‌ت
و ته‌قلیده‌کانه.

ناوه‌پۆکی نامه‌یه‌ک که‌ تیدا نوسراوه «ئه‌گه‌ر من رانه‌په‌رم،
تۆ رانه‌په‌ریت، ئه‌و رانه‌په‌ریت، ئه‌ی کێ سواری دایکی
میلله‌ت بێت» ئه‌مه‌ ئه‌و نامه‌یه‌ که‌ ئه‌م دوو دێره‌ی تیدا
نوسراوه و فه‌ره‌ادی له‌سه‌ر ده‌ستگیرده‌کریت، ئه‌فسه‌ره‌که‌
پێی ده‌لێت «فه‌رمانده‌ ده‌چیت سواری خوشکه‌که‌ت بێت»
ئێتر ئه‌و شه‌وه‌ مه‌هناز و یه‌حیا، فه‌ره‌اد که‌ جێبێکی
سه‌ربازی فرییداوه، هه‌لیانگرتیه‌وه‌و به‌نه‌ینی بردیانه‌ مالی
خۆیان.

مه‌هناز وتی، ئه‌وه‌ هه‌ر تۆنیت به‌ ده‌ست شه‌قی
ئه‌م حکومه‌ته‌وه‌ ده‌نالینیت، به‌لکو منیش سالتیک له‌وبه‌ر
مێرده‌که‌میان فریادیه‌ زیندان و پاشان پێیان وتم له‌ سێداره
دراوه‌...!

ئەم رۆمانە غونەى جە وروستەمى حكومه تى نە جىبوللاى
 بەناو كۆمۇنىستىيە، نەگەر مۆمۇنىستەكان بەنەزەرى
 فریادرسى ئىنسانەكانن، بەلام غوونەى ئەم سیستەمە
 كۆمۇنىستانە بەداخەوہ كەمە، چونكە باشتىن غوونەیان
 ستالین و سیستەمە كۆمۇنىستەكەى بوون، كاسترۆ و
 سیستەمەكەى نە جىبوللا و حكومه تەكەى، بەلام واقىعتىن
 غوونەى ئەم سیستەمە سەركوتكەرانە ئەم رۆمانەى عەتىقى
 رەحىمىيە لەپال رۆمانەكانى خالىدى حوسىنى، كە ھەردووكیان
 لەناوہ پۆكدا قسە لەسەر دوو سیستىمى حكومرانى تۆتالىتار
 و جىنايەتكار دەكەن. حكومه تى كۆمۇنىستى نە جىبوللا و
 تالىبان ھەردووكیان ئىنسان دەكەنە قوربانى، ژنان و مندالان
 بوونتە گىرۆدەى ئەم دوو سیستەمە

پولى چەرخى ئەو زىندانىيەى، كە ھەموو تاوانەكانى
 رژیمةكەى نە جىبوللاى تىدا ئەنجامداوہ.

عینایەت ناچارە ولات جىبھىلئیت، براكەى لە زىندان
 لەسىدارەدرا، مىردەكەى مەھناز كوژراو فەرھاد توشى ئەم
 گىرۋە بوو.

ھەركام لەمانە بى ھىچ ھۆكارىك رووبەرووى مەرگ
 دەبوونەوہ.

كۆمۇنىستە ناشرىنەكانى كۆمەلگەى ئەفغانى و ئىسلامىيە
 تىرۆرىستەكانى ئەفغان و تالىبان دوو دیوى يەك دراون، كە
 تەنھا و تەنھا قەتل و عامى خەلكى ئەفغانستانیان كىردووە.
 ئەویان لەژىرناوى كۆمۇنىزم و ئەمىشیان لەژىرناوى ئىسلامدا،
 بەلام ھەردووكیان جگە لە جىنايەت و سوکایەتى و بى مافى
 ھىچى تریان بو خەلك پى نەبوو.

ئەو دروشمەي كە سى خىزانى لەسەر گىرغۇدە دەين
حىكايەتى ئەم رۆمانەيە.

كۆمۇنىستەكان ئەم دروشمەيان بەكار دەهتتە:

«ئەگەر من رانەپەرم

ئەگەر تۆ رانەپەرىت

ئەگەر ئەو رانەپەرىت

ئەي كى لەناو جەرگەي ئەم تارىكىدە چارەك
دەبگىر سىنىت»

دروشمىكى درۆزنانە، بۆ لەخشتەبردنى خەلكى، بەلام بۆ
بەدپەيتانى مەرامە سىياسىيەكانيان

لەبەرامبەردا فەرھاد و عىنايەت و خەلكى ئەفغانىستان
دروشمەكەيان ئاوا لى كردبوو.

«ئەگەر من رانەپەرم

ئەگەر تۆ رانەپەرىت

ئەگەر ئەو رانەپەرىت

ئەي كى دايكى ئەم مىللەتە بگىت»

سەرئەنجام توشى ئەو ھەموو كىشە گىرغۇ دەين، پاش
ئەوئەي ئەم دروشمە، عىنايەت و فەرھاد توشى دەردەسەرى
دەكات، عىنايەت، ئاوارە دەبىت، فەرھادىش دەكەونتە ماشى
مەھنازەو،

پاش ئەوئەي مەھناز مالى فەرھاد دەدۆزىتەو دايكى بە
فەرشتىكى گرانبەھا قاچاخچىك رازى دەكات فەرھادى بۆ ئەو
دەو سەورى پاكىستان بىات، دايكى فەرھاد دەئىت» كۆپم تۆ
ئەم كە خانەكەمان فروشت من و فەرىد و پەروانەش دىن

تا ټو شهوې قاجاخچیه که، فهرهاد له فهرشه که وه
ده پیچې بو پاکستان.

پاش ټوې فهرهاد ده گاته پاکستان تیده گات و ده لیت
«لیره ده یانه ویت جه ستهت بکوژن، له ویش روحته ده کوژن»
تالیان و کوښیسته کان بو فهرهاد و خه لکی ټه فغانستان
هیچ نین جگه له نه هامه تی.

ټم رومانه «هه زار مال له خه ون و ترسدا، گیرانه وې
حیکایه تیکه، که میژووی نه هامه تی خه لکی ټه فغانستان».
فهرهاد که پالوانی سهره کی رومانه که یه. هیچ کاری نیه
جگه له وې خویندکاری کی زانکویه.

به وې روداو کی ساده و ساکاره وه، که عینایه تی هاوړی
و گالته دروشمی کوښیسته کان ده کات، ناچار له زانکو
وازدینیت و تا شه ویک به سهرخو شې ده که ونه ده وریه کی
کوښیسته کان و ژیانیان ده کریته جه هه ننه م،

ټیر ټو شه وه مه هناز که میړده که ی کوژراوه، له گهل
یه حیای کوری ده ژی، فهرهاد ده شاریته وه تا دواچار دایکی
فهرهاد قاجاخچیه ک رازی ده کات فهرهادی بو تا ټه ویدیو
سنوری پاکستان ببات، له فهرشیکې ده پیچیت و ده گاته ژیر
ده ستی ده سه لاتی تالیان و توشی هه مان کیشه و گرفت
ده بیت.

رومانه که به تاریکی ده ستیډه کات و به تاریکی کوتابی
دیت.

رومانه که، باس له دوو سیستمی سیاسی توتالیتار ده کات،
که ژیانی خه لکی ټه فغانستان ده هاری و ناچاری ده ربه ده ری
و ژیانی تاراوکه یان ده کات.

هەورە سپییەكەى جەنگیزخان- يان ئىعدامىك لەسارۆزىك

منداللىكى زۆل- يان بونەوهرىكى زادهى عەشق

«عشق و خوشەويستى و دووكەس و سىپرېوونى
ژنەكەيى و شۆرشگىرى پياويك، چارەنوسەكەى مردن و
مەرگ و ئىعدامە، ئەم رۆمانە بەسەرھاتى واقىعى سەردەمى
دوو دىكتاتورە»

ناوی کتیب: هه وره سپیه که ی جهنگیزخان- یان
 ئیعدامیک له سارۆزیک
 بابەت: رۆمان
 نووسەر: جهنگیز ئیتماتۆف
 وهگێترانی له ئینگلیزییه وه: توفیق عهبدول
 ژماره ی لاپه ره (169)

به ئیئنداوه، هه موو ئه و کتیبانه ی «جهنگیز ئیتماتۆف
 » که ده کرینه کوردی، له ریگای خویندنه وه یه کی ساده وه
 به خیرایی به خوینهری بناسینم و ئه مه ش سییه مین کاری منه
 سه باره ت به ئیتماتۆف، هوکاری ئه مه ش ته نها خو شه ویستیمه
 بو نوسینه کانی ئیتماتۆف، که زور له واقعی کۆمه لگه ی
 کوردستانه وه نزیکن.

«که لیان پرسى: مروّف له کاتیکدا مه ترسی له سه ر
 ژیا نه تی، بو واز له ئاره زوو ه کانی نا هیئت.
 ئه یتما تۆف ده ئیت «له گه ل ئه و هه موو پێشکه وتن و
 گۆرانکاریانه ی به سه ر جیهاندا دیت، مروّف هه ر به مروّفی
 ده مینیتته وه»

رۆمانی «هه وره سپیه که ی جهنگیزخان- یان ئیعدامیک
 له سارۆزیک» له ساده ترین پیناسه دا «سه رکه وتنی شوړشی
 عه شقه به سه ر ده سه لات و دیکتاتۆریه تدا»
 کات، سه رده می هوکمی تۆتالیتاری جهنگیزخانه، دلدارى
 عه شق و خو شه ویستی یاساغ و قه ده غه یه،

بهلام چونكه نىكاو ترپهكانى دلى عاشق له برپيارهكانى
سته مى دهسهلات بههيزتربوون، تا له وكتهدا به عه شقى
كچىك پرسىار دروستده بىټ.

هاورپكانيان چه نديجار هه ردوولا له نه نجامى هم عه شقه
ناگدارده كه نه وه كه چهند مه ترسيداره، تا كام هه روا ده بى كه
چاوه پروانده كرا، عه شق و خوشه ويستى هم دوو كه سه چوڼ
به شيوه يه كى دلته زين كوټايدىټ.

(بو نه وه له داىكبووین، نه فسانه يه ك بكهين به چيروكىكى
واقيعى) نه مه جوانترين قسه ي (نه بو تاليب كوټيبايف) بوو
له زينداندا كردى، نه بوتاليب، له كونجى زيندان توندكرا بوو به
تومه تى خيانه ت له ولاته كه ي.

دهشتى ساروژيك، دهشتىكى پان وبه رينه له وياپانه دا
خانويه كى بچووك په نجه ره كه ي تا به يانى له چاوه پروانيدا
ده بري سكتته وه.

زه ريفه ي ژنى نه بوتاليب و دوو منداله كه ي كه له گه ل
زړه ي هه ر شه مه نده فهرىك چاوپكيان له دهره وه ده برى و
چاوه پروانى نه بوتاليب بوون، كه هيچ شتىك له سه ر چاره نوسى
نه بوو

بهلام به پيلانىك كه (تانسيقبايف) دايرشتبوو نه بوتاليب
له كونجى زيندانىك ناخيندرا بوو، تيشكى گلوپيكي به هيز له
چاوه كانى ده داو خه ريكبوو ميشكى بته قيت.
يه كيك له پاسه وانه كانى زيندانه كه ده لىټ: تانسيقبايف،
لاشه كه تى ناوټ، به لكو خوټى به زيندوى ده وټ.

به لَام نازاريك كه ويژداني داگرتبوو، بيري ژن و منداله كاني ده كړدو هه مېشه له زيندانه وه خه يالي سهر سهر يري بو خوي دروسته كړد، كه گه پراوه ته وه ماله وه و له ناو ژن و منداله كه يدايه.

(نيرميك وداول) ي كوري و (زه ريفه) ي ژني بو نه و به نرخ ترين شتيك بوون.

به لَام خه يالي كوشتني دايك و باوكي هه مېشه نه فسانه ي (نيعدميك له ساروژيك) ي بيرده خاته وه.

نه بو تاليب له هه ولى گه پرانه وه ي بو لاي ژن و منداله كه ي بوو، تانسقبايقيش له هه ولى چيني پيلانيك بوو كه گوايه په يوه ندي له گه ل موخابه راتي به ريتانياو يوگسلافيا هه بووه و له هه ولى جيبه جيكردي كاريكي نايدولو ژيانه ي تيكده رانه دا بووه- له ناو ريزه كاني هه نديك له دانېشتواني ناوچه ي كازاخستان.

نهمه واقعي ژيانه، هه مېشه كه ساني بووده له له سهر حسابي كه سه شوږشگيره كان ده ژين، نهمه ش ريك به سهر بايقدا ده سه پيټ، كه چهنده سال بوو له پله ي رائديدا مابوه وه. شوباتي (1953) بو (بايف) زور به نرخ بوو، كه كه سيكي وه كو نه بو تاليب كړدو ته نيچيرو ده يه ويټ پيدا سهر كه ويټ. رژيمي تو تاليتاري ستالين، چهنده ان كه سي وادروسته كات، سهره نكيكي بي ئابرو خه لكې چه واشه بركات و له ميواندارييه كدا، به دهنكي بهرز هاوار بركات «دوستان و خوشه ويستان، من كه به لشفه ييه كي نه به زم، په روه ردگارم لاهيچ نييه، نيمه سهره ريكي ترمان هه يه كه ستالينه و نيمه له دواي نه وين»

«هەر كەسك دژى تيمە بىربىكاتهو رزگارى نابيت،
هەر كەس دژى ئاسايشى نەتەوھىيى بيت، خۆمان دەزانين چى
لیدەكەين»

دژى ھەموو ئەوانەين دژى شۆرشى پڕۆلتىاريان،
خاكەكەمان لە دوژمنە ئايدۆلۆجىيەكائمان لەتوندپروە نەتەو
خوازە بۆرجوازەكان پاكدەكەينەو.

ھىنانەوھى نموونەى ئەم قسانەى پلەدارىكى ستالينىزم
بۆئەوھىە بزائى سىستىمى ستالين لەژىر ناوى سۆسياليزم و
شۆرشى پڕۆلتارىدا چۆن رىي كردو.

ئەم رۆمانە ھەرچەندە، باس لە سەردەمى ستالين و زولم
و زۆرى ئەم سىستىمە دەكات، بەلام واقعىكە ھەموو تاكىكى
عيراقى و بەتايبەتى كورد لەسەر دەستى بەعس و بەعسىزم
بينويەتى.

زيندانەكانى بەعس و رائدو موقەدەم و موخابەراتى
بەعس، ھەميشە بە ھەزارانى وەكو بايقى تىدابوو.

بەھەزاران راپۆرت لەسەر پيشمەرگەى كوردستان و خيزان
و كەس و كاريان دەنوسرا، بەخاترى چەند ھەزار دىنارىك، بۆيە
رووداوھەكانى ئەم رۆمانە بەخوينەرى كورد نامۆ نيين.

ھىچ كام لە پىگەو جىگەو جوگرافياو شوينەكانى نامۆنين،
ھىچ كام لە كارەكتەرەكانى وەكو ئەبوتالىبى شۆرشگىر «تيتو»
و بايف، نامۆنين و ھىچ جياوازيەكيش لە نتيوان ئەو دوو
سىستىمە تۆتاليارەى ستالين و بەعسا نىيە.

ستالینه کان و پیاوه کانی له وکاته دا له ژیر په رده ی شیو عید و
و پرۆلیتاریا و سوسیالیزم دا هه زاران که سیان گوشت و هه زاران
که سیان به دژایه تی بو ئیدی ولوجیا که یان به نه ته وه خوازو
ناسیونالیست خسته زیندان و ئیعدا مکرد، هه میسه ده یانوت،
دروشمان «لیدانی دوژمنان و بهرزکردنه وه ی وره ی جه ماوه ری
که له که مان بیت».

نهم سیستمه کتومت سیستمی سیاسی به عسه له
کورستاندا.

هه ردوولا هه زاران دوژمنی وه هیمان بو خویان
دروسته کرد بو چه واشه کردنی خه لک.

له به شیکى ترى رۆمانه که دا که نوسهر به نه نقه ست
گریداوه، ده مانگیریتته وه بو سه رده می جه نگیزخان تا
کاره ساتیکمان بو بگپرتته وه که له سه رده می نهم دیکتاتورده دا
روویداوه، به لام کاره ساتیک، ته نها مروقه کان ده بنه قوربانى،
به لام له راستیدا شوپشیکه له ناو سیستمیکى دیکتاتوریدا،
نه ویش شوپشى عه شقى «ئیردین و دوگو لانگ» ه که له ناو
جه هه نه می شه پرى جه نگیزخاندا دژى بریاره که ی نه و
ده وه ستن به مشیوه یه.

«سوپا که ی جه نگیزخان هینده ریگای بریوه شه و
له باوه شى تاریکیدا خه وتوو، ته نها چه ند پاسه وانیک به ناو
سوپا خه وتوو که دا ده سورانه وه، نه وه ش تاکه به لگه بوو
که به شه ویش ژیان به رده وامه و به هه مان توندوتیژی رۆژ
به ریوه ده چیت، ته نها سى پاسه وان بیدران، کاتیک نه رکه که یان

تەواوکرد ئىردىنەى سەرکردەى سەد لە چادرىك نزيكبوو
كە خوڭشەويستەكەى تىيدا بوو.

ئەم عەشق و سەردانە نەينەيەى ئىردىنە بۆلەى
دوگۆلانگى خوڭشەويستى، لەكاتىكدايە كە بىر ياردراو «نابى
هېچ ژن و پياوڭ بەيەكەو، بنون، نابى هېچ ئافرەتتىك سەك
بكات و منالى بىيت، بۆ ئەوەى هەموو پياوكان بەخەساو
لە خزمەتى جەنگىزخاندا بن»

- ئىردىنە لە ئالتونى پرسى، دوگۆلانگ وەزەى چۆنە؟
- ئالتون وتى: خەمت نەبى بى گرفت منداڵەكەى بوو
نەجاتى بوو.

- كاتىك ئىردىنە چوونەو چادىرەكەو، دوگۆلانگ وەلامى
دايەو «ئىردىنە من و كۆرەكە لىرەين...، ئەو كۆرەى تەنھا
سى رۆژە لەدايكبوو.

- ئىردىنە، وتى «منداڵەكە زۆر ھارە ئەو مەمكە
دەگرىت، زۆر لەخۆت ئەچىت.

لەبەرئەوەى عەشق و خوڭشەويستى پلەوپايەى گەرەترە لە
بىر يارەكانى جەنگىزخان و دىكتاتورەكان، بۆيە شەو دىالوگى
نىوان ئەو دوو عاشقە بەردەوام دەيىت و بۆ پىلاننىك كە
سەرەپاى ياخييونى ئەوان لەدژى بىر يارەكەى جەنگىزخان و
شكاندننى ئەو بىر يارەو خستەوەى منداڵنىك كە سزاكەى ئىعدامە.
ئىستا دەيانەوئىت ھەرچوارىيان لەدەست جەنگىزخان
رابەكن، تا شۆرشى عەشق بگەينە سەر كەوتن.

شۆرشىك كه له مه ترسيدياه...!

له م گهرمه ي مه ترسييه دا له ناو چادره كه دا ئيردينه ده لىت:
دوگولانگ، سامناكترين شت كه لىي ده ترسم، ئه وه نيه له
شه ريكا سهر دابنيم، به لكو ئه وه يه ئاره زو خو شه ويستم
ليد ابيري و لىي بيه ري بم ...

هه ردوو كيان خه ريكي دارشتنى پيلانيكن بو را كردن.
-دوگولانگى ئالاچن ده لىت: هه لاتن له ده ست خوا ئاسانتره
له هه لاتن له ده ست خاقان و جه نگيز خان، به لام مردن له گه ل
تو دا به خه لات ده زانم.

ئه وان پيان وابوو «هه لاتن به ده سته ينانه وه ي سهر به ستييه»
بيگومان ئه و رسته يه چه نده بچوكه، به لام زور گه وره يه،
به و پيه ي ئه وان ده يانه وي ت له و سهر بازگه يه ده رچن كه تيدا
ديلكراون و ئازاد بن (وه ختيك ئازادى زيندانى ده كري ت مرو ف
خاوه نى هيج نيه).

ئىستا پيلانى هه لاتنه كه خه ريكه ده چنري ت، ئيردينه
ده لىت: ئالتون سبه ي شه و تو زي ك دواى نيوه شه و ده بى
ئاماده بن ده رده چين، واتا تو و دوگولانگ و مناله كه له
گاليسكه يه كدا و منيش به سوارى ديم.

ئالتون كه له چياكانى چين به ديل گيرابوو، چه ندين ساله
هه تا پروكاو بوو هه ركاره كهر بووه له كاروانه كانى جه نگيز خان.
به لام مه سه له كه ئاشكرا ده بيت و به جه نگيز خان
ده لين «ژنيك له كاروانه كاندا مندالى بووه...» ئه م هه واله
«خيستىگول» به خاقانى وت و شته كه ئاشكرا بوو و زانرا ئه و
ژنه ئه و كه سه يه كه ئالاكان ده چنري ت.

ئىستى بىر ياردىرا، سزايەك ئىيە چكە لە مردن، سزا لە پىشاۋى
 گوۋى رايە ئىدا، چەككە ھاوتايەكى ئىيە بۇ زانكردنى دەسلەتلى
 ئاك بەسەر كۆمە ئىدا، ئەمە دواين بۇچوونى جەنگىزخان بوو
 ئەم كارەساتە چەندە بۇ جەنگىزخان ناخۇشبوو.
 مەسلەيەكى زۆر لەوۋە ناخۇشتى بىرخستەو، ئەوۋى كە
 كالى خۇي يەككە لە ئەندامان خىلى (مىركىت) (بۆرتە)
 ى شۇخ و شەنگى ژىيان فراندبوو لە مانكى ھەنگوئىدا تا
 دواتر نازادى كرد، ھەر ئەوۋەش واىكرد ھەمىشە ئىۋجىن دزى
 مىركىتە كان بوو، كەسىش ئەيدەزانى بۇچى...!

دواين چارەنوۋشى دوگۇلانگ پىسارگىردن بوو لەوۋى كە
 چۇن كەس ئەيزانى ئەم ژنە سكى ھەيە...؟

كات بۆتە ئىوۋەشەو، ئىردىنە دەيەوئىت خۇي ئامادەبكات
 دەرچىن...! بەلام كاتىك ئىردىنە نىزىكبووۋە سوارەكان
 دوگۇلانگيان لە چادىرەكەي دەھىنانە دەرەوۋە دەستگىريان كرد.
 ئىستا ھەموو لايەك ئامادەكراون بۇ ئىعدامى ئەو
 ئالاچنە داوتىن پىسەي گوايە لەكاتى شالاۋەكەدا مىندائىكى
 لىخستۈتەو، جەنگىزخان بىرى كىردەوۋە خۇ ئەتوانى رەحم
 بەم ژنە بكات، بەلام وتى: ئەمە ھىچ چاكەبەكى بۇ پاشەرۇز
 تىانييە، ھەموو سۆزو دلنەرمىيەك ھەمىشە لە كۆتايىدا
 بەزىيان ئەكەۋىتەوۋە دەسلەت لاواز ئەبىت و خەلكىش
 لاسارتىر دەبن.

بەلام ئەوۋى بەلاۋە گىزگىبوو بزانى دۇسنى ئەم ئالاچنە
 كىيە.

دهسته ی نيعدام چاوه پړې بوون، به لّام پرسياړی نه وه هات
که نایا نه م ژنه نه م زو له ی له کن بووه؟ له باخه لی کیدا
نوستووه؟

نه مه له کاتیکدا بوو ئیردینه له ناو خه لکه دا چاوی بریووه
دوگولانگ، له نا کاو له ناو ریزی جه نگاوه ره کان ده نگیك
به رزبووه هاواریکرد «من باوکی نه و منالهم، نه وه کورمه،
ناوی کونانه و دایکی ناوی دوگولانگه و منیش ئیردینه ی
سه رکرده ی سه دم».

ئیردینه به په له گه یشته لای خوشه ویسته که ی و باوه شی
پیدا کرد، ئالقه یه کی قه ناره که یان کرده ملی سه رکرده ی
سه ده که و نه لقه که ی تریش بو ملی دوگولانگ، به مشیوه یه
هه ردو وکیان ئیعدام کران.

ئیدی جه نگیزخان وتی: نه وه نده به سه، سزا که ئامانجی
خوی هینایه دی.

پاش رویشتنی سوپاکه له و بیابانه چوله دا ته نها ئالتونی
کاره که رو کونانی کوره هوت روژه که مابوون و ناچار ملی
ریگیان گرته بهر.

ئیدی بو جاریکی تر په له هه وره سپیه که ی، که به رده وام
به سه رسه ری جه نگیزخانه وه بوو، نه بینراو تیاچوو نه ماوه و
هه وره که پشتی کرده خاقان.

ئیر تیگه یشتن که ناسمان رووی لی وه رگیپراو ناتوانی زیاتر
بپروات، بویه خوی گه رایه وه بو ئوردوس، تا له وی بمریت و له
شوینیکدا بنیژریت که س نه زانیت.

بەمشىۋەيە ئىعدامىڭ لەسارۋىزىك روۋىدا كە
ھەمىشە مېژوو باسىدەكات، لەبەرئەۋەي بە ناھەق دوو
عاشق ئىعدامكران، تەنھاو تەنھا لەبەرئەۋەي يەككران
خۆشەۋىست، چىنايەتتىك خۇلقا مەۋفائەتى شەرم دەكان
ناۋى جەنگىزخان و ھاۋشىۋەكانى بېنىت.

لە بەشىكى تىرى رۇمانەكەدا ئىتماتۇق، زۆر زىرەكانە
دېتەۋەسەر باسى زىندانىكردنى ئەبوو تالىب.

ئەبو تالىب ئىستا لە ناۋەراستى شوباتى (1953)دا
لەناۋ شەمەندەفەرئىك كە بە دەشتى سارۋىزىكدا دەپروات لە
يەككىك لەفارگۆنە بى ژمارەكاندا زىندانىيە، دەيانەۋىت تالىب
لەگەل ئەو بەناۋ تاۋانبارە ۋەھمىيانەي كە دروستيانكردوۋە،
روبەرۋوبكەنەۋە- بەتۆمەتى ھاۋكارى تىتۇ و يۈگسلاۋيا.

بەلام لەژىر دەسەلاتى دىكتاتورىكى ترو لەژىر ئابدۇلۇزىي
بەناۋ سۆسىاليزمدا.

نوسەر زۆر زىرەكانە ئەو رۇمانەي دارشتوۋە دوو
رووداۋى زۆر سامناك كە بە مەرگى دوو باوك و دايكىك بى
سەرپەنايى ژنىك و سى منداڭ كۆتايى دىت، بەلام لەدوو
زەمەن و مېژوۋى جياۋازدا، بەلام لەروۋى جوگرافىيەۋە لەبەك
شۈيندا، بەلام بەدوۋ تۆمەتى جياۋاز، يەككىيان بەتۆمەتى
عەشق و خۆشەۋىستى، دوۋەمىيان بەتۆمەتى شۈرەشكىپرو
نىشتەمانپەرۋەرى و لە بەرامبەر دىكتاتورىيەتەدا، بەلام
ھەردوۋىكىيان يەك ئاكامى رەش كە مەرگە چارەنوۋسىيە.

هېشتا نه وه کان زیندون بو بهرده وامي شوړشی عه شق
و شوړشگيری، ټیستا تهنه نارووی ته بو تالیب له ژياندا
نه وه په جاريکی تر چاوی به ژن و مندا له کانی بکه ویت، تهنه
ده یو یست دوو کوره که ی (نیرمیک وداول) و (زه ریفه) ی ژنی
له په نجه رهی شه مه نده فهره که وه ببینیت، له وه زیاتر هیچی
له ژياندا نه ده ویست.

به لام نه و خو ی ده یزانی، پیاوړکی بی ده سه لاتی وه کو
خو ی ناتوانی هیچ بکات و دوا چاره نوو سیش مردنه و
دهربازوونی نییه، نه و نیچیریکه له ده ستی تانسیقبايف،
نیدی ژيان مانایه کی نه ماوه بو نه و.

شه مه نده فهره که هه رده پروات، به لام چاره نووسی نه بوتالیب
بی هوده په، تهنه نه بینینی ژن و مندا له که ش هینده بی
هوده په، نه بوتالیب ده یوت « نازانم تاوانی من چیه » به لام
هه رگیزاو هه رگیز دیفاعی له خو ی نه کردووه که نه و بی تاوانه.
به لام نه و باشد ه زانیت نیعدامه که ی ساروژیک چه نده بی
تاوان بو، نه و نه م تاوانه ی خوشی به هه مانشیوه په...، باشیش
ده یزانی چاره نووسی خو ی له چاره نووسی نیردینه و دوگو لانگ
باشتر نابی و سه رگه ردانی مندا له کانیشی هه مان سه رگه ردانی
کونانی هه وت روژه ده ییت.

به لام ده بی هه موومان نه و واقعه بزانی، که ژيان له سایه ی
جه نگیزخان و ستالین و سه دام حسین، که هه موومان
به واقعی و به عه مه لی بینو مانه په ک شته و چاره نووسی
نېنسانه کان و عه شق و خوشه ویستی و شوړشگيری تهنه او

تهنها مردن و مهرگ و چاره‌په‌شییه، میژوو نیشانیدا ده‌بن
ئهم سته‌م و ستمکارییه کوتایی بی‌ت و جه‌نگیزخان ته‌خت و
تاراجی فه‌وتاو ستالین شکستی خواردو سه‌دام حسینی‌ش له
قه‌فه‌سی زینداندایه.

پاسه‌وانه‌که‌ی تانسیق‌بایف و ئه‌فسه‌ره‌که‌ خۆیانکرد
به‌ژووردو هاواریانکرد.

- گيراوی ژماره (98) مرد- واتا ئه‌بو تالیب.

- چۆن بۆچی...؟

- قوربان خۆی خۆی فریدایه ژیر شه‌مه‌نده‌فه‌ریک و
مردوو.

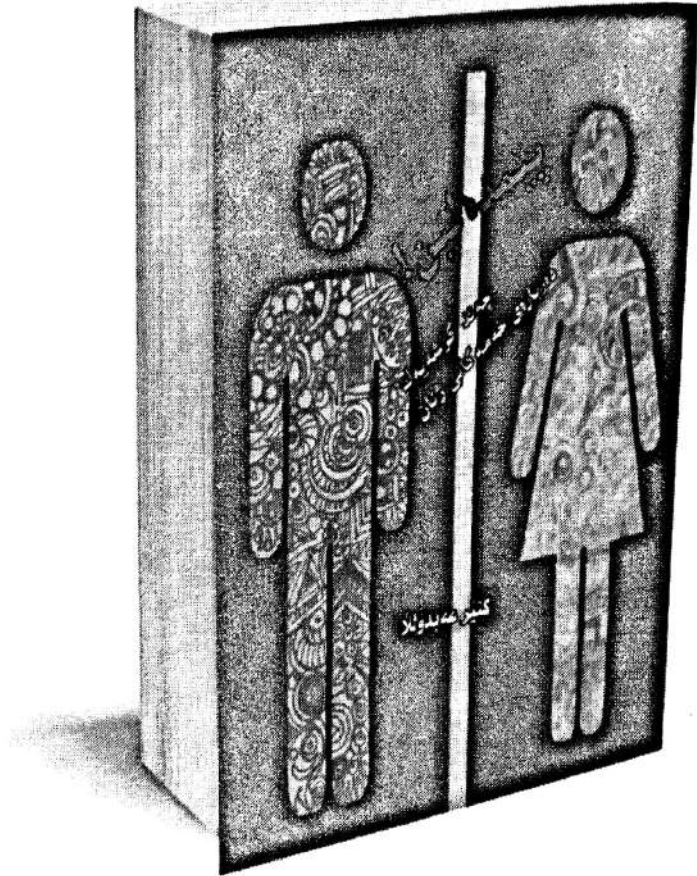
- به‌لێ ئه‌بو تالیب مردوو.

* ده‌بی جاریکی تر ده‌ستخۆشی له وه‌رگێری به‌توانا
«توفیق عه‌بدول» بکه‌م که‌ پاش «نه‌ونه‌نامه له‌چک سوره‌که»
ی ئه‌یتما تۆف به‌ره‌مه‌میکی تری ئهم نوسه‌ره گه‌وره‌یه‌ی
کارا‌خستان و شوره‌وی کۆنی پیناساندین.

ئهمه به‌ره‌مه‌می ده‌زگای سه‌رده‌م یه‌کیکه له به‌ره‌مه‌مه
باشه‌کانی ئهم ده‌زگایه، به‌لام ئه‌وه‌ی به‌لای منه‌وه گرنکه
شتیکه ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که دووکه‌س به‌ج‌دی له‌هه‌ولێ
وه‌رگێرانی کاره‌کانی «جه‌نگیز ئه‌یتما تۆف» دان ئه‌وانیش
(توفیق عه‌بدول و جه‌وه‌هر کرمانج) ی هاو‌پێمن که‌ کاریکی
باشه‌که‌ن و خۆیان به‌م کارانه‌ی ئه‌یتما تۆفه‌وه خه‌ریک
ده‌که‌ن، که له‌ناو پرۆسه‌ی وه‌رگێرانی کوردیدا ئهم فۆرمی
کارکردنه که‌مه.

پیمدهلین!

(42) چیرۆکی ژنان و چهوساندنه وهیان له لایهن پیاوانه وه

ناوی کتیب: پیم دهلین
نووسەر: کئیر عه بدوللا
بابهت: ستونی روژنامه نووسی سه بارهت به چهوسانه وهی
ژنان

کنیر عهبدوللا به کیکه له و کچه روژنامه نوسانه ی سه بارهت به داکوکی له مه سه له کانی ژنان و مافه کانیاں له پیشه وهی بزوتته وهی ژنان و داکوکیکاری سه سه ختی نه وان بووه. نامیلکه ی «پیمده لاین» تازه ترین کتیی خاتوو کنیره، سه بارهت به رهنج و نازارو مهینه تییه کانی ژنانی کوردستان، که تاتیستا به پروای من، کهم لیکۆلینه وه کهم به دوا دا چون و ته نانهت کهم کتیی کوردیش هینده کاریگه رانه په ی به و هه موو مهینه تییه ی ژنان بردوووه.

کتی خان له پیشه کی کتبه که دا ده لیت «نهم گوشانه وروژاندنی کیشه هه نوکه ییه کانی نه مروی ژنان و خستنه وهی دیالوگی زیاتره ده رباره یان، چونکه بونه ته موته که و هه ره شه له ژبانی سه دان و هه زاران ژن ده که ن...»

کۆمه لگه ی کوردستان تاتیستاش به شیکه له سیستمیکی فیودالی و سوننه تی و به شیکی زوری لایه نه نیگه تیقه کانی نهم سوننه ته ش، بهر ژنان ده که ویت، قوربانی به کهم و سه ر سه خستی کۆمه لگه هه ر نه وانن.

وه کو ستونه کانی خاتوو کنیر ده لاین «نه و ژنانه تاتیستا به ده ست ده یان کیشه و گرفتی روژانه وه له ناو خیزان و کۆمه لگه و شه قامه کانی کوردستان ده نالینن، وه ک خوّم قبولم بکه» هه رچه نده ستوتیکی ساده یه، به لام پره له واقعی تالی ژنان له که لا هاره سه ره کانیاں، ته نها ده یانه ویت وه کو خو یان قبولیان بکه ن، بویه نوسه ر ده لیت «بوونی جیاوازییه کان مانای ده وله مه ند کردنی هاوسه ریگری و به کتر ته واو کردنی ژن و میرده»

هه ست به نا تارامی ده کهم «کۆمه لگه ی کوردستان به شیک له تاکه کانی هینده نا هوشیارن، تاتیستاش له ناو پاس و

بازار و شوینه گشتیه کان، ژنان و کچان هه راسان ده کهن و ده ستیان بو ده بن و تانه و جوین و سوکایه تیان پیده کهن، دوایان ده کهن، ته نانه ت کچان و ژنان ناتوانن ئیواران بکه ونه درهنگ و له بازار بمینه وه- یان سواری تاکسی بن، له ترسی پیاوان و کهسانی بی شعور.

له کاتیکدا له شاریکی وه کو تاران- یان دیمه شق و بهیروت، کچان تا کاتژمیر یه کی شهو، به ته نیا له سهر کوچهو شه قام و پارک و بازاره کانن و که سیش سوکایه تیان پیناکات. نه و راستیه هوشاری تاکی نه و ولاتانه نیشاندات، به لام ده بیت نه وهش بلین به حکومت و ده زگاکانی پولیسی هه ریمیش بیتاوان نین له وهی که ناتوانن بنه پری نه دیاردهیه بکه ن.

نه ستونهش خه میکی تری ژنانه له کوردستان، نه گهرچی سادهیه، به لام هه ر ئینسانیک دوو روژ بجیته بازاره کانی هه ولیرو سلیمانی هه ست بهم دیارده قیزونه ده کات.

«ده گمه ن هه ست به ره چه تبوون ده کهم، دانپیانانی ژنیکه له گه لا هاوسه ره کهی هه رچه نده کاریکی ساده و مافیکی سروشتی هه ر ژنیکه، نه م داوایه له میرده کهی بکات، به لام له کو مه لگه ی کوردستان نه م دانپیانانه بو ژنان زورجار به سوک سهیر کردنیانه که مافیکی ئاساییه، نه وهش به شیکی دیسان په یوهسته به ناهوشیاری تاک، نه بوونی په روه ردهیه کی هاوچه رخ، وه کو چوون ماموستایان تائیستاش نه و به شهی له کتیه کان باس له سیکس و نه ندانه کانی زاوژی ده کات. ته رکی ده کهن، له کاتیکدا له ولاتیکی وه کو ئیران سه دان کتیبی له سهر چاپکراوه.

«رهم له خوم ده بینه وه» ستونگی لره یاس له و ژاله
ده کات، که گیرۆده ی هینالی ژنی دوو ههم بوون له لایه ن
میرده کانیا نه وه، که نابلی دیارده یه کی قیزه ونه و نالیستاش
یاسا ناتوانی ریگری لیبکات، هه رچه نده په زله مان یاسایه کی
له و باره یه وه هه یه، به لام ئهم گرفته چاره سه رنه کراوه و
به شیکی زوری ژنان به ده ستیه وه ده نالیت.

«به د گومانم له میرده کهم» «خوشه ویستی میرده کهم
لاوا بووه» «میرده کهم درۆم له گه لا ده کات» سنی دانیانالی
سنی ژنه به ده ست میرده کانیا نه وه.

داتا کانی کوردستان راستی ئهم سنی دانیان ده سه ملین،
که هه ر به هو ی ئه و گرفتانه وه یه ئاماری جیا بوونه وه ی ئیوان
ژن و میرده کان رووه و هه لکشان ده چیت، بێگومان ژنالیش
به رپرسن، به لام بوچی پیاوان ئه لقه ناکه نه ده ست؟ بوچی
درۆ له گه لا هاوسه ره کانیا ن ده که ن؟ بێگومان کاریگه ری
نیگه تیفی ده بییت له سه ر ره وش ی خیزان و هاوسه ریان.

«میرده کهم ئاماده ی گفتوگو نییه» «میرده کهم خیانه ئهم
لیده کات» دوو ده ردی تری ژنان، ئه گه رچی هه ردوولا له م
مه سه له دا تاوانبارن، به لام هه موو ئه و فاکته رانه، چکه له
شکستی هاوسه رگیری ئاکامی کی تری نییه.

«میرده کهم لیم ده دات» چه ند سه خته ژیا نی ئیوان دوو
مرو ف، کاتیک په نا بو لیدانی ژن ده بریت، ئه مه گرفتیکه
زۆربه ی ژنان به ده ستیه وه ده نالین.

«میرده کهم پیمده لیت دایکی کچان» پیشتی با سمکرد که
کۆمه لگه ی کوردستان چه نده سوننه تی و ته قلیدییه.

تا نه و پاده یه ی «کچ» بوون عه یبه یه و منیش ده زانم
ئه و ژناله ی که کوپیان نابیت، روژانه چ خه فه ت و عه زاب

دەچىزىن بەدەست مىردو خەسەو كەردەك و خىزم و ناسپاۋدود.
چ شەرمە كىچ بوون غەيب بىت سوكاپەتى بە ژىن بىكرىت
لەسەر شى و دەھا، لەكاتىكدا خودى مىردەكەى باشدەزانىت
كە لەدەسەلاتى ژاندا نىيە، پەيودەستە بە ھۆكارى بۇماۋەپى
و فسيۇلۇژى.

«خەسوم بۇدەتە كىشەى نىوانمان» پەيودەندى خەسەو و
بووك، تانەم ساتەش ھىچ ناساپى نىيە و بىكرە زۆر پىر كىرۈگرتە،
لەبەرتەۋەى كۆمەلگەى كوردستان ئالۋزەو بارودۇخى
تابوورى خىزانەكانىش خراپە، زۆر جار دەبى ھەموۋان پىنگەۋە
بىز و ئەۋەش سەرەتاي كىرگەتەكانە، خۇ زۆر جار پىنچەۋانەكەش
راستە و خەسەو دەردەدلىيەتى لەدەست بووكەكەى.

«دەپەۋىت كارى لەشفرۋىشم پىنىكات» راستە ژاننىكى زۆر
توۋشى ئەم دياردە ناشىرىنە بوون، بە ھۆكارى جۇراۋجۇر،
بەلام ھاندانى ژىنىك لەلايەن مىردەكەيەۋە، ئەۋەپەردى
سوكاپەتپە بە پرۇسەى ھاۋسەركىرى و لىكپشانەۋە، خىزان
و سوكاپەتى بەژىن.

نامىلكەكەى خاتوو كىنر عەبدوللا «پىمدەلەين» ۋەكو و تەم
چەندە سادەپە، بەلام سەد لەسەد پەنجەى خستوۋەتەسەر
زۆربەى كىرگەتەكانى ژان و پرۇسەى ھاۋسەركىرى، كە پىنويستە
ھەموۋ پىاۋان بىخويننەۋە.

دەبى لە تىستادا، ئەم كىشانە بخرىنە بەر باسو
بزوتنەۋەپەكى فىنمىستى بۇ بەرپى بخرىت، تاكەكانى
كۆمەلگە ھۆشيار بىكرىنەۋە.

دەستخۇشى لە خاتوو كىنر عەبدوللا بۇ ئەۋ نەركە گىرنگەى
پەى پىردوۋەو سوپاسى بۇ رۇژنامەى ناسۆ و يەكىتى ژان.

یەكەمین تەریە عاشقانه‌كانی دڵم

(57) نامە ی فروغ فروخزاد
بۆ شاپوری هاوسەری

(ئەگەر نە گریامایە دەخنكام، هیچ شتێك قەرەبووی تەنیایی
رۆحم ناكاته‌وه
لە دەفرێکی خالی دەچم و لە گۆماوێكەندا بەدوای نامە ی
گەوهەردا دەگەرێم)
(نامە ی فروغ بۆ شاپور پاش جیابوونە‌وه)

ناوی کتیب: یه که مین ترپه عاشقانه کانی دلم (نامه کانی
فروغ فروخزادی شاعیر بۆ په روئز شاپوری هاوسه ری)
بابهت: نامه ی نه ده بی
نووسهر: کامی، شاپور، عومران سه لاح
وه رگيرانی له فارسییه وه: ره ئوف بیگهر د و شهیدا سه لاح
سالی چاپ: 2005
لاپه ره: 236

*ئه و سى نامه یه له ناو کتیبه که وه وه رگيردراون.
من ده پرسم ده بی چ سحرک له پشت ئه همیه ت و
گرنگی ئه م کتیبه و نامه کانی فروغه وه هه بیته، که ئه سلهن
خهریکه ئه م فورم و نامه نویسنه ئه سه ریکی نامینیت و
ته له فون مه سچ و ئیمیل و فاکس، سحری نهینى و مانه وه ی
نامه عاشقانه کانیان تا راده یه کی زور بی کاریگهر کردوه.
رهنگه به شیکی نهینى ئه و سحره، عه شقیکی جاویدانی
بوو بیت، به تاییه تی ده گمه نه و زوریش ده گمه نه له کو مه لگه ی
خوره لاتیدا له پاش جیابوونه وه ی ژن و پیاوئک، رایه له یه کی
په یوه ندی بمینیت بۆ عه شق و خوشه ویستی، ته نانه ت
بۆ هاوړیه تیش له کاتیکدا له ناو بونیادی خیزانیشدا ئه م
عه شقه ده ستناکه ویت که (فروغ) بۆ (شاپور) ی هاوسه ری
لیجیابووه ی ده ربړیوه.

گهر ئه وه ش بزانیین مومکین نییه یه کیک له نامه کان
درؤبیت- یان به درؤ نووسرابن، ئه وه ش به و ده ليله ده سه لمینم
که فروغ خوی ده لیت: هه رگیز نا کریت ناوه رۆکی شیعیک و

ناخی ئېنسافە كە (شاعىرە كە) لېڭجوداين، گەر واپوو بېگومان
راست نېيە و درۆيە كى گەرەيە.

سەد دەرسەد ئەم دېرەي سەرەو پېدە چىت رۆسى فروغ
لەناو نامە كانىدا ھەمىشە نامادە بىيان ھە بىت. لە كاتىكدا وەكو
نووسەرى كىتەبە كە دەلىت: ئەم نامانە ھەندىكىشان پاش
جىابوونەو ھى (فروغ و شاپور) نوسرائون.

بېگومان ئەم نامانە زۆريان لە ژىر ترس و لەرزىكى
عاشقانەدا نوسرائون و پېدە چىت توشى زۆر دەردەسەرى
بووبىت، ئەو ھەش شاراوە نېيە كە (سىحرى گەرەيى عەشق لە
نەينىيە كانىدايە، وەكو بەختىار عەلى دەلى: ھەندىك نەينى
ناوترىن، ھەندىك نەينى دەتكورن..!

بەلام پېناچىت كەمترىن نەينى مابىت لای فروغ، تەنھا
ئەو ھەش كە فروغ دەكوژىت نەينىيە كانى ژيانە، بۆيە دەلىت:
كاتىك دەبىنم دەتوانم سەرچاو ھى ئاسەوارىك بىم و بوونىكى
پووچم نېيە، كاتىك ھەستەدە كەم بەشتىكەو ھەستراومەتەو ھە
زۆرم خۆش دەوئىت، ئەوكاتە ھەست بە ژيان دەكەم.

عەشقى ئەزەلى فروغ بۆ شاپور ھىندە قوولە ھەمىشە
وايلېكردو ھە فروغ لە نووسىنى ھەرنامە يە كدا چەندىن و ھە
جوان و پەخشان و شاعىرانە بنووسىت و بلىت: ئەو ھونەرە
بۆ دۆزەخ، كە بىەوئىت مەن لە تۆ بكات، مەن ھونەرم بى بوولى
تۆ ناوئىت.

دەلىت: ھەزدەكەم ئەو ھەندە بچووك بىمەو ھىندە
بالندە يەك، ئەوكات بفرم و بىم بۆلای تۆ!
يەكىكى تر لە جاويدانى نامە كانى فروغ رەنگە ئەو ھە بىت

هەميشە ھەولیداو ھەترادىسيۆن و دابوونەرىتە تەقلىدى
و سوننەتییەکان دەربازىيەت و بچىتەو ھەگژ ئەو عادات و
نەرىتە کۆنانەدا- ديارە وايشىکردوو.

فروغ لە خىزانەكەى جياوازتر و تەنانەت لە زۆر روو ھەو
لەو سەردەمەدا پيش كۆمەلگەكەشى بکەوئیت.

ئەو خۆى دەلييت: من چەندەم ھەز بەو ھەيە بە
پىچەوانەى بريارو نەرىت ياساو باو ھەرى خەلکىيەو، رەفتار
بکەم.

من ھەميشە بىر لەو ھەكەمەو ھەكەمەو ھەچوئىكە دەلييت
ھەنگاوئىك لە ئاستى شتە ئاسايەكان بلىندتر بنيم، من ئەم
ژيانە ماندو ھەرو پرکووت و بەندەم خوشناوئیت!

گەر لە خەباتى سياسى لەكارى نەيئيدا ناوى نەيئى بۆ
ئاشكرا نەبوونى شانەكانى رىكخستن بييت، كە ھەميشە
بەشيكە لە كولتورى ئيران و ولاتانى تر، لە عيشقىشدا
دەكرىت ھەمان شۆرش بەرپابكرىت، بەلام لەژىر ئەو ناو
نەيئى و فۆرمە عاشقانەدا، كە فروغ پيشنيارى دەكات بۆ
شاپور تا عەشقەكەيان ئاشكرا نەبييت، بۆيە لە نامەيەكدا
دەلييت: شاپور وەلامى نامەكەم بە ناو نيشانى مالى خويمان
مەنووسە، چونكە منداڵەكان وەرى دەگرن و دەيكەنەو
لەسەر زەرفەكە - نيشانەى (x) دابنن.

عەشقى فروغ بۆ شاپور ھيئەدە گەورەيە، ئەو شەو ھەي كە
فروغ خەرىكى نوسىنى نامەكەيە بۆ شاپور، چراكەى لەژىر
دەست دەردىنن، بەلام فروغ دەست لە نوسىنى نامەكە
ھەلناگرىت، لەتارىكىدا تەواوى دەكات.

روانىيىكى پر لە سۆزى تۆ، يەك دەست گوشىنى تۆ،

ماچیکى تۆ. بەسە بۆ ئەوئەى لە ھەموو شەپەتەى ھەموو
بکات، من بەوانە پێدەگەنم کە بەخەنەوئەرى لە پەل و ھەو
دەبێننەوئە دەیانەوئە پێدەن بەروومدا.

تەنھا نیکایەکی شاپورو ماچیکى، حیکایەتەى ئەوئە
دەخولقینیت، ھەموو ئەو نیازانەى کە پەدەر لە شاپور
دینەپیشى بەتالەدەگاتەوئە، لای فروغ عەشقى شاپور
خۆشەوئەستى خەونبێنن نایندەو کەورەى شاپور، عەشقى
سوریالییە، تارادەى سەروى پەرستەن، ھىچ نیازىک نەبە پەوانە
بیتىزى بکات، ھىچ ئەلتەرناتىفنىک نەبە بۆ ئەم عەشقى فروغ
بۆ شاپور، بێگومان ئەوئەى کە ناگرتىکى لەناخى فروغ
جۆشداوئە شورشیکى بەرپاکردوئە، بەتەنھا فروغ نەبە، بەئەو
عەشقى شاپورو چاکەکەى ئەوئە خودى فروغیشە دانەو
راستىیەدا دەنیت، بۆیە لە نامەيەکدا بۆى دەنوئیت: من تۆم
زۆر خۆشەوئە، نەک لەبەرئەوئەى ھاوکاریم دەگەیت، نەک
لەبەرئەوئەى چاوت لیمە، نەک لەبەرئەوئەى پارەم دەدەیت
نا پەرۆز، لەبەرئەوئەى لەوئە گەیشتووم تۆ چاکیت و گەس
ناتوانیت کەورەى رۆحى تۆى ھەبیت.

عەشقى فروغ بۆ شاپور لە تەمەنى (16) سالییەوئە
دەستپێکەردو ئیلھامىکى کەورەى لە ژبانی فروغدا
لێکەوتەوئە، خودى فروغیش دان بەو راستىیەدا دەنیت،
کە شاپور چەندە کەسێکى خۆشەوئەست بووئە بۆى و چ
کاریگەرەىکى لەسەرى ھەبووئە، تەنانت کە لە تەمەنى
(21) سالییدا لێکجودابوونەوئە، سەرەپایى ئەوئەى فروغ لە
نامەيەکدا بۆى دەنوئیت: من بەم بێست و بەک سالی
تەمەغەوئە بە ئەندازەى ژنیکى (60-70) سالی پیربووم.
ھەر لە نامەيەکى تردا دەنیت: داخ کە ئێر ناتوانم درۆ

له گه لا خۆم بکه، من زۆر ته نیام نه مړو، له ئاوینه ته ماشای
خۆم کرد، وا ورده ورده له سیمای خۆم ده ترسم، ئایا من
نهو فروغه ی جارنم؟ نهو فروغه که له به یانییه وه تا شهو
به رامبه ر به ئاوینه ده وه ستام و خۆم به هه زار جوړ ده گۆری
و دلشتم پتی خوشبوو.

ده نو سیت: تۆ ده زانیت که من بیجگه له تۆ که سی ترم
نییه، بن له وهی هیو اردارم روژنیک له روژان بتوانم قه ره بووی
بکه مه وه، چاوه ری نامهی تۆم، ئاره زووم خوشبه خیتیه،
خۆشم ده ویت، ماچت ده کهم.

نامه گانی بهر له ژبانی هاوسه ری

ریگا ناده م سوکایه تی به خوا که م (په روژن) بکریت
ته نها له ما وهی که متر له سی مانگدا، بهر له ژبانی
هاوسه ری فروغ (17) نامه ی دورودریژ بو شاپور ده نیریت.
میژووی نامه کان زۆر له یه که وه نزیکن، ناوه پوکی نامه کان
هیته ناگرین ناخی ئینسان ده هه ژنیت، وشه گانی ناوی پرن
له ته لیسمی ته ویناوی و عه شقی جاویدانی، که له وه ده چیت
هه ر کامیان له پاش خه یال و نه ندیشه و گریانیک زۆر
نووسرا بن.

نامه کان نامه ی ساده و ئاسایی نین، له نیوان دوو عاشقدا،
نامه کان نامه ی دل داری نیوان کوپو کچیک نین، به لکو
خه یال فراوانی فروغ و عه شقی ته به دی بو شاپور وایکردوه
نامه کان بینه په خشانیک میوونه یی و دیکو میتنیک میژووی
بو نه وهی، که فروغ چه نده تامه زرۆی عه شقی شاپورو
پینگه یشتنی بووه.

شه وانه به ده م خه یالی شاپوره وه، روژی کردوته وه

هه مېشه گه راوه، بۆ دۆزینه وهی جوانترین مرواریه کانی دلی
 ده ریا تا له دوو تووی نامه کانیدا له ئیخه ی شاپوری بدات.
 نه و هه رگیز له نووسینی نامه کانی و قولی ناویان،
 بیتاقت نابیت، وشه کانی (په روژ گیان، خوشه و بېست)
 نه وهش ده لاله ته که عه شق لای فروغ له و په پیدایه که نیر
 هه رچی ناخی خویه تی، خستویه ته دوو تووی نامه کانییه وه،
 رهنگه فروغ هه مان هه ستی نه حلام مستغانمی هه بیت که له
 رۆمانی (ژاکره جسد) دا ده لای: تو له ناو هه موو نویسنه کاند،
 جوانترینیان بوویت.

نه مه هه قیقه ته و خودی فروغیش دانی پیداده نیت و له
 یه کیک له نامه کاند ده لیت: له به یانییه وه تائیتستا سه رقالی بینه و
 به رده ی شه ری ماله وه م، نه وهنده گریاوم، که هیشتا چاوانم
 ده کزیته وه، په روژ ره خنهم لیده گرن که بۆچی هینده نامه ت
 بۆ ده نووسم، چرا که یان بردم ئیتستا چی بکه م، پاش شه رتکی
 سه خت و دژوار، پاشماوه ی نامه که ت بۆ ده نووسم، نه ویش
 له تاریکیدا- تا ده لیت: په روژ گیان گه ر نه م شتانه بۆ تو نه بی
 نه ی بۆ کتی بنووسم، کت ئاماده یه گوئ له م هه موو سکالایانه
 بگریت، چ که سیک به سته ملیکراو و بی تاوانم ده زانیت؟
 به مشیویه نه وهی که فروغ دلی پتی بکریته وه و بتوانیت

وره ی پیبیه خشیت بۆ ئاینده بۆی بژی و به ئومیده وه لی
 پروانی، به قیبله گای خوی بزانتیت و هه ست بکات نه و
 له پیناو نه ودا دروستبووه، بۆیه ده بیت هه موو تالی و
 ناخوشیه کانیش قبولبکات و ئاساییه و زۆریش ساده یه که هه ر
 له پیناوی نه ویشدا ده بی به ریت.

باوک و دایک و خوشک و براکانی جگه له (پوران) ی
 خوشکی، زۆر بۆی خراپوون، به شیویه ک که فروغ ده لیت:

ههستا کهم هیچ کهس منی بویت لهم مانهدا. هیچ کهس دلی
به من بسویت و به ئه رکی خۆی هه ئسیت. جگه له پوراتی
خوشکم. به لکو ههرچی هه ئده ستیت. ههر خۆپه سه ندو
زۆری و زالم. هه میسه له پیلاندا دژی من. ته نانه ت
نه سه ر ونبوونی مقه ستیک به ک سه عات پرسیارو هینان و
بردنیان له گه ل کردووم. مه گه ر من مقه سه کهم شاردۆته وه.
یان فروشتومه. من خۆم مقه ستم هه یه. به لام فایده ی چی
هیرشیان کرده سه رم و دۆلابه که یان شکاندم.

توانا کانی فروغ ههر له وکاته وه هه ستییده کریت. که چ
توانایه کی له راده به ده ری هه بوو له ته مه نی (17) سالییه وه.
هه رنه وه ش وایکرد له میژووی ئه ده بی و شیعرى نوێ ئیراندا.
وه کو ئه ستیره یه کی گه شاوه و دیار سه یربکری و خودی
نامه کانی شی بو شاپور ئه و راستیه ده سه لمیتیت.

فه لسه فه یه ک له ژبانی نوسه راندا هه یه. که پنده چیت بو
فروغیش راستیت.

«همنگوای کاتی له دنیا تیکه یشته که زانی ده ریا چیه.
ئه لیبرتۆ مۆرافیاش که په ی به ئاره زوو برد. هه لاجیش ئه و
روژه ی خوا. هنری میلیریش که له سیکس و بو دلیر که له
نه فردت و هه له کردن تیکه یشته. به لام پنده چیت».

فروغیش وه کو (سلفا دۆر دالی) ئه وکاته له عه شق و
خۆشه ویستی و ژبان تیکه یشته. که سه ره پای هه ژاری و
نه بوونی. به لام شاپوری هه لباردو هه زاران جار شاپوری
قبولکردو خۆی به قوربانی کرد. سه رنه نجام ئه وه ی مایه وه
نامه کانی فروغ بوو. وه کو سامانیکی گه وره بو ئه ده ب و
شیعرو عشق و گه وره یی خودی فروغ.

به لām هه رگيز پیناچیت، فروغ، ههستی کردیت، روژیک
نامه کانی ده بنه سه رویردی زمانی گشت نوسهران و شاعیران
و عاشقان، وه کو سه رمایه یه کی رو شنبیری و مه عریفی گه وره
سه یریانده کریت.

ئه وه هه رگيز نه یزانی، ئه وه جورتهت و عشقه پاک و گه وره یه ی
که هانیدا ئه م نامانه بنووسیت، شاکاریک ده خولقییت و
له ئیستادا به چهند زمان ده خویندریته وه، ته نها شتیک که
بو فروغ مایه وه، گه وره یی بوو که هه رگيز هیچ عاشقیک وا
راستگوییانه نه دواوه و عشقستانی نه خولقاندوه.

بیگومان رهنگه ئه وه ش دیریک بیت له دیره کانی ناو
نامه کانی فروغ، که دواتر میژوو ناشکرای بکات، وه کو
چون (فان کوخ) له کاتی خویدا به براهی وت: روژیک دی،
تابلوکانم له نرخه ژیا نی خو م زیاتر بکه ن!

بیگومان هه ر وا ده رچوو، بو یه ده رته نجام نامه کانی
فروغیش هه رته وه یه، که پوران و کامیار لئی به هه ره مه ند بوون
و ئه وه روژه یه که نامه کانی فروغ، به قه ده ر عشقه که ی نرخیان
هه یه.

گه ر مرو ف دیقه ت بدات، له یه که مین نامه ی فروغ
بو شاپووردا، ده لئ: رازیم ... رازیم، دیاره مه به ستی
هاوسه رگرییه و له نامه ی دووه مدا بو ی ده نو سیت (نومیدی
ته واوم هه یه، که تو ده بیته هی من) بو خو م هه می شه داوای
یارمه تی له خوا ده که م، توش هه ر وابه، له سیته مین نامه دا،
دلی گه وره ی فروغ هی نده به کوله بو مه عشوقه که ی، ته نها
له به رته وه ی نه چوته لای فروغ، داوای لی بوردن له شاپور
ده کات)

نەمەش گەورەیی فروغ دەسەلمیڤیت بۆ شاپور.
 بەلام لە وەلامی یەك نامەى شاپوردا بۆ فروغ دەنووسیت:
 تۆ بە كچىكى بەنرخ دەزانم، بەلام بۆچونىكى باشم بەرامبەر
 بە رەگەزى مینە نییە، من نىوان ئەو خوشەوئىستىيەى كە تۆ
 بە من دەلئیت و من بە تۆى دەلئیم، زۆر دەبینم.
 كەچى فروغ ئەم قسانەى شاپور ناكاتە بیانوو، تەنانەت
 لىشیان دلگران نابیت، ئەووەشى بەوپیيەى (برستى سۆز،
 هەستىكى هیندە سامناك و بەسوئیە، تا بەشیوئەیهك
 لەشیوئەكان لەناوت دەبات، بەردەوام لە ناخیشەو
 داندەوئەشینیڤیت)

برستى سۆزى فروغ بۆ شاپور، بەشیوئەیهكە، لە وەلامى
 ئەو دلرەقیەى شاپوردا دەلئیت: شاپور پیم دەلئین دەبى
 فەرامۆشەبکەم ناتوانم، من بۆیە زیندوم تەنیا بۆ ئەوئەى
 لەگەلا تۆدا بژیم.

گەورەیی فروغ لەم دیرەدا دەردەكەوئیت كە بە
 شاپور دەلئیت: داىكت نەفرەتى لىكردوئیت كە من بیڤیت،
 لەبەرئەوئەى تۆ (8) سألە كچىكت خوشدەوئیت، ماوئەیهك
 لەمەوبەر داویانە بەشوو، ئیستا جیابوونەتەوئە، چاوئەرى
 دەكات تۆ بیهینیڤیت، ئەگەر چى من بپرواناكەم چیت ئاسەوارىك
 لە عشقى رابردوو لەدلى تۆدا مابیت، گەر وانیه تۆ دەتوانى
 لای ئەو كچە بەختەوئەربیت، بەلام دلنیا بە كە نرخی ئەم
 فەرامۆشكردنە گیانى منە، لەبەرئەوئەى كاتى دەمرم، ئەوسا تۆ
 دەتوانیت بەراستى بپروا بكەیت، كە فەرامۆشم كردیت، بەبى
 تۆ ناتوانم تەنانەت یەك چركەساتیش بژیم، من ئیستا تۆم زیاد

له هەر کاتیکى تر خوشتر ده ویت و وا هه سنده کهم جگه له تۆ ناتوانم کهسى ترم خوشبویت.

نیچه ی فه یله سوفی هیزو پیاو، کاتیک که عاشقى سالۆمى بوو دایکى نیچه وتی: ئەم ژنه ته نیا سى رینگای له بهردهمى کۆره کهمدا داناوه- یان هینانى- یان خو کوشتن- یان شیتبوون، بێگومان سالۆمى شوى به نیچه نه کردو شیتبوو، دوايش خو ى کوشت، به لام عه شقى فروغ له کاتیکدا ده گاته دواپله، سه ره پرای توندی نامه کهى شاپور ئه وهى که کچیکى ترى خوشده ویت، به نیازه بیهینیت ئه و ده لیت: تاکه رینگا که له فه رامۆشکردنى تۆ بو من دیته کایه وه نرخه کهى گیانى منه، له م نیه دا، هاوپه یوه ندییه کی گه وره هه یه له تیان نیچه و فروغدا، پیده چیت هه ر عه شقى شاپوریش بیت فروغى گه یان دبیته ئەم چاره نووسه.

وه کو پیشتر باسمان کرد فروغ هه میشه دژى سوننه ت و ته قالیدی کۆمه لگه ی داسه پاو بوو، به لام به ناچارى له یه کیک له نامه کانیدا له شاپور ده پارێتته وه، که مه رجه کانى باوکى قبولابکات، ئەگه ر نا، من و تۆ ناچارین بو هه میشه له یه ک جیا بیهینه وه.

با هه ر کۆرو کچیک له م ولاته دا بیهیننه پیش چاوى خو یان، گه ر خوشه ویستییه ک به چه شنى عشقى فروغ و شاپوریان هه بیت و باوک و دایکیان نارازى زه ماوه ندیان بن چ ده قه ومیت؟ هه ربۆیه فروغ چاوه پروانى ئه وهى کردووه، باوکى به زه ماوه ندی ئه وان رازى نییه هه ربۆیه له نامه ی داها توودا ده نویت: په روێز به وشیه یه ی که مه زه ندم کردبوو، باوکم رازى نییه.

هه ربۆیه فروغ ناچاره مل بو سوننه ته کانى کۆمه لگه ی

بدات و له مېاره يه وه، له گه ل دايكي و دواتریش له گه ل باوكي
 قسه بكتات، مل بو داواكانيان بدات و له په رويزي شاپوريش
 بېرته وه که به دلي باوكي بكتات، نه گه رنا عيشقه که يان
 شکستدنيست، تا له به کيک له نامه کانيدا ده نوسيت: نه وان
 چيان ويست تو قبولي بکه، باشه؟! ته نها له بهر دلي من،
 چونکه هيچ ريگا چاره يه کي ترمان نيه، نه گه رچي من ده زانم
 دايک چيه که سوديک له هه ست و سوزي نه بينم؟ ئيستا
 وه کو دوژمنيک ده بينم، به هه موو هيرو توانايه وه ده يه ويست
 نزارم بدات.

جاريکي تر ده گه پرېمه وه سهر په يوه ندي نيچه و فروغ
 له وه دا که هه ردو وکيان ده گه پرېن به دواي خوايه کي حه قيقيدا
 که مروفي بالا (سوپه رمانه).

لای نيچه سوپه رمان- يان مروفي بالا که سيکه به دواي
 نه مريدا وئله، گهر کورتيش بيت، به هه مانشيوه فروغيش
 ده گه ريت به دواي که سيکدا که خوشبه ختي کات، بوي بزي و
 بوي بمریت، تاکه که سينک که فروغ قه ناعه تي پيکات په رويزي
 خوشه ويسته تي، بويه دواچار ده گاته حه قيقه تي ره هاو
 ده نيت: من ده توانم بيده نگيم که قسه و جوينه کان به سهر مندا
 بباريت، به لام هيچ کاتيک ريگا ناده م سوکايه تي به خودا که م
 (په رويز) بکريت که توي، ئير نه وکاته کاريک ده که م، که شيتن
 و بکه ونه هاوار، نه مه گه وره ترين و راستگو ترين دانپياناني
 فروغه بو خوشه ويستي، که ده يگه يه نيته ئاستي (خوا) که
 فروغ له زوربه ي نامه کانيدا له کو تايدا به وشه ي (خوا) کو تايي
 پنه ناوه، هه ميشه له په رويز ده پارېته وه که دوعا بکات.

بهلام پیده چیت په روژ بۆ فروغ خوی حه قیقی بیت
و مروقی بالو (سوپه رمان) ټک که نیچه له ئیراده ی هنر دا
ده بیینیت- لای فروغ په روژ بیت و دواچار دان به وده دا
ده نیت، که ریگه نادات سوکایه تی به (خوا) که ی (په روژ)
بکرت، که نه و که سه دایک باوکی شی بن.

بۆ ته نها یه کجار له نامه ی ژماره (10) دا فروغ زور
دلره قانه ده لیت: «په روژ نه مه دوایین نامه یه که بۆت
ده نوسم سه باره ت به وه ی که وتوته» ناتوانم نه و ماره ییه
بده م که باوکت داوای ده کات تا ده لیت: بریارم داوه
فهراموستان بکه م، بیگومان له م دنیا گه وره یه دا که سیک
ده دوزمه وه که گو ی به سوزو هه ستم بدات و قه درم
بزانت، جگه له مه ش، نه گهر من ئیوهم له کیسچوو ئیوهم
له بری دلکتان له ده ستداوه که ترپه عاشقانه کانی له هیج
شوینیکی تر نادوزنه وه- بۆ هه میسه مالئاوا.

بهلام خوشبه ختانه دوا ی نه وه ی شاپور نامه یه کی
بۆ ده نووسیت، فروغ له نامه ی ژماره (11) دا ده لیت: من
کاتیک ته وای دلا و روح و هه سته کانم پیشکه ش کردویت،
بیگومان چاوه ری خوشه ویستی و هه ست و سوزی زورتر
لیده که م.

تا ده لیت: من شهره ف و ئابروم زیاد له هه موو شتیکی
دی خوشترده ویت.

«له به رخاتری تۆ ئاماده م چاو له هه موو شتیک بپوشم،
به خته وه ری ژیانم له گه لا تودا له سه روی هه موو شتیکه وه به.
په روژ من تۆم (1.000.000.000.000.000) و نه وه نده ی
دنیا خوشده وئ (1.000.000.000.000.000) نه وه نده ی

نه ستیره کانی ئاسمان ده تپه رستم و ستایشته ده کم.
 به مشیوه یه سهره پای قبولانه کردنی مهرجه کانی باوکی
 له لایه ن پهریژه وه، به لام فروغ دیسان ئاماده یه بیپه رستی،
 (نهریک فرۆم) پیناسه یه کی جوانی هه یه بو (ئومید) و ده لیت:
 هه موو کات ئاماده بن بو ئه و شته ی که له دایک نه بووه.
 ئه م پیناسه یه سهرتاپای ژیانی فروغی داگرتوووه و هه میسه
 ئاماده گی تیدابوووه له پیناو ئه وشته ی که هیشتا له دایک
 نه بووه، به لام ده کریت ئاماده گی بو بکریت.

بویه فروغ به دنیا بینیه که ی هه مان قسه ی (مارکس) ی
 سه مانده که ده لیت: ئامانجی به شهر ده بی کردنه وه ی ده رگابی
 له سهر هیژه په نهانه کانی خو ی، نه وه کو به ده سته پینان و
 که له که کردنی که لوپهل و سامان بیت.

فروغ جگه له وه ی هه میسه بو ئاینده ده ژیا، ئاینده یه ک
 که ئه و ده یخواست، ته نها په رو یز بی به هاوسه ری ئه و،
 به به ده سته پینانی په رو یز هه موو شتیک له دایکده بیت، به لام
 هه رگیز پابه ندی سامان نه بوو، به لکو تاکه شتیک سه رمایه ی
 ره می ئه و بوو عه شقی په رو یز بوو، هه میسه ده یویست ئه و
 ده رگا په نهانه بکاته وه که خرابوونه سه ری و زورجار ته نها
 له نامه کاندای داوای ئه وه ی ده کرد: په رو یز تکایه ئه م شتانه مان
 به سه (کومباریک، میزیک، په رده و قوماش، ته پله کی دارین،
 قه ره و ئله یه کی دارین، قاپ و که وچک و چه تالا و مه نجه لا)

به مجوره فروغ وه کو عه شق بو په رو یز ده ژیا جگه له وه
 هیچی تری نه ده ویست، فروغ ئه وه ندی عه زاب ده کیشت و
 دلی واناسک بوته وه ئیدی به رگه ناگریت، بویه له نامه یه کدا
 ده لیت: «بو که سیک به ری که ئه و بو توو تای لیبت» ئه گه ر

نەمتوانى باش بۆيىم مەرگەم ھەلبۇزاردو تۆ ھەرگىز سەرزەنشتم
 نەكەيت، چونكە كاتىك مەروڧ سەرچاۋەي ژيانى لەدەستدا
 ناچارە بمرى، ۋەختىك مردم، ئاسودە دەبىم، ئاسودە، ئەمە
 دواين نامەي فروغە پيش بەھاوسەربوونى لەگەلا پەرۋىزدا،
 كە پىرن لە رەنج و ئازادى عەشق و راستگۆيى، بەلام
 نامەكانى بەشى دووھەم كە برىتىن لەدواي پىكەيتىنانى ژيانى
 ھاوسەرىھەتى بزائىن چىيان تىدايە.

دواي پىكەيتىنانى ژيانى ھاوسەرىتى

بەشى دووھەمى كىتەبە كە تەرخانكراۋە بۆ ئەو (22) نامەيەي،
 كە فروغ لەپاش ژيانى ھاوسەرى بۆ شاپورى نووسىۋەو ژمارەي
 نامەكان لە بەشى يەكەمى سەردەمى عىشقىياندا زياترن و پىرن
 لە عەشق و خوشەويستىەكى ئاگرىنانە، لەمبارەيەۋە تەنھا
 پاش ئەۋەي يەك رۆژ لە پەرۋىز دووردا كەۋتەۋە- فروغ بۆي
 دەنووسىت: رۆژىكە، ھەستدەكەم تۆ لەپالەدا نىت و گونىم
 لەدەنگىت نىيە، ناتوانم ۋەك بوونەۋەرىكى بەختەۋەر خۇم
 لەباۋەشى تۆدا بشارمەۋە، ھەر ئەو بىرە بۆ ئازاردانم بەسە.
 ئەم دەربرىنانەي فروغ ئەۋە دەسەلمىنىت كە عەشقىكى
 كاريگەر لەناخيدا بوۋە.

فروغ پىدەچىت تەنھا دواي تاكە ئامانجىك كەوتىت،
 ئەۋىش عەشق و خوشەويستى شاپور بىت.

لەمبارەيەۋە ھەمگۋاي دەلىت: گرنگ ئەۋەيە مەروڧ
 ئامانجى راستەقىنەي ژيانى خۆي بزائىت.

ئەگەرچى لەمبارەيەۋە رووداۋەكانى نامەي ژمارە (2)
 ي ئەم بەشە كۆمەلىك ئەگەرۋ گومان دروستدەكان، كە

فروغ شاپور دچار دنگات پاش مایوئی کی گم یو کار کردن و
 بچ کر دی پاره دوو ریکوئیتووه له پینو یزنیوی ژباند.
 به زه همر زوو فروغ دتوسیت: شاپور بگه برنوه به خوا من
 به راعیت و دنگه مبرنگه عسکه چ ده گم بمیووره گهر بیوومه
 هوی سه قهر کردن و رنج و تازردانت به شاری تابان.
 دواجار دوو ری شاپور واده گات فروغ داوی گهر لته ووه
 بکات بیارنکوه.

کتیب له زور بهی نامه گاتی فروغدا وجودی هه به، نه مهش
 یو نموکات و سه رده مه رهنگه شنیکي گه وره ییت، له کاتیکدا
 تیران له دوخیکي تاییه تدا بوو ییت، ژبانی فروغ و شاپوریش
 زور داش نه بوو ییت.

له نامه ی ژماره (5) دا فروغ زور به توندی وه لای نامه
 توند دگاتی شاپور ده دانه ووه، نه مهش دیالوگیکی تاییه تی تیران
 دوو عاشق ده ییت، چونکه له دواجاردا فروغ نهو ناکوکیه ی
 تیرانیان وا وه لانه دانه ووه.

«من خوم به قهر زاری تو ده زانم و به خته وهری خوم
 نه بوونی تودا ده بینمه ووه»

تا ده ییت: من ئه رکی ئه خلاق خوم نه زجامدا ووه، داوین
 پاکم و بن خهوش به تو دراوم، ده ییت: هیچ کهس مافی
 نه وهی نیه ینم بلنی (به دره وشت) من هه رگیز توشی گوناه
 نه بووم، با وهرم پینکه به خودا دروت له گه لدا ناکه م ...

چهن دین نامه ی نه م به شه تاییه ته به گومانی شاپور له
 فروغ، که خیانهت و ناپاکی له گه لدا کرد ییت، بویه هه می شه

فروغ دهيه ویت پروا به شاپور بهینیت که خیانه تی نه کردوووه و
(فهریدون) یش که جیگهی گومانی شاپوره، فروغ ته نها وه کو
هاوړتی خوئی ناوی ده بات.

گومانه کانی شاپور له فروغ له زوربه ی نامه کاندایاره،
بیگومان گومان و غیره کردن زورجار نه ک رووداوی ژیانی
ئینسانه کانه، به لکو غه ریزه یه کی گه وره ی ناو خودی ئینسانه،
به لام ده کریت ئه م تیروانینه یان ده رئه نجامی عه شق و
خوشه ویستی بیت.

یان زالبوونی کلتوریکی پاسیف و کوڅخوازانه بیت- یان
بو گه یشتن بیت به یه قینی گومان، ئه مه ش راستی ده ردی دلی
شاپوره، دوا جاریش هه ر ئه م غه ریزه و گومانه نه کاره ساتیک
ده قه ومینیت، واده کات فروغ و شاپور لیکجیابنه وه، لیردا
ناکریت قسه له سه ر هه لسوکه وت، ره فتاره کانی فروغ
نه کرین به رامبه ر گومانه کانی شاپور، ئه گه رچی له نامه کاندایاره
فروغ زور به شیوه یه کی روون گه وره یی عه شق خوئی بو شاپور
ده ربرپوه، به لام له وه لامی نامه کانی شاپوردا ناتوانریت
هه ست به و عه شقه بکریت، ناتوانریت وه لامه کانی شاپوریش
ره تبکریته وه، چونکه سه رئه نجام هیچ کامیان بو ئه به د بو
یه کتری ناژین و پاش چه ندین عه شق و نامه ی گه وره بو
هه میشه داده برین، ئه مه ش کاره ساتی عه شقه، که ئیدی
جوانیه کان له به رچاو نامینیت و گومان و خیانه ت جیگه یان
ده گریته وه.

ئهم گومان و خیانه ته دریژه ی هه یه، تا ده گاته نامه کانی
دواترو فروغ ده یه ویت بو شاپوری بسه لمینیت، که خیانه تی

نه كړدوو، بویه دهلیت: گهر روژیک له روژان خیانه تم
لیکړدیت، حه قی خوته پارچه پارچه م بکھیت.

سهرنه نجام شاپور پروا به وه دینیت که فروغ خیانه تی
کړدوو، به لام نه ک هیچ به رامبه ری ناکات، به لکو پردی
په یوه ندی نیوانیشیان ناچریت.

بیگومان زورجار عه شق پره له زیاده روئی و دروستکردنی
سیحرو نه فسانه ی گه وړه، وه کو نه وه ی فروغ دهلیت: نه گهر
له تو جیامبه وه خو م ده کوژم- وانه زانی دروت له که لدا
ده که م، من هه میسه هی تو ده بم، به لام دواترین په یوه ندی
نیوان نه م دوو که سه نه ک وانییه، به لکو گومان و خیانه ت
گشت خو شه ویستی نیوانیان شکستیدینیت سهرنه نجامیش
که س خو ی ناکوژیت و فروغیش بو هه میسه هی شاپور
نابیت.

ره نگه نه مه ش له وه وه سهرچاوه ی گرتیت فروغ له کات
و ساتی هه لچوونی عه شق بو شاپور وردو درشتی شته کانی
نوسیوه، که نه مه ش یه کیکه له سیفاته جوانه کانی نامه که و
کیتیه که، که زور راستگو یانه و عاشقانه شته کانی نویوه.
به لام له نامه ی ژماره (22) ی نه م به شه دا، سهره تاکانی
شکستی عه شقه که یان و لیکجودابوونه وه یان به دیارده که ویت
که شاپور دهلیت: له مال مه چوره دهره وه!

نامه کانی پاش جیابوونه وه
نالسان فالنتان دهلیت: جیابوونه وه روویه کی دی
خو شه ویستی و شکستیش رووه که ی تری شه یداییه.

بېگومان جيا بوونه وهی فروغ و شاپور هه رچه نده له رووی
واقیعه وه روویدا، به لām روویه کی دی خوشه ویستی نیوانیان
بوو تا نه و راده یه له هه مووکاتدا شاپور ناماده کی هه یه
یارمه تی فروغ بدات، فروغیش هه میسه داوای هاوکاری له
شاپور ده کات.

بو موونه: فروغ هه ر له یه که م نامه دا ده لیت: گه ر
ده توانیت هاوکاریم بکه یت، بۆم بنووسه، به وهیوایه ی
روژیک بتوانم قه ره بووی چاکه کانت بکه مه وه، به لām شاپور
بوچونیک جیاوازی تری هه یه له باره یه وه، به بوچونی من
هه مان تیروانینی (فیکتور هوگو) ی هه یه که بو (جولیات
دروی) خوشه ویستی نووسیوه و ده لیت: خوشه ویستی چه ند
نه زوکه که له وتنه وه ی وشه ی (خوشمده ویت- ناکه ویت)
چه ندیش به پیت و له بن نه هاتووه، که هه زاران ریگه ی تر بو
وتنه وه ی هه مان وشه هه یه.

شاپورو هاوکارییه کانی رهفتاره کانی ده رته نجامی نه و
قسه یه ی سهره وه یه، به بی نه وه ی چه مکه کانی خوشه ویستی
دووباره بکاته وه، که له زور ریگای تره وه نه م خوشه ویستییه ی
بو فروغ ده ربړیوه، هه ربویه فروغ ده نووسیت: راسته
به روکesh من ئیت ژنی تونیم، به لām تو ده زانیت، خوداش
ده زانیت که هیشتا هه ر هی توم.

نه و قسه یه ی هوگو، جولیات و کاره کانی شاپور به رامبه ر
فروغ واده کات فروغ دان به گه وره یی شاپوردا بنیت،
بویه ده لیت: رهوانیه له مه ودوا من که سیکیم، که نابی تو
دوستایه تی بکه یت، مروف هه میسه به رامبه ر به چاکه چوک
داده دات.

بۆيە دەرئەنجام ئەوۈ گەورەترین راستىيە گە فروغ زۆر
راستگويانە، دەيدىرگىنىيەت و دانى پىدادەنىيەت، ئەمەش بۇخۇي
گەورەيە.

ئەھلام مستغامى دەلىت: ئەوگاتە بزانە گە شەيدايەت، گە
رەفتارەكانت دژ بە بەرژەوۈندى خۆتن.

فروغى عاشق و شەيدا، بەلام رەفتارەكانى دەرئەنجام ئەوۈ
گەيانە، كارەساتىك گە دژى عشق و بەرژەوۈندىەكانى بوون.

رەنگە گەورەترین ھەلەش ئەوۈبىيەت گە خۇي دەلىت: بۇ
من گە ناپاكىم لەگەل عشق و خوشبەختى خۇمدا كرد، چ
سزايەك لەوۈ شايستەترە لەم حالەتى گە ئىستا ھەيە.

ئەو بەردەوام دەبىيەت لەسەر دانان بەھەلەكانى خۇيداو
دەلىت: نازانم چ ھىزىكى سەرسەخت و ناقولاً منى كىشايە
ناو ئەم كىشەيەوۈ؟ بۆنەم كارەم كرد؟ ھىچ نازانم من رىزى
تۆم نەزانى.

تا لەپاشكۆي شىعەرى (گەپانەوۈ) دا دەلىت: ئىستا دەزانىت
چەندم خۇشەوۈيەت و چەندە پەشىمانم... لەرەفتارى
رابردووم زۆر شەرمەزارم.

تا لەكۆتايدا دەلى: تەنھا ھاوړىم بە.

بەخويندەنەوۈي (57) نامەي فروغ بۇ شاپور، جگەلەوۈي
بەدىكۆمىنىيەتتىكى ئەدەبىي و ئەدەبى نامەكارى گەورە
دادەنرەت، لەھەمانكاتدا دەرختىنى پنتە تاريكەكانى عەشق
و ژيانى فروغ و شاپورە، بەلام پەشىمانى دووۈم ھەلەيە
دەيكەين، چونكە فروغ ئىدى ھەموو شتە جوانەكانى
لەدەستداو ھاوسەريەتى شاپورى لەدەستدا، بۆيە سەرئەنجام
تەنھا شتىك گە داواي دەكات ھاوړىتيە.

به لام نه وه فهلسه فهی عه شقه، که خوشه ویستی
هه موو جار خوی دوو باره ناکاته وه.

بویه عه شقی شاپور بو فروغ، هه میسه وه کو یه که مجار
نییه، کاتی خیانهت، هه موو شته جوانه کان ده شتوینیت.

من ده لیم گهر فروغ تائیتاش بمایه ههر نهم دیره ی
دهوت: دانیپیدا ده نیم، که شتیک سهر که وتنم تیادا به ده ستهینا،
به لام هه رگیز له بیر چونه وه تدا سهر نه که وتم.

یه که مین ترپه ی عاشقانه کانی دلم، یه کیکه له جوانترین
نه و کتیبانه ی له لایه ن شهیدا سه لاج و ره ئوف بیکه رده وه به
کور دیه کی زور جوان وه رگیز دراوه، جیکه ی ده ستخوشیه و له
بلا وکراوه کانی رادیوی نه وایه.

نامه یه کی فروغ

بهر له ژبانی هاوسه ری

په رویره که م..

نه گهر وشه کان بیانتوانیا یه به پراستی مانای خویان بگه یه نن،
نه وسا منیش به ئاسانی ده متوانی پله ی شادی و به خته وه ریمت
بو دیاری بکه م، چ به خته وه رییه که له مه مه زنتره؟
نایا بوونی خودی تو به ته نیا به خته وه رییه کی گه وره نییه
بو من؟

نایا ژبان له گه لا تودا نه وپه ری ئامانجی من نییه؟
من داوات لیده که م، که تو نه وه نده باش و میهره بانیت،
نه وه ی تپه ری فه راموشی بکه یت. مه گهر رابردوو جگه له
دهردو نازار شتیک ی تری بو وه به ره ئینا وین؟ ئیدی بوچی
بیر له رابردوو بکه ینه وه و هه م دیسان له بهر نه و هه لانه ی
کردوو مانه، نازار بچیزین.

من ئىستا لە ھەموو ئەو بەسەرھاتانەدا شتىكم لەيادەو
بىرم نەچووەتەو، ئەویش عەشقى تۆيە، عەشقىك بۆ من لە
ھەواو ھەتاو پىويستەرە.

پەرۆز... من دان بەویدا دەنىم كە بەھەلەدا چووم و
بى ھۆ تۆمەتى بى وەفایىم داھە پالت، بەلام تۆ بۆ خۆت
باش دەتوانى سەبارەت بە من دادوھرى بکەیت، وەختى
بارودۆخى منت لەبەرچاوغرت، درکپیکردنى مەسەلەكەت بۆ
ئاسان دەبیت و تیدەگەیت كە من ھىچ گوناھىكم نەبوووە
نیمە.

من ھەمیشە خۆشمويستويت تەنانەت پاش نوسىنى
ئەو نامەيەش بەھەمانشيوە لە دلمدا مابوويت، من
و تۆ ھەردووكمان تووشى كۆمەلێك ھەلە بووين و
پىويستە ھەردووکیشمان دلمان گەورەبیت، ئەو رابردوو
فەرمانۆشكەين.

تۆ چیت لە من دەویت.. ئايا ھەست و سۆزە بى
كۆتايەكەى من لە داھاتوودا ئاسوودەت ناکات، من ھەمیشە
ئاواتم خواستوو تا ھاوسەرێكى مېھرەبان و وەفادار بىم و
ھەمديسان ھيوام خواستوو، كە ھاوسەرەكەم بەرامبەرم
راستگۆو مېھرەبان بىت، لە نامەكانى دوايمدا تیدەكۆشم ئەو
شانەى كە لە ھاوسەرەكەمى چاوەرێ دەكەم، بۆت رافەبكەم
و تۆ بەئەركى خۆت ئاشنابكەم، ئەگەر ئاشنانیت و بۆ خۆيشم
داواى شتى وات لیدەكەم.

پەرۆز ئیمە پیکەوێ ژيانتيكى خۆشمان دەبى پىويستە تۆ
ئەگەر لە پیناوى منیشدا بووبیت، ھەولاً و تیکۆشانى زیاتر
بدەیت.

دَلنِیابه له وهی هه موو رهنج و ماندو بوونیکت شیاوی
قه ره بوو کړنه وهیه، وه ختی توانیم پاداشتی نه و رهنجانه ت
ده ده مه وه.

په روژ پتویسته تۆ باوهر به م راستیه بهینیت، که یه که مین
و دوا یین عه شقی منیت و زیاتر له هه میسه خوشمده ویت
و به خته وه ریت نه و په پری ئاره زوومه، ده ته وئی باوهر بکه
ده شته وئی مه یکه، خۆت له وه ئازادیت.
خوات له گه لا.. فروغ.

وه لامي نامه که م- یان بوخۆت بیبه ره به ریوه به رایه تییه که ی
روژنامه ی (ته ره قی) و بیده ره سیروس- یان به پۆست بینیره
له سه ر زهرفی نامه که بنوسه- به ریوه به رایه تی روژنامه ی
(ته ره قی)، روژنامه ی ئاسیای لاو، ئاغای سیروس به همهن ناوی
خۆشت له ژیره وه بنوسه، پتویستی به نازناو نییه، به لام من بو خۆم
واده زانم، که شیوازی یه که م باشترین و زووتر به ده ستم ده گات.

1329/5/18

نامه ی فروغ دوا ی ژیا نی هاوسه ری

په روژگیان نازانم بوچی نامه م بو نانوسی، زور بیتاقه تم،
ئیتا نزیکه ی (6) روژه که هاتووم و هیچ هه والت نازانم،
هیوادارم ته ندروست بیت، من و کامیش خراب نین، به لام
من خۆم نازانم بوچی ماوه یه که نه وهنده بیزارم، له وه ده چی
چیر به رگه ی هیچ شتیک نه گرم، نه وهنده بی هیزو ماندووم
به بچو کترین ناخۆشی له ژیانم تیرده بم، نه وهی له هه موو
شتی خراپ تره تۆ له لام نیت و نازانم به چ شیوه یه ک خۆم
ئارام بکه مه وه، په روژ بئ سهرانه چاوه پری هاتنه وه ت ده که م،
هه ربه وشیه یه ی که بۆم نوسیت بریاروا بوو نه مرۆ کتیه که م
چاپ بئ، به لام له وه ده چی توووشی گرفت بویتن و له هه ر
حاله تیکدا شه ممه که ی دی حه تمهن چاپ ده بیت.

په روڼيزه کهم من له ته نيایي زور بېتاقهت ده بېم و له هه مووی
 خراپه نازانم بؤ نه وه نده له داهاتوو ده ترسم، هه ستینکی ناخوښ
 بهرده وام نيکه رانم ده کات، نازانم ناوی چی لینیم، له وهده چی
 کاره ساتینکی خراپم له ریندا بیت، هه میسه خوږم له بهر هه پرده شوی
 مه ترسيدا ده بینم، هه سنده کهم مروځینکی به دبه ختم، چونکه
 روځم شیناوه و ده ماره کانم لاوازیوون په روڼيزه کهم، نازانم چیت
 بؤ بنوسم، تو که فهراموشت کردووم و نه سلنه نامه م بؤ نانوسی،
 به لام هیوام نه وده به له هه رکوی بیت شادو به خته ودربی، نه وه
 پوم گرنګ نییه که نامه ی زورم بؤ بنوسی، گرنګ نه وده به که
 منت بویت، نه وه ش بزانی منیش خوشمده وئی.

په روڼيزه گیان، دوینی شه وده که ی کامی له که لا (کلورو
 فهریدون) و مندالانی تردا چوو بوو بؤ یانه ی شاره وانی، به
 کورنیه که ی کاتی که پرایه وه زور شادمان بوون، چونکه بؤ
 خوږ ده زانی که له وئی که لوپه لی یاریکردنی مندالان زوره و
 بریارمداوه هه ندیکجار له که لا منداله کاندایینیم بؤ نه وئی،
 چونکه له ماله وه که سیک نییه یاری له که لا بکات، وه ختیکیش
 ده چی بؤلای دایه، له بری یاریکردن زورانبازی ده کهن و نه وه
 هیچ باش نییه.

په روڼيزه کهم، من له باوکم زیزبووم و چیر له که لی
 ناشتنامه وه، چونکه نه و خوښی ناویم و له وتی هیچ قسه به کی
 ناشیرین له پستی منه وه دریغی ناکات.

منیش بریارمداوه به هیچ شینو دیه که نه بینم و تاتیتاش
 نه مبینو وه هیوادارم هیچ کات ناچار نه بېم ببینم.

په روڼيزه گیان خوشم ده وئی و چاوه رنی هاتنه وه تم.

فروغ

31 ی تیر

نامه‌ی فروغ پاش جیابوونه‌وه
په‌رویزی نازیزم، هیوادرام باش بیت، ئەم نامەیه‌ت له
رۆماوه بۆ دەنوسم، سه‌فه‌ره‌که‌م خوشبوو، هه‌موو رێگا‌که
له‌بیری تۆدا بووم و نیگه‌رانی کامی بووم، تکایه‌ زووتر برۆ بۆ
تاران با ته‌نیا نه‌بیت، ئێره‌ شارێکی زۆر گه‌وره‌و ئاپوره‌یه، من
لای هاوڕێیه‌که‌م ژوورێکی باشم په‌یداکرد، نامه‌ی درێژت بۆ
دەنوسم، ناوێشانی خۆم بۆ نویسویت.
ماچت ده‌که‌م.

په‌رویز گیان به‌و ناوێشانه‌ی خواره‌وه‌ زوو نامه‌م بۆ
بنوسه، له‌باره‌ی کامییه‌وه‌ بۆ دایکتی بنوسه‌ زۆر ئاگاداری
بیت، په‌رویز به‌خوا زۆر ناسازم، ئێستا که‌ ماشینه‌که‌ ده‌یه‌وێت
بروات ئەم کارته‌م بۆ نویست تا له‌ حال‌م ئاگاداربیت، جارێکی
تر ماچت ده‌که‌م.

ئیداره‌ی دارایی په‌رویز شاپور

ناوێشانی من 25/20 no

Iran.Ahvaz

Roma.via caldeini

سوهراب

هه‌میشه ناسك و هه‌میشه ته‌نیا

ناوی کتیب: سوهراب بالندهی کۆچه‌ر

بابه‌ت: ژیان و شیعه‌رکانی سوهراب

نوسه‌ر: په‌ری دوختی سپه‌ری

وه‌رگیرانی له‌ فارسیه‌وه: نه‌وزاد محمد

سالی چاپ: 2005

لایه‌ره: 168

(رەزا مافى) نىكار كىش، لەدوای مەرگى سۇھراب، ئەم
شېئىرى سۇھرابى لەسەر كۆردەكەى ئوسى:
« ئەگەر بۇلاى مەن دىن

ھىدى و لەسەر خۇ وەرن، ئەو ەك درز ببات
چىنى ناسكى تەلىيى مەن»

ھىچ گومان ناكىت لە ناسكى و سادەيى و بىندەنگى
و گەورەيى سۇھراب، تا ئەو رادەيەى كەدەئىت (ھەرگىز
ھەزم ئەگەردوۋە، ئازارى مېرولەيەك بەدەم)

ئەوگاتەى لە كاشان رەو ەكوللە ھىرشىكى گەورەى
ھىتابوۋە سەر مەزراگان، دەولەت سۇھرابى كەدە
سەرپەشتى قەلاچۇكردىيان. خوشكەكەى (پەرى) دەئىت:
لېمەرسى ھالەت چىيە لەكەلا رەو ەكوللە؟

سۇھراب دەئىت: وەللا ھەر كۆيىەكى زەويەكان دەگرى
ھەر كۆللەيە، بەلام مەن ھەولەدەدەم، پىم وەبەر يەكىكىان
ئەكەوئىت تا پانىيان ئەكەمەو ە....

ئەو ھەمىشە دەيوت: بۇ خۇم دەزانم كەى دەمرم،
بەلام دەبى لە بىابانەكانى كاشان بېرم، ئىدى دەستى دەگرد
بەگريان.

* پاش يەك مانگ لەژىر چاودىرى پزىشكدا لە لەندەن
بېستى لەبەر بېرايوو، رەنگى زەردو بىن توانا، دكتورەكان
پىيان كوت كەئەو توشى (شېر پەنجەى خوين) بوو ە.

پەرى دەلىت: رۆژىك پىي وتم: ھەرۈەك ئەۋەى دەبن
ماۋەيەكى كورتر لە بۆ ژيانم بەرنامە رىژى بكم، خوزيا
دەمتوانى كتيبەكم تەواوبكم .
بەلام خوينيان تىكردو كەرايەۋە تيران و دووبارە كوتىزايەۋە
بۆ نەخوشخانە، ئىدى نەيتوانى كتيبەكەى تەواوبكات و
جاريكى دى بگەرپتەۋە مالمەۋە.

لەوكتەدا كە لە نەخوشخانە بوو، ھەموو رۆژىك كچىك بە
چەپكە گولتىكى سورەۋە دەھاتە سەردانى و بەھۆى نىگەرانى
بۆحالى سۇھراب، ھەر زوو خەستخانەى جى دەھىلا، ئەمە
ھەموو رۆژ دووبارە دەبوۋە.

پەرى ئەگەرچى باس لەم كچە ناكات كتيبە، بەلام پىدەچىت
يەكىك بىت كە زۆر عاشقى سۇھراب بوۋە، ئەگەرچى
بەدرىژايى ژيانى باس لە عەشقى كچىك نەكراۋە لەم كتيبەدا.
سۇھراب لەدوايىن دوايەكانى سەرەمەرگدا وتى:

(لەنتوان دووساتى پوچ دا ھاتمە دەرو رۆشتم
بەردەكانم گوتى لىيە، ھەمىشەىي خەم لەپەناى گۆرا
چاۋە ئوۋارى چ بى ھودەيە..!)

سۇھراب ئەگەرچى دەبوو زۆرتەر بۆى، تا دىناى بەرائەت
و بى دەنگى و تەنيايى و داھىنان گەورەتر بكات. تا دەنگى
پىي ئاوو رەۋنەقى گولتى سور باشتەر بەدى بكمىن، بەلام
قەدەرى رەش، ھەمىشە لەسەر رىگاي گەورە كەسانى ۋەك
سۇھراب داىە.

به لى: نه وهى كه نه ده بوو روو بدات، روویدا سوهراب
له سهر ته ختهى نه خوشخانه چاوه كانی بریو ته ئاسمان و
له بیده نكیدا نقوم بووه. تاوێك بى دهنگ و تاوێك هینواش
هینواش قسه ده كات.

سهر نه نجام نه و كاتهى كه خۆر خۆى ئاماده ده كات،
له و دیو كه ل-ه وه ونییت به لى، سه عات شەشى پاشنیوه پړوى
روژى یه كه مى مانگی نه ردیبهشتى سالى (1359) ی هه تاوى
روځى له زیندانی سینهى رزگار بوو و به ته نها مایه وه.
ئیدی ته رمه كه ی گوێز رایه وه بو (مه شهه دی نه رده هالا)
نه وه هه میسه ده یكوت.

(نابى بترسین له مردن

مردن له ناوچوونی كوژنییه

...

مردن زۆر جار ریحانه ده چنی

زۆر جار له سیبه ر روڤیشتوو له یمان ده پروانی
نیگه رانی و بیده نگی و ژانه كانی هه میسه وایلیده كرد
بلى،

(لقه كان سیسبوون

به رده كان خه ماوین

رووبار ده نالی

كوند ده خوینی

خه م رهنگی خۆرئاوای گرتوووه

نەتکەن لە لێووم چیرۆکی سارد
دەلم تەنگە بە کاتی ئەم خۆر ئاوا بوونەوه)

مردنی سوهراب بۆ من، هەمان مردنی سوارە ی ئیلخانی
زادەیه، کە شاعیریکی هاوچەرخێ سەردەمی سوهرابە،
کە بۆ شیعری کوردی رییازو رێچکە ی تایبەتی هەبوو،
سەرئەنجام ئەویش لەسەر تەختی نەخۆشخانە بە نەخۆشی
شیر پەنجە چاوی لێکنا.

سوهراب زۆربە ی کاتەکانی بەنوسین و خوێندنەوهو
نیگارکیشان دەبردەسەر، گوندی (چینار) لەسەر رێگای
(کاشان مەشەد) ئیلهامی شیعری (دەنگی پێ ی ئاوا)
سوهراب بوو.

چونکە جگەلەوه ی دەنگی پێ ی ئاوا لەشەوانی مات و
خەیاڵاویدا، لەم شوێنە تەنهایەدا هیچ شتێکی تەرت گۆی
لێنەدەبوو.

یەکیك لە نوسەرە گەورەکانی ئێران لەبارە ی سوهرابەوه
دەلێت (شیعری سوهراب لە ئایدۆلۆژیا بێ بەرییە، بەلام بە
ئێجبار وەکو هەموو شیعەرە بەرزەکانی دیکە لەجیهانبینییهك
بەهرەمەندە، هەلەینجان و خوێندنەوه یەکی وەها ئۆرگانیك
داریژراوی هەیه، کە ناتوانی رووبەرۆوی خۆی بێتەوه).

ئەوانە ی کە رەخنە لە گۆشەگیری و مانەوه ی سوهراب
لە بورجی عاج و بایەخ نەدانی بەچارەنووسی کۆمەلگە
دەگرن، مەبەستیانە ئایدۆلۆژیا ی خۆیان لەودا ببیننەوه.

به لام شيعر هه مووکات ناتوانی خهون و خولیاو
کرداره کانی تیایدا بلاو بیتته وه، ئەمانه قسهی (شاهرخ
مسکوب) ه له سهر سوهراب، به لام سوهراب خوی
ده لیت: پئویسته چاوه کان بشۆرین و به شیوهیه کی دنیا
ته ماشاکهین.

سالی (1332) پروانامهی لیسانس له کۆلیژی هونه ره
جوانه کانی زانکۆی تاران وهرده گریت، هه رماوهیهی
کاریکی ده کرد، سالی (1336) چووه پاریس و دواتر چووه
له ندهن و رۆما.

سهره پای فروشتنی تابلۆکانی، به لام خاوهنی گه له ریه ک
ده لیت: سوهراب هیچ کاتیک، له خراپترین وه زعی ئابووریدا
ئاماده نه بوو له ژیر کاریکی دا ئیمزا بکات؟!

سوهراب، مه ولهوی به گه وره ترین شاعیر- عارفی
سهرده مه کانی میژووی رۆژی ژیا نی ده زانی، هه روه ها زۆر
پر بایه خ دهینواریه شيعره کانی (حافزی شیرازی) سوهراب
خۆشی چه ند شيعری ژاپۆنی له ئینگلیزیه وه وه رگیرایه سهر
زمانی فارسی، به شیکیشی له شيعره کانی کرانه فهره نسی،
جگه له وهی زۆربهی شيعره کانی کراونه ته ئینگلیزی،
ئه لمانی، عه ره بی، تورکی، ئیسپانی، سویدی و کوردی.
سوهراب خۆی ده لیت: زۆر کاریگه ر بووم، مامۆستا
(ابراهیم بنی احمد) سهراب ده لیت: هه ریه که م رۆژی
که هات ئەم شيعره ی پێ نووسین.

(ئىمە بەۋدەۋە زىندۇين گە ئارام نەبىن
شەپۇلىن و بە ئارامگرتن لەناو دەچىن)
خۇشى سالى (1336) لەيەككەن لەدىوانەكانى گە
كاشان بلاۋبۇۋە،

نەم شىعرەى نووسىۋە.
(جگە لە خەم و خەيال و نەندىشە و رەنج
لەم كاۋلاشەدا نىيە زنجىك)
نە و لەۋدىۋانەى خۇيدا نووسىۋەتى:
(نەم كىتەپە پىشكەشە بە و رۇخەى گە تاتىرەكانە

بۆتە ھۆى نا ئارامى و پەرىشانى رۇخى من)
سۇھراب سېھرى سىيەمىن مىندالى خىزانى نەسەدوللاخان
سېھرى، فەروخ خامى سېھرىيە، لەمىندالەكانى
تر(مەنۇچەر، ھۇمايۇن دوۋخت، سۇھراب پەرى دوخت،
پەروانە، لە (15) ى مېرما سالى (1307) ى ھەتاۋى واتا (77)
سال پىش ئىستە، لەكاتى نىۋەرۇدا ھاتە دىئاۋە.

تېيىنى: سەرنج خوينەر رادەكىشم بۆنەۋەى گەمن
بەپىچەۋانەۋە، كىتەپەگەم لەكۇتايەۋە خويندۆتەۋە، نەك
لەسەرەتاۋە (۱. بازگر)

بەخۆشەوېستى دەتكوژم ئەي مەرگ

مەدلولەكانى پشت
شىعرەكانى فەرەيدونى مشىرى

ناوى كىتەب: تۆلىرەنى تا بېنى
بابەت: ھۆنراۋەكانى فەرەيدونى موشىرى
نووسەر: فەرەيدون مشىرى
وەرگىزىنى: ئارام قەرداغى
سالى چاپ: 2007
لاپەرە: 181

فهره یدون مشیری شاعیری ئیرانی، یه کینکه له و شاعیرانه ی
که له ناو شیعره کانییدا عه شق بوته سیمبولی ژیان و جاویدانی
و خویشی ده لیت: منیش به عه شق ده ستمینکردو پاشتر
که یشتم به لقه کالی تری ژیان.

بویه کاتیک شیعره کانی فهره یدون مشیری ده خوینیه وه،
هه سته ده کیت ده یه ویت گشت قوفله داخراوه کان به کلیلیک
بکاته وه که ناوده بریت به کلیلی خوشه ویستی، بیتگومان
ئه مه نه که له به رنه وه ی وه کو خوی ده لیت «عاشقم»، به لکو
ده یه ویت عاشقانه بژی و عاشقانه بهرین و هیومانیزم له
شیعره کانییدا رهنگبدا ته وه.

هه رچه نده مرووف که شیعره کانی فهره یدون مشیری
ده خوینیه وه هه ست ناکات شیعره عاشقانه کانی ناو
دیوانه کانی ته نها و ته نها بو کچیک- یان مه عشوقیک نویسییت،
ئه م فورمی کارکردنه له ناو شیعره کانی مشیریدا زور
به ده گمه ن هه ستییده کریت.

به لام ئاسان نه و فورمه ده ناسریتته وه، که فهره یدون
مشیری چهنده عاشق و پره له نهوین و خوشه ویستییه،
به شیویه که ده لیت: هه رچی له م جیهانه دا به ده سته یینن،
هیچتان نییه، نه گهر دلتان به عه شق نه ده ن!

ده قیقه ن فهره یدون مشیری ده یه ویت عه شق بکاته
ده روازه بو به ده سته یینانی جوانیه کانی ژیان و جاویدانی،
بویه پینوایه ته نها به به ده سته یینانی خوشه ویستی هه موو

شت به ده ستدیت.

له مباره یه وه شاعیری ئیرانی «سالحی» پتوایه موعجیزه ی
تیکووشان و حکمه تی ئه وین، چاره سه ری دژوارترین
ناثومیدیه کانه، به م پییه بیت فره یدون مشیری په نای
بردوته بهر کللیک بو کردنه وه ی ده روازه په نهانه کان
که عشق و خوشه ویستییه، هه تا مرووف لییه وه بگاته
ئاسووده یی، مشیری سه ره پای ئه وه ی عشق و خوشه ویستی
له ژیانیدا بوته هه موو شت، به لام له ناو شیعره کانیدا هینده
جوان وینه ی شیعره ی پیداوه خوینه ر راده کیشتی بو ئه و
رانانه جوانه ی که هه یه تی، بویه له یه کیک له شیعره کانیدا
به ناوی (مانگ و بهرد) ده لیت:

گه ر مانگ بوومایه، له کوئی بومایه

به شوین سؤراغی تۆدا ده گه رام

گه ر بهرد بومایه، له کوئی بومایه

له بهرده بازی تۆ راوه ستام

له م شیعره دا هه م «عشق» و هه م «وینه ی شیعره»
هینده جوانن، مانگ و بهرد ده کاته پاسه وانی یاره که ی و
هه ردووکیان ده خاته خزمه ت عه شقه وه.

ئه و لییره دا نایه ویت بللی یاره که م لی ونبوو، ئه وه نده ی
مه به ستیه تی بللی کاری رووناکی مانگ چیه، ئه گه ر گه ران
نه بی به دوای عه شقدا، ئیشی بهرد چیه ئه گه ر نه بیته

به‌رده‌بازی عشق، نه‌و ده‌یه‌وئیت بلیت دارو به‌ردو مانگ و
زینده‌گی هه‌مووی ده‌بی له پیناوی عشق و خوشه‌ویستیدا
بن، تا ژیان جوانتر بی تا زینده‌گی بی کیشه‌تر بی.

فه‌ره‌یدون مشیری پی‌وایه شتیک که نامری «گول و نه‌وین
و ئاسمان و مه‌ل و خو‌رو مانگه» هه‌ر بویه له شیعری
«زولمی دۆست» دا ده‌لئیت:

مردن یه‌عنی

مه‌ل نا

گول نا

نه‌وین نا

ئاسمان نا

به‌لام تاکه شتیک که واده‌کات مردن لای مشیری ئاسانتر
بکات و قه‌ناعه‌تی پینکات، که مردن و مه‌رگ زور باشته له
زولمی دۆست.

پیده‌چیت فه‌ره‌یدون مشیری بیه‌وئیت له ریگای
شیعره‌کانیه‌وه بلیت: نه‌گه‌ر عه‌شق نه‌بوایه چون له‌گه‌ل
مه‌رگ، هه‌لمان‌بک‌ردایه.

بویه سه‌رتاپای شیعره‌کانی فه‌ره‌یدون مشیری پریه‌تی له
عشق و نه‌وین.

تا ده‌گاته وه‌سفیک و ده‌لئیت:

زه‌رده‌خه‌نه‌ی چاوانی تو

ئاوازی هه بوونی خودا
له چاوی مندا جار نه دا...،
ته نیا به لگه م که خوا هه یه
نهم جیهانه قه شه نگه و نهم
ژیانه پر نرخه و شیرین
زه رده خه نه ی چاوی تویه

موشیری، بوونی خواو به لگه بو وجودی خوا ده گه ږینته وه
بو زه رده خه نه ی چاوی یار.

عه شقی فهره یدون تا راده یه ک گومان ده خاته سه ر بوونی
خواو نه و قه شه نگیه ی که باسده کریت و نه و به نرخیه ی
ژیان، که باهایه کی گه وره ی خوایه به ئینسانه کانی به خشیوه.
فهره یدون ده یه ویت، له م شیعره دا بلت: خوا به بن عشق
و زه رده خه نه ی یار ناتوانی قه ناعه ت به من بیت که تا گویم
له ئاوازی خوا یی بیت.

په یوه ندی ئیوان بوونی خواو زه رده خه نه ی چاوی
یاره که ی لای فهره یدون مشیری، دوو شتی لیک دانه پراون
و پیوایه له حاله تی نه بوونی زه رده خه نه ی یاردا، هه موو
شتیک به شیکه له عه به سییه ت، به لام له گه ل ژیان و ژین و
عه شق و بوونی گه ردوون و خوا، له گه ل زه رده خه ی چاوی
یار.

شتیکی به لگه نه ویسته ده کریت له سه رکوی شیعره کانی

فەرەیدون و بەتایبەت شیعی زەرەدەخەنە، «چاوی تۆ»
 رابووستین بەوێ ئایا لەپشت ئەم شیعرانە و بەتایبەت ئەم
 شیعرە باکگراوەندیکی میژووی ئامادەگی هەیە؟ ئایا لەپشت
 ئەم روانینە فەرەیدونە و عشقیکی حەقیقەتی هەیە، ئایا
 بەراستی ئەو بەشیکە لە ژیان و ئەوینی فەرەیدون؟
 هەرچەندە لەکۆی شیعرەکانی فەرەیدوندا عەشق و
 خوشەویستی یارو ئەوین، رەنگدانەوێ هەیە، بەلام نابینرێت
 شیعرەکانی فەرەیدون رەنگدانەوێ عەشقیکی مجرد بێت،
 وەکو چۆن ئەمە لای ئەحمەد شاملو و فروغی فروغزاد و
 نالی دەبینرێت.

بەلام گەرێان بەناخی شیعرەکانی فەرەیدونی موشیریدا،
 هەستەکەیت فەرەیدون دەیهوێت بەدوای یەقیندا
 بگەرێت، لای ئەویش تا عەشق و خوشەویستی نەدۆزینەوێ
 ناگەینە یەقین.

یان وەکو شیرزاد حەسەن دەلێت: بێگومان، ناگەینە
 یەقین، فەرەیدون دەیهوێت بێت سەرچاوەی هەموو
 ژیان عەشق و ئەوینە و ئەلەرناتیقی هەموو کێشەکانی
 نینسانە، بەبێ عەشق هەموو وەزو داھێنانەکانی ئینسان
 دەکوژرێت، هەربۆیە لەناو شیعرەکانیدا پانتایەکی
 بەرفراوان دراوە بە عەشق و خوشەویستی، بۆیە گەر سەیری
 دیوانەکانی فەرەیدون موشیری بکەین لەگشتیاندا ئەوین

و نیلھام و پیکھینہری سەرەکی شیعرەکانیەتی، بەگورلی
فەرەیدون دەیەوئیت لە رێگەی شیعرەکانییەو بەلێت: عشق
سەرچاوەی ژیانەو هەر خۆدزینەو یەك لەم چەمکە گرنکە،
بێ مانابوونی ژیان و زیندەگییە.

من وا هەستدەگەم فەرەیدون مشیری بێهۆیت لە
رێگەی شیعرەکانیەو بەلێت: من بە خوێشەویستی دەتکوژم
ئەي مەرگ.

ژنيك دهمريو پياويك بهچراوه نايه

گهړان بهدواي نهينيو
ماناكانى ژيان له دلى دهر يادا

ناوی کتیب: ژنیک ده مری و پیاویک به چراوه نایه
بابهت: شاعر

نوسه ر: محهمه د کوردو

سالی چاپ: 2005

لاپه ره: 354

زور نوسین له سهر محهمه د کوردو نوسراون، له تیف
هه لمهت ده لیت: یه کیکه له شاعیره لاهه کان و خاوه ن
توانایه. زاهیر روژبه یانیش وتویه تی: پتر له جاری
ده خویندریته وه.

که مال خه مباریش بوچونی وایه: داهینان به ته مهن و
نه زموون نییه - به قه دهر نه وهی په یوه نندی به راستگوویی و
سوتان و ژان و مه سه له سهره کییه که وه هه یه که شاعره.
روژ هه له بجه ییش پییوایه: نزیکیه کی گه وره له نیوان
سهراب و کوردو دا هه یه.

منیش ده لیم: کوردو وه کو قوولی دهریا مهنگو
تانزیکتری لیوهی، شینترو شینتر ده نوییت. وه کو
که مان وایه، تاده ست له ژیکانی نه دهیت و شاعره کانی
نه خوینیته وه، ناتوانی له نه غمه و ترپه کانی دلی بگی.
نه رستو له مباره یه وه قسه یه کی جوانی هه یه ده لیت:
بو نه وهی بریار به دیت ناخو نه وشته ی و تراوه - یان کراوه
له رووی ره وشته وه چاکه - یان خراپه، نابی ههر ته نیا چاکه و

خراپه ی شته که له بهرچاوبگرین، به لکو ده بې نه وه شمان له
به رچاوبې، که کي قسه که ی کردووه و کاره که ی نه انجامداوه
و بوکتی کردووه؟ به چ بونه یه که وه به چ هوپه که وه بو چ
مه به ستیک و تراوه؟

بویه ده بیت وه لامي نه م هه موو پرسپاره ی نه رستو له م
دیوانه دا بدوزینه وه، پاشان بزاین کوردو چیکردووه و کینه و
شعیره کانی چین؟

بو که مترین ناسین، من که مترین قسه له سر چه ند
شعیریکي کوردو ده که م، به کورتی (بودلیر) ی شاعیری
مه زنی فهره نسا، یه کیک بوو له و شاعیرانه ی، ره تگی خودی
مروقانه ی خو، به بې دوو رووی و وه کو نوینه ری راسته قینه ی
چاخه که ی خو، خو ده رخست، راستگو یانه نه وه ی ویستی
وتی و نه وه ی وتی بلاویکرده وه، واقعی که سیتی بودلیر-
فهره نسا بوو.

محهمه د کوردو، وه کو شاعیریکي کورد، یه کیک له خاسیته
جوانه کانی نه م شاعیره جوانه، نوینه رایه تی واقعی خودی
خوی و کومه لکه ی کوردی ده کات، به شیوه یه کی زور
راستگو یانه و ده رخستنی نه و سیحرو نه ینیه ی له پستی
شعیره وه هه ن و دارشتنیان له ناو ده قیکي شعیریدا.

له کاتیکدا به راستی، هه ر نه مکاره نیشی شاعیره و
وه زیفه یه تی، تا سروشت و ژیان به وینه ی شعری بو خوینه ر
و بونیاده کانی بگیریته وه.

وینه یه ک که خوینه ر والیده کات، نیستیک بکات و جارنکی

پر مه قولى له ژيان پروانېت، پروانېت تايا ژيان ههر نه وويه كه
مهو شپوه سازه يه هه يه، ده بېنن وايه؟ يان جيا له و سادده يه
نومه ژبېك حاله ئى تراژيدى و كوميدي ترسناك و جوان، باش و
خرابى... همد، له خوگرتووه.

كوردو مەم حاله تانه مان بو ده كاته وينه ي شيعرى و
به ده قېك پر له تيستاتيكا له شيعرى (گولى سپى) پيمان ده لىت:
(وهك به ژنى كازيوه سه ربړاو

شه لالى خوښ كرا

له سهر چى؟

شه ونيكان رى كيشا بو هه ور

بارانى دابكا

گولى رهش بگوړتې به سپى)

نه رستو له مباره يه وه سه بارهت به شيعرى جوان ده لىت:
كه وړه ترين خاسيه تى چاكى زمانى شيعرى نه وويه، كه روون و
ناشكرا بى، بيته وهى سواوبى، زمانى شيعرى نه و كاته روون و
ناشكرا ده بى، كه له وشه ي روژانه دروستبى.

كوردو له شيعرى (گولى سپيدا) ده يه وىت كوده تايه كى
سپى له رىنگاي گوله وه دروستبكات، تا باران بكاته هه ناسه
بوگيانى گول و به دابارينى باران، هه موو شهرو تاريخى
و رهمزه رهشكان بگوړتې بو سپى، ناگرى سپى بيته
به يامبه رىك، بو سړينه وهى شهرو مهمله كه تى رهش.

تا بارانېك بياريت قهوزه له سهر كانياو لابات و گول

قزى له بهر دابهيتيت، له بهرام بهر ئه م ههوله ئينسانى و
سروشتييهى گولى سپيدا، چاره نوسى گول به ده ست جه لاده وه
سه برينه تى و شه لالى خوين ده گريت.

كوردو له م شيعره دا دهيه وييت پيمان بليت، به تهنه له سهر
گوپىنى (رهنگى رهش، بو سپى) ره شترين چاره نووس كه
كوشتنه رووبه رووى ئينسان ده بيه وه، ئه گهر ههوله كهش
له پيناو ناشتى و جوانى و ئينسانيه تدا بيت، به لام چونكه
جه لاده كان هه رگيز ريگا به م شوپشه سپيه ناده ن كه گولى
رهش و رهنگه ره شه كان و ترسناكه كان بگوپدرين بو سپى.

هيومانستيه تى كوردو له م شيعره دا له دواپله دايه، بويه
په نا ده با ته بهر گولا، تا شوپشكى سپى بكات.

به لام ئه وه، هه ر به تهنه كوردو نيه، رووبه رووى ئه م
شكسته ده بيه وه، به لكو ئه وه هه زاران گولى سپى و كوردوى
ترن كه ده يانه وييت ئه و شوپشه بكه ن، به لام سه ركه وتوو
نه بوون، تاكه هه و ليش، نووسينه وه يه تى به شيعر.

سيحرو فه نتازى كوردو له م شيعره دا له ويدايه كه بن
ئه وهى دريژدادپى بكات و وشه ريزبكات، پيمانده ليت چون
كوده تايه ك سازبكه ين بو گوپىنى رهش بو سپى. چون باران
بكه ين به پيشه وا تاهه موو پيسيه كان بشواته وه، چون باران
رينمايى هه ور بكات؟ له كوئى داكاته بارانيكى به خوړو چى
پوخله واتى و ناگرى پر له دوكه لى رهش و دلّه ژه نگرته وه كان
و چاره ره شه كان سپى بكاته وه...؟!

دياره ئه م شيعره قسه ي زورتر هه لده گريت، به لام بو

تېگه‌یشتن له و سحر و فه‌نتازیه‌ی ناو دیوانه‌که‌ی کوردو،
ده‌چینه‌ سهر یه‌کیکی تر له‌شعره‌کان، یه‌کیکی تر له و
شعرانه‌ی کوردو که له‌ناو دیوانه تازه‌که‌یدا به‌ناوی «ژنیک»
ده‌مری و پیاوړیک به‌چراوه‌ نایه» دیسان ده‌کړیت سهرنجی
وردی لیده‌ین» شیعری برسیټی» لیره‌دا شاعیر، جاریکی تر
وینه‌ی شیعری جوان به‌رجه‌سته‌ده‌کات.

بیگومان نه‌مجوړه ده‌ربرینانه وه‌کو نه‌رستو ده‌لټ»
که‌زاراوه‌ی ناسایی نین، به‌کاره‌یتنانی زمانی شیعری له‌زمانی
ناسایی سواوه‌وه به‌ررتز ده‌که‌نه‌وه»

تا ده‌لټ: شتیکی چاکه‌ گهر بتوانین نه‌م هه‌موو
هونه‌رانه به‌چاکی به‌کار به‌یتن،

دیسان قسه‌ له‌سهر نه‌وه ده‌که‌ین، که‌ کوردو زور
راستگو‌یانه نه‌وه‌ی روویداوه به‌شاعر ده‌یگپړته‌وه.

ده‌مه‌وی بلیم له‌شعری «برسیټی» دا که‌س وه‌کو کوردو
واقعانه‌ باسی له‌ برسیټی و هه‌ژاری نه‌کردووه، که‌ پیده‌چیت
خوی کاره‌کته‌ری سهره‌کی ده‌ستی نه‌و به‌لایه‌بیت، بویه
وا زور به‌جوانی درکی پیکردووه و به‌ته‌نھا له‌(16) وشه‌دا
جوانترین وینه‌ی شیعری تیدا به‌رجه‌سته‌ کردوه و ده‌لټ:

برسیټی

هه‌وریکه‌ هه‌ر ته‌نھا

له‌شاری بیکه‌سان دانه‌کا

پیاوړیکه‌ که‌ریده

ھەر ھەزار ئەناسى...

بەسۈزۈ كۈلەۋە

باۋەشى پىيا ئەقا

لەم شىعرەدا، مىژۋى شىعرەدە سالى (۱۵۵۵) ۋە
پەندەچىت شولىن چەمچەمال بىت. يان شارلىك، ئاۋچەبەكى
لەم كوردستانە بىت. كە ئەمە گرانگە تا بولالدىن، ئەۋە ئەۋ
سالەپە، كەبرىسىنى تەلگ بە ئېنسانەكان ھەلدەچىت و
كوردۇش ۋەكو ئاكتىكى كۆمەلگە دەپتە قوربالى.

ئەۋە بە تەلھا شاعىر لىيە قوربالى ئەۋ بەلا كۆمەلەپەتى
ۋ ئابوورىيە دەست سەمى رۇزگارە، بەلكو بەشىكى نۇرى
ھەزارى خەلكى كوردستان، بەلام ئەمە تا ئىرە بەشىكى
مەسەلەكەپە ۋ لەۋەش گرانگەر تەۋزىفكردى بىرىتىيە بۇ
دەقىكى شىعرى ۋ ئوسىنەۋەدى لە (۱۵) ۋشەدا، ئەمەپە
ئەسلى كارى سەرەكى شاعىر، كە دەپەۋىت رووداۋىتىكى
كەۋرەى كۆمەلەپەتى لە شىعەرىكىدا جىككەۋە ۋ پىمان بلىت:
برىستى تەلھا ئىخەى خەلكى ھەزار دەگرىت، لىرەدا
دەكرىت دوو رەھەندى تايبەت لەم شىعرەدا بخوتىنەۋە.
يەكەم، دەكرىت يەكك لەرەھەندەكان سىياسىيە، ۋەكو
ئايدۇلۇژيا كار لەسەر ئەم شىعرە بىكەن، ئايدۇلۇژياپەك كە
پى دەۋترىت، ماركسىزم- يان تۇتالىتارى، كەتدا ھەزارو
كرىكار، يەكەم قوربانىن، بەپىچەۋانەۋە جەلاد لەم شىعرەدا
سىستىمى سەرمايەدارىيە ۋ ئەۋ پىاۋە گەپىدەپەى كە كوردۇ

باسی دهکات، هه‌رگیز ده‌وله‌مه‌ند و سه‌رمایه‌داره‌کان
ناناسیت.

گه‌رچی شیعو نه‌ده‌ب ناکریت پیناسه‌یه‌کی سیاسی
به‌به‌ردا بکریت، به‌لام چونکه واقیعه‌یتیکی کۆمه‌لگه‌شه.
ناکریت شاعیرو نوسه‌رانیش هه‌لو‌نستیان له‌سه‌ری نه‌بیت.
بۆیه کوردۆ وه‌کو ئینسان، وه‌کو قوربانی ده‌ستی نه‌م
به‌لایه، جاریکی تر مانایه‌کی تری شیعی ده‌داتی.

ره‌هه‌ندی دووه‌می، وینه‌ی شیعی ناو نه‌م ده‌قه‌یه،
که جاریک وه‌کو هه‌ووریکی ره‌ش و ناشیرین وه‌سفکراوه و
جاریکی تر وه‌کو پیاو‌یکی گه‌پرده، که پر پر له‌برستی و
ده‌یه‌ویت باوه‌ش بکات به‌گشت هه‌ژاراندا.

یه‌کیکی تر له‌و شیعرانه‌ی ده‌کریت له‌سه‌ری بوه‌ستین و
قه‌سی له‌سه‌ر بکه‌ین، شیعی (ده‌ستی ئافره‌ت و په‌نجه‌ی
پیاوه)

له‌م شیعه‌دا، شاعیر زۆر جوان باس له‌ قوربان‌ییوونی
ئافره‌ت ده‌کات، له‌سه‌ر ده‌ستی په‌نجه‌ گۆیزانه‌کانی پیاودا.
له‌کاتیکدا (پیاو پاش ئه‌وه‌ی مار ئاوه‌کانیان پرکرد له‌ ژه‌ه‌رو
دوو‌پشک زان و کولله‌و سمۆره‌کاره‌کانیان نه‌نجامدا، به‌لام
دیشان تاکه‌ ریکایه‌ک ئاو‌یزان بوونه له‌گه‌ڵ ئافره‌تیک)
له‌کاتیکدا قوربانی ده‌ستی پیاون، نه‌م شیعه‌ش وه‌کو چه‌ند
شیعی تر، به‌شیکه له‌و شیعرانه‌ی که ده‌ردو مه‌ینه‌تییه‌کانی
ژنی تیدا نوسراوه‌ته‌وه، له‌بابه‌تی شیعی «ئه‌فسانه‌ی پایز»

که جیا له وهی کچ و کوړی ده بڼه قوربانی، ته نانه ت رڼگا
نادریت خه ونیش ببینیت، ته مه جگه له شیعری «زه کیه
نالکان» که ده قیکه پره له وشه ی جوان و وینه ی شیعری بو
شهید زه کیه نوسراوه.

لیره دا ده بی بلیم ئینسان بو ته وهی له کوردو ټیځات،
ده بی دیوانه شیعری «ژنیک ده مری و پیاوړیک به چراوه نایه»
بخوینیته وه که تازه ترین کو شیعری شاعیره.

به لام من دواترین قسه کانم به وه کو تایی دینم، که فروغ
فروخزاد ده لیت: هه رگیز به و ده قه- یان به و شیعره نالین
شیعر، گهر هاتوو ناواخن و ده ق و که سیتی شاعیر- یان
شاعیرو شیعر وه ک یه ک نه بوون.

من له گه ل قسه که ی فروغ دام، سه باره ت به شیعره کانی
کوردو که پیموایه به ناسینی کوردو و به خویندنه وه ی
شیعره کانی ئینسان ټیده گات، که شیعر و شاعیر دوو رووی
یه ک دراون.